

ריכוז החלטות הוועדה להטלת עיצום כספי למחצית הראשונה של
שנת 2019

אייר תשפ"א
אפריל 2021

מקרה הפרה 1/19 - ג'מאל אלדין טריף:

נסיבות המקרה:

ביום 2.1.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול נהר הירדן, כשברשותו 2,400 דולר ארה"ב, 550 דינר ו-8,300 ש"ח (שווה ערך לכ- 20,000 ש"ח), מבלי לדווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 1,400 דולר ארה"ב ו-550 דינר ירדני. בנוסף, הנ"ל הודה בחקירתו, כי יצא ביום 30.12.18 עם אותם הכספים עליהם חלה חובת הדיווח, מבלי שדיווח על הוצאתם.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר ג'מאל אלדין טריף (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת והכנסת כספים לישראל.
3. המפר השמיע את טיעונו בפני חוקרי המכס ביום 2.1.19 ובפני חברי הוועדה ביום 10.1.19.
4. לענין מקור ויעד הכספים - טען המפר כי מקורם של הכספים מעבודתו בישראל ויעדם היה לטובת ביקור משפחתי בירדן. עוד ציין כי הוא פורש לגמלאות בעוד כחודשיים. הוועדה קיבלה את טענות המפר לענין זה.
5. לענין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח - המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק, ואת חובת הדיווח על כספים, ולכן לא דיווח. בנוסף, טען כי לא שם לב לשלטי ההסבר הקיימים במקום, הביע חרטה והודה כי עשה טעות. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לענין זה. מעבר הגבול מרושת בכמות גדולה של שילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח ואת אופן הדיווח ברמה המעשית. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
6. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
8. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה והתחשבה במכלול הנסיבות של מקרה זה, לרבות בהיקפה הכספי של ההפרה, בעובדה כי טענותיו לענין מקור ויעד הכספים התקבלו, בשיתוף הפעולה של המפר עם גורמי האכיפה, נסיבותיו האישיות של המפר והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **800 ש"ח** בלבד.
10. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 2/19 - ניר ילוז:

נסיבות המקרה:

ביום 7.1.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נמל התעופה בן גוריון, כשברשותו 25,050 דולר ארה"ב, 55 אירו, 230 פאונד ו- 22,000 קרונה דנית. (שווה ערך לכ- 103,000 ₪), מבלי לדווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 14,600 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר ילוז ניר (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. המפר השמיע את טיעונו בפני חוקרי המכס ביום 7.1.19 ובפני חברי הוועדה ביום 10.1.19.
4. לעניין מקור ויעד הכספים – המפר, אזרח דנמרק, טען כי מקורם של הכספים מעבודתו כמוכרן של שקדים קלויים מסוכרים בדנמרק, בתקופת הכריסטמס ויעדם לטובת רכישת קרוון בישראל. המפר הציג בפני חברי הוועדה תמונות מהטלפון הנייד שלו המעידות על עבודה כמוכרן שקדים. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
5. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח - המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק, ואת חובת הדיווח על כספים, ולכן לא דיווח. בנוסף, טען כי לא שם לב לשלטי ההסבר הקיימים במקום. כן ביקש המפר מהוועדה להתחשב בנסיבות האישיות המיוחדות שלו כפי שהציג בפני הוועדה. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. מעבר הגבול מרושת בכמות גדולה של שילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח ואת אופן הדיווח ברמה המעשית. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
6. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
8. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה והתחשבה במכלול הנסיבות של מקרה זה, לרבות בהיקפה הכספי של ההפרה, בעובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, בשיתוף הפעולה של המפר עם גורמי האכיפה, נסיבותיו האישיות של המפר והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **5,000 ש"ח בלבד**.
10. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 3/19 - מחאג'נה תגריד:

נסיבות המקרה:

ביום 09.01.19 יצאה המפרה לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותה 17,300 דולר ארה"ב (שווה ערך ל- 64,000 ש"ח) עליהם לא דיווחה בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידיה 13,800 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גב' מחאג'נה תגריד (להלן: "המפרה").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. המפרה השמיעה את טיעוניה בפני חוקרי המכס ביום 09.01.19 ובפני חברי הוועדה ביום 20.01.19.
4. לעניין מקור ויעד הכספים - המפרה טענה כי מדובר בכספים שנאספו ממספר בני משפחה, לטובת סיוע כלכלי בשכר הלימוד של שתי אחייניותיה באוניברסיטה בירדן. המפרה הסבירה כי 30,000 ש"ח מתוך הכספים נמשכו מחשבון הבנק שלה, בעוד שאר הכספים מקורם ממספר בני משפחה.
5. המפרה הציגה אישור על נטילת הלוואה בנקאית, דרישת תשלום מהאוניברסיטה הירדנית ושתי קבלות על מכירת זהב בסך כולל של כ-14,000 ש"ח. הוועדה קיבלה את טענות המפרה לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח - המפרה טענה כי לא הכירה את הוראות החוק בדבר חובת הדיווח על כספים, ולכן לא דיווחה. בנוסף, טענה כי לא שמה לב לשלטי ההסבר הקיימים במקום ואף הביעה חרטה על אי מילוי הוראות החוק. הוועדה לא קיבלה את הסבריה של המפרה לעניין זה על המפרה, היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתה למעבר אודות חובת הדיווח העדכנית. בנוסף, בפרט שמעבר הגבול מרושת בשלטים מאירי עיניים המפרט את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספי גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול הנסיבות של מקרה זה, לרבות העובדה כי הוועדה קיבלה את ההסברים של המפרה אודות מקור ויעד הכספים, היקפה הכספי של ההפרה, שיתוף הפעולה של המפרה עם גורמי האכיפה, וכן העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של **4,000 ש"ח בלבד**.
11. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 4/19- דהוד מוחמד:

נסיבות המקרה:

ביום 12.01.19 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותו 13,200 דולר ארה"ב (שווה ערך לכ- 49,000 ש"ח), מבלי לדווח על הוצאתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 9,900 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר דהוד מוחמד (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. המפר השמיע את טיעונו בפני חוקרי המכס ביום 12.1.19 ובאמצעות ב"כ בפני חברי הוועדה ביום 20.1.19.
4. לעניין מקור ויעד הכספים – המפר, אזרח ישראלי, סטודנט לרפואה באוניברסיטה ירדנית, טען כי מקורם של הכספים הוא מחשבון הבנק של אביו. ב"כ המפר הציג בפני חברי הוועדה אישור על משיכה בנקאית של הכספים, אישור לימודים באוניברסיטה ירדנית, כולל אישורים על גובה שכר הלימוד. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
5. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח - המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק, ואת חובת הדיווח על כספים, ולכן לא דיווח. בנוסף, טען כי לא שם לב לשלטי ההסבר הקיימים במקום. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. מעבר הגבול מרושת בכמות גדולה של שילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח ואת אופן הדיווח ברמה המעשית. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
6. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
8. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה והתחשבה במכלול הנסיבות של מקרה זה, לרבות בהיקפה הכספי של ההפרה, בעובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, בשיתוף הפעולה של המפר עם גורמי האכיפה, והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,500 ש"ח** בלבד.
10. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 5/19- ולדימיר שפירא:

ביום 14.1.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך המסלול הירוק בנמל התעופה "בן גוריון", כשברשותו 30,700 דולר ארה"ב (שווה ערך ל-112,269 ש"ח) מבלי שדווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, ובהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידי 17,000 דולר ארה"ב, באב"ת 616674.

תמצית העובדות וטענות המפר לכאורה:

1. גרסת המפר לכאורה נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום ה-14.1.19, וכן בפני חוקרי המכס באותו היום. כמו כן נשמעה גרסת המפר לכאורה באמצעות באי כוחו בפני הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה") ביום ה-28.1.19.
2. המפר לכאורה, אזרח ישראלי בעל תושבות רוסית, המצוי בימים אלו בהליך של תושב חוזר, עובד כשכיר בחברה ישראלית המשוקת מכונות שטיפה ומרוויח 6,000 ש"ח ברוטו לחודש.
3. אשתו של המפר לכאורה וביתו בת ה-11 מתגוררות עמו ברוסיה. ביתו בת ה-16 מתגוררת בישראל בפנימייה, החל מחודש ספטמבר 2018.
4. המפר לכאורה, הגיע לנמל התעופה בן גוריון במטרה להיכנס לישראל ונקרא לבדיקה על ידי בודקי המכס. בבדיקה התגלו ברשותו 30,700 דולר ארה"ב.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר לכאורה כי מקור הכספים מהלוואה חברית ללא ריבית בסך של 100,000 ש"ח שנטל במזומן מחברו שברוסיה בנובמבר 2018 למשך שנה. הסכם ההלוואה המתורגם שנערך בשפה הרוסית הוצג בפני הוועדה. הכספים נועדו לטענת המפר לכאורה, לשם החזר הלוואה בעלת ריבית גבוהה שנטל בבנק לאומי. הכספים הנותרים לאחר התפיסה על ידי המכס, הופקדו לחשבון הבנק של המפר לכאורה. ב"כ המפר לכאורה הציג בפני הוועדה אישור המרה של הכספים במזומן מדולר ארה"ב לש"ח וכן את אישורי ההפקדות שבוצעו בחשבון המפר לכאורה בבנק לאומי.
6. המפר לכאורה דיווח על הוצאת הכספים ביציאתו מרוסיה שכן סף הדיווח ברוסיה עומד על 10,000 דולר ארה"ב. הצהרת המפר לכאורה לעניין זה הוצגה בפני הוועדה.
7. המפר לכאורה טען בחקירתו כי הכיר את החובה לדווח על הכספים במעבר הגבול, אך חשב כי סף הדיווח עומד על 100,000 ש"ח ולא ידע כי סף הדיווח ירד ל-50,000 ש"ח. כאשר נשאל מדוע לא דיווח על הכספים שהיו עמו (שכן הכספים שנשא עברו את 100,000 ש"ח), טען המפר לכאורה כי לא חשב שחריגה מהסכום היא בעייתית והודה כי עשה טעות כשלא דיווח.
8. בנוסף, ביקש המפר לכאורה את התחשבות הוועדה לאור נסיבות אישיות שהציג בפניה.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר ולדימיר שפירא (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת סכום של 30,700 דולר ארה"ב לישראל ביום ה-14.1.19 בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
2. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום ה-14.1.19, וכן בפני חוקרי המכס באותו היום. כמו כן באי כוח המפר טענו בפני הוועדה להטלת עיצום כספי ביום ה-28.1.19.
3. לעניין מקור הכספים טען המפר כי מקור הכספים מהלוואה ללא ריבית בסך 100,000 ש"ח שנטל במזומן מחברו שברוסיה בנובמבר 2018 למשך שנה. והכספים נועדו לשם החזר הלוואה יקרת ריבית שנטל המפר בבנק בישראל. לתימוכין, הגיש ב"כ המפר תלושי שכר של המפר כשכיר בחברה ישראלית, הסכם ההלוואה שנטל מחברו ברוסיה (לרבות צילום מסמך זיהוי של נותן ההלוואה) מתורגמים לשפה האנגלית, מסמכים בדבר המרת הכספים והחזר ההלוואה לבנק לאומי.
4. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי היה מודע לחובת דיווח מעל הסף של 100,000 ש"ח ולא ידע כי סף הדיווח ירד ל-50,000 ש"ח. יחד עם זאת כשנשאל מדוע לא דיווח, שכן הכספים שהיו עימו עברו את הסף שהכיר, השיב המפר כי לאור

- העובדה שחרג במעט מהסף, חשב שהדבר לא יהווה בעיה. הוועדה רואה בחומרה את התנהלותו זו של המפר ואת אי הרצינות שייחס לחובת הדיווח.
- עוד טען המפר, כי לא ראה את שלטי ההסבר הקיימים במקום וכי אינו נוהג להוציא או להכניס סכומים משמעותיים במסגרת נסיעותיו. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. לאור העובדה שהמפר הכיר את חובת הדיווח במישור העקרוני ואף דיווח ביציאתו מרוסיה, הרי שאין הצדקה להימנעות מבירור היקף החובות המלא.
- על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח באתרים רשמיים של המדינה. יתרה מכך, מעבר הגבול מרושת בשלטים מאירי עיניים המפרטים את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
5. יצוין, שאין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו.
6. העברת כספים דרך מעברי הגבול היא אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, בארץ ובעולם, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול מעבר לסכום הקבוע.
7. חוק איסור הלבנת הון מיועד להילחם בתופעה של "הלבנת הון", דהיינו, בתופעה של עשיית פעולות ברכוש שמקורו בעבירות שהוגדרו על פי החוק כעבירות מקור. אחת הדרכים העיקריות לחשיפתן של העברות ממון מיד ליד וממקום למקום היא בהטלת חובה לדווח באורח שוטף על העברות כספים מתוך המדינה ואל המדינה. כך בענייננו, נקבעה חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק, כדי שניתן יהא לבצע מעקב אחר העברות מזומנים, על פי הסף הקבוע בחוק, של כספים הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מן המלחמה בתופעת הלבנת ההון בישראל.
8. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון למאבק בפשיעה קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 חביב שם טוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(5), 397 (2005):
- "...ידענו כי דיווח הוא מאושיותו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לענייננו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".
9. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל. הוראה מחייבת דומה נחקקה במדינות רבות אחרות, לרבות ברוסיה, בארצות הברית, ובמדינות אירופה. החלת חובת הדיווח מתחייבת גם מן הכללים שנקבעו על ידי ה-FATF, הארגון הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור. יישום של המלצות אלו נדרש והכרחי, על מנת שמדינת ישראל תוכל להימנות עם המדינות המשתפות פעולה ונוטלות במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
10. לאור החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה, בסעיף 15 לחוק, להטיל עיצום כספי בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר. הוועדה מוסמכת גם להטיל

- עיצום בגובה מחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה היא ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (ראו בעניין זה תקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את ההיקף הכספי של ההפרה, את העובדה כי הסברי המפר לעניין מקור הכספים ויעדם התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה. כן התחשבה הוועדה בשיתוף הפעולה של המפר עם המכס ובנסיבותיו האישיות. הוועדה שקלה לחומרה את העובדה כי לא התייחס ברצינות הראויה לחובת הדיווח כפי שתואר לעיל.
12. לפיכך, החליטה הוועדה, על בסיס כל השיקולים שפורטו לעיל להטיל על המפר עיצום כספי בסך של **7,000 ש"ח**.
13. למפר זכות ערעור לבית משפט השלום על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו.

מקרה הפרה 6/19- אבו חרמה סאלם:

ביום 26.01.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותו 15,400 ש"ח ו-450 דינר ירדני (שווה ערך לכ-16,000 ש"ח), מבלי לדווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידיו 3,400 ש"ח ו-450 דינר ירדני.

מחומר החקירה עולה כי ביום 22.01.19 יצא לירדן דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותו כספים חבי דיווח, ללא שדיווח על הוצאתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אבו חרמה סאלם (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת והוצאת כספים מישראל.
3. המפר השמיע את טיעונו בפני חוקרי המכס ביום 26.1.19 ובפני חברי הוועדה ביום 28.1.19.
4. לעניין מקור ויעד הכספים- המפר טען כי מקורם של הכספים מעבודתו, וכן ממגבית שנאספה מבני משפחה, לטובת סיוע כלכלי לתשלום שכר הלימוד של בנו באוניברסיטה בירדן. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
5. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח - המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק, ואת חובת הדיווח על כספים, ולכן לא דיווח. בנוסף, טען כי לא שם לב לשלטי ההסבר הקיימים במקום. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. מעבר הגבול מרושת בכמות גדולה של שילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח ואת אופן הדיווח ברמה המעשית. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
6. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
8. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי הנמוך של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, את שיתוף הפעולה של המפר עם גורמי האכיפה והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **500 ש"ח** בלבד.
10. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 7/19- עמאר עלי:

ביום 21.01.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין", כשברשותו 4,500 דולר ארה"ב ו-2,840 ש"ח (שווה ערך לכ-19,000 ש"ח) מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, ובהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידי 2,000 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עמאר עלי (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. המפר השמיע את טיעונו בפני חוקרי המכס ביום 21.1.19 ובאמצעות נימוקים בכתב על ידי ב"כ בפני חברי הוועדה ביום 28.1.19.
4. לעניין מקור ויעד הכספים- המפר, טען כי מקורם של הכספים מחשבון הבנק שלו, ויעדם לטובת חופשה בטאבה. המפר צירף אישורים בגין משיכת הכספים. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
5. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח - המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק, ואת חובת הדיווח על כספים, ולכן לא דיווח. בנוסף, טען כי לא שם לב לשלטי ההסבר הקיימים במקום. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. מעבר הגבול מרושת בכמות גדולה של שילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח ואת אופן הדיווח ברמה המעשית. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
6. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
8. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי הנמוך של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, את שיתוף הפעולה של המפר עם גורמי האכיפה והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של 1,000 ש"ח בלבד.
10. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 8/19 - מחאמיד עבד אלרחמאן:

נסיבות המקרה:

ביום 17.01.19 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותו 4,910 ד"ר ירדני, 2,000 דולר ארה"ב ו-1,500 ₪ (שווה ערך לכ- 34,000 ₪), מבלי שדווח על הוצאתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 2,710 ד"ר ירדני, 1,000 ש"ח ו-2,000 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מחאמיד עבד אלרחמאן (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. המפר השמיע את טיעונו בפני חוקרי המכס ביום 17.1.19 ובפני חברי הוועדה ביום 28.1.19.
4. לעניין מקור ויעד הכספים – המפר, טען כי מכר חלקת קרקע חקלאית וכי יעדם של הכספים לטובת טיפול רפואי בירדן. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
5. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח - המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק, ואת חובת הדיווח על כספים, ולכן לא דיווח. בנוסף, טען כי לא שם לב לשלטי ההסבר הקיימים במקום. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. מעבר הגבול מרושת בכמות גדולה של שילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח ואת אופן הדיווח ברמה המעשית. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
6. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
8. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם גורמי האכיפה והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,500 ש"ח בלבד**.
10. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 9/19- אבו טועמה איאד:

נסיבות המקרה:

ביום 17.01.19 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותו 4,140 דינר ירדני (שווה ערך לכ- 20,000 ₪), מבלי שדווח על הוצאתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידיו 1,850 דינר ירדני.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אבו טועמה איאד (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. המפר השמיע את טיעונו בפני חוקרי המכס ביום 17.1.19 ובפני חברי הוועדה ביום 28.1.19.
4. לעניין מקור ויעד הכספים – המפר טען כי מקורם של הכספים מעבודתו כעצמאי (בעל גלידריה בצפון), ויעדם לטובת טיול משפחתי בירדן. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
5. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח - המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק, ואת חובת הדיווח על כספים, ולכן לא דיווח. בנוסף, טען כי לא שם לב לשלטי ההסבר הקיימים במקום. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. מעבר הגבול מרושת בכמות גדולה של שילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח ואת אופן הדיווח ברמה המעשית. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
6. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
8. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם גורמי האכיפה והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח** בלבד.
10. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 10/19 - חטיב ג'מיל:

נסיבות המקרה:

ביום 25.01.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותו 3,123 דולר ארה"ב ו-2,850 ש"ח (שווה ערך לכ- 14,000 ש"ח), מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 2,400 ש"ח.
בנוסף, מחומר החקירה עולה כי ביום 24.01.19 יצא לירדן דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותו 3,100 דולר ארה"ב, 40 דינר ירדני ו-2,850 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר חטיב ג'מיל (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת והוצאת כספים מישראל.
3. המפר השמיע את טיעונו בפני חוקרי המכס ביום 25.1.19 ובאמצעות שיחת ועידה טלפונית בפני חברי הוועדה ביום 28.1.19.
4. לעניין מקור ויעד הכספים – המפר, טען כי מקורם של הכספים הוא מעבודתו, ויעדם לטובת חופשה משפחתית בירדן.
הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
5. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח - המפר טען כי הכיר את הוראות החוק, ואת חובת הדיווח על כספים, אך חשב שסך הדיווח עומד על 10,000 דולר ארה"ב, ולכן לא דיווח. בנוסף, טען כי לא שם לב לשלטי ההסבר הקיימים במקום.
הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. מעבר הגבול מרושת בכמות גדולה של שילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח ואת אופן הדיווח ברמה המעשית. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
6. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
8. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי הנמוך של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, את שיתוף הפעולה של המפר עם גורמי האכיפה, והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **500 ש"ח** בלבד.
10. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 11/19 - חסן חאלד:

נסיבות המקרה:

ביום 26.01.19 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותו 9,000 ש"ח, 2,200 דולר ארה"ב ו-2,000 דינר ירדני (שווה ערך לכ-27,000 ש"ח), מבלי לדווח על הוצאתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 2,200 דולר ארה"ב ו-7,400 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר חסן חאלד (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. המפר השמיע את טיעונו בפני חוקרי המכס ביום 26.1.19 וכן בפני חברי הוועדה ביום 4.2.19.
4. לעניין מקור ויעד הכספים – המפר טען כי מקורם של הכספים מעבודתו כעובד קבלן, אותם משך מחשבון הבנק שלו כמה ימים קודם להפרה, ומסר שיעדם לטובת תשלום על חשבון סחורה שרצה לרכוש בירדן. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
5. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח - המפר טען כי הכיר את הוראות החוק, ואת חובת הדיווח על כספים, אך חשב שגובה חובת הדיווח עומד על 50,000 ש"ח, ולכן לא דיווח. בנוסף, טען כי לא שם לב לשלטי ההסבר הקיימים במקום. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. מעבר הגבול מרושת בשילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח ואת אופן הדיווח ברמה המעשית. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח. בפרט שמדובר באיש עסקים העובר בממוצע פעם בחודש במעבר נהר הירדן.
6. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
8. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, את שיתוף הפעולה של המפר עם גורמי האכיפה והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,000 ש"ח** בלבד.
10. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 12/19 - עבד אלכארים בראווי:

נסיבות המקרה:

ביום 27.01.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "ארז", כשברשותו 20,170 ש"ח מבלי שדווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 8,170 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עבד אלכארים בראווי (להלן: "המפר").
2. לוועדה הגושה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. המפר השמיע את טיעונו בפני חוקרי המכס ביום 27.1.19 וכן בפני חברי הוועדה ביום 4.2.19.
4. לעניין מקור ויעד הכספים – המפר טען כי מקורם של הכספים הוא מעסקו שלו ושל קרוב משפחתו, ממנו התבקש למסור את הכספים לספקי ישראלי בעבור רכישת סחורה לעסקם. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
5. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח - המפר טען כי הכיר את הוראות החוק, ואת חובת הדיווח על כספים, שכן התעדכן טרם הגעתו למעבר וכן הודה שראה את שלטי ההסבר הקיימים במקום, אך לטענתו פשוט שכח לדווח שכן התרגש מהעובדה שזו פעם ראשונה שהוא נכנס לישראל.
6. חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספי בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
8. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי הנמוך של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, את שיתוף הפעולה המלא של המפר עם גורמי האכיפה, והעובדה כי מדובר בפעם הראשונה שנכנס לישראל וכן בהפרה ראשונה מצדו.
9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **500 ש"ח** בלבד.
10. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 13/19 - רואשדה זוהר:

נסיבות המקרה:

ביום 2.2.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותו 3,150 דינר ירדני ו-800 דולר ארה"ב (שווה ערך לכ- 18,000 ש"ח), מבלי שדווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 800 דינר ירדני ו-800 דולר ארה"ב. בנוסף, הודה בחקירתו כי ביום 31.1.19 יצא מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", עם סכום זהה כאמור.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר רואשדה זוהר (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת והוצאת כספים מישראל.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 2.2.19 וכן בפני חברי הוועדה ביום 4.2.19.
4. לעניין מקור ויעד הכספים – המפר, טען כי מקורם של הכספים מעבודתו כשכיר בבניין, ומסר שיעדם הוא לטובת חופשה בירדן. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
5. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח - המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק, ואת חובת הדיווח על כספים, ולכן לא דיווח. בנוסף, טען כי לא שם לב לשלטי ההסבר הקיימים במקום. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. מעבר הגבול מרושת בשילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח ואת אופן הדיווח ברמה המעשית. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
6. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
8. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, את שיתוף הפעולה של המפר עם גורמי האכיפה, והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **800 ש"ח** בלבד.
10. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 14/19 - שחאדה אמין:

נסיבות המקרה:

ביום 2.2.19 נכנס המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותו 3,690 דולר ארה"ב ו-800 ש"ח (שווה ערך לכ-14,000 ש"ח), מבלי שדווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 600 דולר ארה"ב.

בנוסף, הודה בחקירתו כי ביום 31.1.19 יצא מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", עם אותו הסכום.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר שחאדה אמין (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת והוצאת כספים מישראל.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 2.2.19 וכן בפני חברי הוועדה ביום 4.2.19.
4. לעניין מקור ויעד הכספים – המפר, טען כי מקורם של הכספים מעבודתו כשכיר, ומסר שיעדם לטובת חופשה בירדן. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
5. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח - המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק, ואת חובת הדיווח על כספים, ולכן לא דיווח. בנוסף, טען כי לא שם לב לשלטי ההסבר הקיימים במקום. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. מעבר הגבול מרושת בשילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח ואת אופן הדיווח ברמה המעשית. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
6. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
8. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי הנמוך מאד של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, את שיתוף הפעולה של המפר עם גורמי האכיפה, והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **500 ש"ח** בלבד.
10. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 15/19 - אחמד עבד אלח'אלק:

נסיבות המקרה:

ביום 31.1.19 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותו 7,100 דולר ארה"ב, 165 אירו ו- 200 ש"ח (שווה ערך ל-27,000 ש"ח) מבלי שדיווח על הוצאתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, ובהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידיו 3,900 דולר ארה"ב, 165 אירו ו- 200 ש"ח.

החלטה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אחמד עבד אלח'אלק (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת סכום של 7,100 דולר ארה"ב, 165 אירו ו- 200 ש"ח לישראל ביום ה-31.1.19 בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
2. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום ה-31.1.19, וכן בפני חוקרי המכס ביום ה-2.2.2019. כמו כן טען המפר בפני חברי הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה") ביום ה-11.2.19.
3. לעניין מקור הכספים, טען המפר כי מקור הכספים הוא מחשבון הבנק הפרטי של אשתו, ויעדם לטובת טיול למצרים דרך ירדן. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
4. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי היה מודע לחובה, אך סבר שגובה חובת הדיווח עומד על 50,000 ₪. הוא לא ידע כי קיים שוני בין סוגי המעברים השונים, וכי סף הדיווח במעברים היבשתיים שווה ל-12,000 ש"ח, ולכן לא דיווח. עוד טען המפר, כי לא ראה את שלטי ההסבר הקיימים במקום וכי אינו נוהג להוציא או להכניס סכומים משמעותיים במסגרת נסיעותיו. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה, לאור העובדה שהמפר הכיר את חובת הדיווח והיה צריך לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח במעברים השונים באתרים רשמיים של המדינה. יתרה מכך, מעבר הגבול מרושת בשלטים מאירי עיניים המפרטים את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
5. יצוין, שאין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו.
6. העברת כספים דרך מעברי הגבול היא אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, בארץ ובעולם, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול מעבר לסכום הקבוע.
7. חוק איסור הלבנת הון מיועד להילחם בתופעה של "הלבנת הון", דהיינו, בתופעה של עשיית פעולות ברכוש שמקורו בעבירות שהוגדרו על פי החוק כעבירות מקור. אחת הדרכים העיקריות לחשיפתן של העברות ממון מיד ליד וממקום למקום היא בהטלת חובה לדווח באורח שוטף על העברות של כספים מתוך המדינה ואל המדינה. כך בענייננו, נקבעה חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק, כדי שניתן יהא לבצע מעקב אחר העברות מזומנים, על פי הסף הקבוע בחוק, של כספים הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מן המלחמה בתופעת הלבנת ההון בישראל.
8. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל. הוראה מחייבת דומה נחקקה במדינות רבות אחרות, לרבות ברוסיה, בארצות הברית, ובמדינות אירופה. החלת חובת הדיווח מתחייבת גם מן הכללים שנקבעו על ידי ה-FATF, הארגון הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור. יישום של המלצות אלו נדרש והכרחי, על מנת שמדינת ישראל תוכל להימנות עם המדינות המשתפות פעולה ונוטלות במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.

9. לאור החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה, בסעיף 15 לחוק, להטיל עיצום כספי בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר. הוועדה מוסמכת גם להטיל עיצום בגובה מחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה היא ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (ראו בעניין זה תקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את העובדה כי הסברי המפר לעניין מקור הכספים ויעדם התקבלו, ואת העובדה שהמפר הכיר את חובת הדיווח בנתב"ג ולא בדק או התעדכן לעניין חובת הדיווח במעבר הספציפי.
11. לפיכך, החליטה הוועדה, על בסיס כל השיקולים שפורטו לעיל להטיל על המפר עיצום כספי בסך של **3,000 ש"ח**.
12. למפר זכות ערעור לבית משפט השלום על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו.

מקרה הפרה 16/19 - אליגולא יוחנן:

נסיבות המקרה:

ביום 1.2.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותו 3,480 דולר ירדני ו- 500 דולר ארה"ב, (שווה ערך ל-20,000 ש"ח) מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, ובהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידי 1,150 דולר ירדני ו-500 דולר ארה"ב.

החלטה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אליגולא יוחנן (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת סכום של 3,480 דולר ירדני ו- 500 דולר ארה"ב לישראל ביום ה-1.2.19 בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
2. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום ה-1.2.19, וכן בפני חוקרי המכס באותו היום. כמו כן טען המפר בפני חברי הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה") ביום 11.2.19.
3. המפר לכאורה היה מעורב במקרה הפרת כספים חבי דיווח בשנת 2004.
4. לעניין מקור הכספים, טען המפר כי מקור הכספים הוא מחשבון עסקי שמתנהל בבנק בגיאורגיה, שהוצאו מספר שעות קודם להפרה. בנוסף, היו עמו כספים ששייכים לו ומקורם מעבודתו. המפר לכאורה טען שיעדם לטובת רכישת פסל עץ שלבסוף לא נרכש מכיוון שהחנות הייתה סגורה.
5. המפר לכאורה הציג בפני חברי הוועדה תדפיס בנקאי המעיד על משיכת כספים בסך כ- 3,500 אלפי דולר ירדני מכספומט בנק בירדן מיום 31.1.19. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי היה מודע לחובה, ומכיוון שמרבה לטוס ועובר דרך נתב"ג, חשב שגובה חובת הדיווח עומד על 50,000 ש"ח. ולא ידע כי סך הדיווח במעברים היבשתיים הם 12,000 ש"ח, ולכן לא דיווח. עוד טען המפר, כי לא ראה את שלטי ההסבר הקיימים במקום וכי אינו נוהג להוציא או להכניס סכומים משמעותיים במסגרת נסיעותיו. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. לאור העובדה שהמפר הכיר את חובת הדיווח ואף הייתה לו הפרה בעבר של חובה זו.
7. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח באתרים רשמיים של המדינה. יתרה מכך, מעבר הגבול מרושת בשלטים מאירי עיניים המפרטים את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
8. יצוין, שאין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו.
7. העברת כספים דרך מעברי הגבול היא אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, בארץ ובעולם, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול מעבר לסכום הקבוע.
8. חוק איסור הלבנת הון מיועד להילחם בתופעה של "הלבנת הון", דהיינו, בתופעה של עשיית פעולות ברכוש שמקורו בעבירות שהוגדרו על פי החוק כעבירות מקור. אחת הדרכים העיקריות לחשיפתן של העברות ממון מיד ליד וממקום למקום היא בהטלת חובה לדווח באורח שוטף על העברות של כספים מתוך המדינה ואל המדינה. כך בענייננו, נקבעה חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק, כדי שניתן יהא לבצע מעקב אחר העברות מזומנים, על פי הסף הקבוע בחוק, של כספים הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מן המלחמה בתופעת הלבנת ההון בישראל.

9. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל. הוראה מחייבת דומה נחקקה במדינות רבות אחרות, לרבות ברוסיה, בארצות הברית, ובמדינות אירופה. החלת חובת הדיווח מתחייבת גם מן הכללים שנקבעו על ידי ה-FATF, הארגון הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור. יישום של המלצות אלו נדרש והכרחי, על מנת שמדינת ישראל תוכל להימנות עם המדינות המשתפות פעולה ונוטלות במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
10. לאור החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה, בסעיף 15 לחוק, להטיל עיצום כספי בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר. הוועדה מוסמכת גם להטיל עיצום בגובה מחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה היא ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (ראו בעניין זה תקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את ההיקף הכספי של ההפרה, את העובדה כי הסברי המפר לעניין מקור הכספים ויעדם התקבלו ובשיתוף הפעולה של המפר עם המכס. מנגד, הוועדה התחשבה לחומרא שמדובר באיש עסקים שמרבה לנסוע, מכיר את חובת הדיווח ואף הפר חובת הדיווח בעבר.
12. לפיכך, החליטה הוועדה, על בסיס כל השיקולים שפורטו לעיל להטיל על המפר עיצום כספי בסך של **3,000 ש"ח**.
13. למפר זכות ערעור לבית משפט השלום על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו.

מקרה הפרה 17/19 - קליין יוסף:

נסיבות המקרה:

ביום 5.2.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נמל התעופה בן גוריון, ועבר במסלול הירוק כשברשותו 21,000 דולר ארה"ב (שווה ערך ל-77,000 ש"ח) מבלי שדווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, ובהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידי 7,600 דולר ארה"ב.

החלטה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר קליין יוסף (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת סכום של 21,000 דולר ארה"ב לישראל ביום ה-5.2.19 בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
2. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני חוקרי המכס ביום ה-5.2.19. כמו כן טען המפר בפני חברי הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה") ביום 11.2.19.
3. לעניין מקור הכספים, טען המפר כי מקור הכספים הוא מגיסו (אח של אשתו), שחי בארה"ב (ניו יורק, ברוקלין), אשר הלווה לו את הכסף לצורך סיוע ברכישת דירה בישראל (המפר הציג חוזה רכישת דירה בקרית ביאליק).
4. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
5. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי לא היה מודע לחובת הדיווח, ולכן לא דיווח. עוד טען המפר, כי לא ראה את שלטי ההסבר הקיימים במקום.
6. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה.
7. המפר הודה כי הכיר את חובת הדיווח המקבילה בארה"ב, ועל מנת שלא לדווח, פיצל את הכספים ושם כ-10,000 דולר ארה"ב במזוודה, עובדה שהוועדה ראתה בחומרה. בנוסף, חזקה עליו שהיה צריך לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר בישראל אודות חובת הדיווח במעברים השונים באתרים רשמיים של מדינת ישראל.
8. יתרה מכך, מעבר הגבול מרושת בשלטים מאירי עיניים המפרטים את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
9. יציין, שאין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו.
10. העברת כספים דרך מעברי הגבול היא אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, בארץ ובעולם, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול מעבר לסכום הקבוע.
11. חוק איסור הלבנת הון מיועד להילחם בתופעה של "הלבנת הון", דהיינו, בתופעה של עשיית פעולות ברכוש שמקורו בעבירות שהוגדרו על פי החוק כעבירות מקור. אחת הדרכים העיקריות לחשיפתן של העברות ממון מיד ליד וממקום למקום היא בהטלת חובה לדווח באורח שוטף על העברות של כספים מתוך המדינה ואל המדינה. כך בענייננו, נקבעה חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק, כדי שניתן יהא לבצע מעקב אחר העברות מזומנים, על פי הסף הקבוע בחוק, של כספים הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מן המלחמה בתופעת הלבנת ההון בישראל.
12. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל. הוראה מחייבת דומה נחקקה במדינות רבות אחרות, לרבות ברוסיה, בארצות הברית, ובמדינות אירופה. החלת חובת הדיווח מתחייבת גם מן הכללים שנקבעו על ידי ה-FATF, הארגון הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור. יישום של המלצות אלו נדרש והכרחי, על מנת שמדינת ישראל תוכל להימנות עם המדינות המשתפות פעולה ונטולות במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.

9. לאור החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה, בסעיף 15 לחוק, להטיל עיצום כספי בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר. הוועדה מוסמכת גם להטיל עיצום בגובה מחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה היא ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (ראו בעניין זה תקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את העובדה כי הסברי המפר לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, את נסיבותיו האישיות של המפר, ומנגד, את העובדה שהמפר הכיר את חובת הדיווח המקבילה בארה"ב, התעלם מהחובה הקיימת במדינת ישראל ולא בדק או התעדכן לעניין חובת הדיווח וכן את היקפה הכספי של ההפרה.
11. לפיכך, החליטה הוועדה, על בסיס כל השיקולים שפורטו לעיל להטיל על המפר עיצום כספי בסך של **5,000 ש"ח**.
12. למפר זכות ערעור לבית משפט השלום על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו .

מקרה הפרה 18/19 - שלבי באסם:

נסיבות המקרה:

ביום 6.2.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותו 16,100 ש"ח ו-800 דולר ארה"ב (שווה ערך ל-18,000 ש"ח) מבלי שדווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, ובהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידי 4,200 ש"ח ו-800 דולר ארה"ב. בנוסף, הודה בחקירתו כי יצא באותו יום ממעבר הגבול בגין עם אותו הסכום.

החלטה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר שלבי באסם (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת והוצאת סכום של 16,100 ש"ח ו-800 דולר ארה"ב מישראל ביום ה-6.2.19 בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
2. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני חוקרי המכס ביום 8.2.2019. כמו כן טען המפר בפני חברי הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה") ביום 11.2.19.
3. לעניין מקור הכספים, טען המפר כי מקור הכספים הוא משכר טרחה שקיבל מלקוחותיו בגין עסקה במעבר הגבול עצמו, והוא יצא לאחר מכן מיד לירדן לצורך החתמת לקוחות אחרים על ייפוי כוח בלתי חוזר. המפר לכאורה הציג בפני חברי הוועדה את החשבוניות שנרשמו בגין אותה עסקה. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
4. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי לא היה מודע לחובת הדיווח, ולכן לא דיווח. עוד טען המפר, כי לא ראה את שלטי ההסבר הקיימים במקום. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר בישראל אודות חובת הדיווח במעברים השונים באתרים רשמיים של מדינת ישראל. יתרה מכך, מעבר הגבול מרושת בשלטים מאירי עיניים המפרטים את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
5. יצויין, שאין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו.
6. העברת כספים דרך מעברי הגבול היא אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, בארץ ובעולם, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול מעבר לסכום הקבוע.
7. חוק איסור הלבנת הון מיועד להילחם בתופעה של "הלבנת הון", דהיינו, בתופעה של עשיית פעולות ברכוש שמקורו בעבירות שהוגדרו על פי החוק כעבירות מקור. אחת הדרכים העיקריות לחשיפתן של העברות ממון מיד ליד וממקום למקום היא בהטלת חובה לדווח באורח שוטף על העברות של כספים מתוך המדינה ואל המדינה. כך בענייננו, נקבעה חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק, כדי שניתן יהא לבצע מעקב אחר העברות מזומנים, על פי הסף הקבוע בחוק, של כספים הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מן המלחמה בתופעת הלבנת ההון בישראל.
8. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל. הוראה מחייבת דומה נחקקה במדינות רבות אחרות, לרבות ברוסיה, בארצות הברית, ובמדינות אירופה. החלת חובת הדיווח מתחייבת גם מן הכללים שנקבעו על ידי ה-FATF, הארגון הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור. יישום של המלצות אלו נדרש והכרחי, על מנת שמדינת ישראל תוכל להימנות עם המדינות המשתפות פעולה ונטולות במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.

9. לאור החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה, בסעיף 15 לחוק, להטיל עיצום כספי בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר. הוועדה מוסמכת גם להטיל עיצום בגובה מחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה היא ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (ראו בעניין זה תקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את העובדה כי הסברי המפר לעניין מקור הכספים ויעדם התקבלו, ומנגד את העובדה שהמפר לא הכיר את חובת הדיווח ולא בדק או התעדכן לעניין חובת הדיווח.
11. לפיכך, החליטה הוועדה, על בסיס כל השיקולים שפורטו לעיל להטיל על המפר עיצום כספי בסך של **2,000 ש"ח**.
12. למפר זכות ערעור לבית משפט השלום על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו.

מקרה הפרה 19/19 - יאסר גזאלי:

נסיבות המקרה:

ביום 7.2.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין", כשברשותו 1,300 דולר ארה"ב ו-13,570 ש"ח (שווה ערך ל-18,000 ש"ח) מבלי שדווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, ובהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידי 6,250 ש"ח. בנוסף, הודה בחקירתו כי יצא באותו יום ממעבר הגבול בגין עם אותו הסכום.

החלטה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר יאסר גזאלי (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת והוצאת סכום של 1,300 דולר ארה"ב ו-13,570 ש"ח מישראל ביום ה-7.2.19 בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
2. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני חוקרי המכס ביום 7.2.2019. כמו כן טען המפר בפני חברי הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה") ביום 11.2.19.
3. לעניין מקור הכספים, טען המפר כי מקור הכספים הוא 10,000 ש"ח שקיבל מאשתו, הנ"ל טען כי אשתו מקבלת כל חודש סכום קבוע של כ-1000 ש"ח מאביה. שאר הכסף שייך לו ומקורו בחסכון שצבר בביתו. יעדם של הכספים לטובת טיול במצרים. הנ"ל ניסה לצאת למצרים וחזר מכיוון שלא קיבל אשרת שהייה במדינה. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
4. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי לא היה מודע לחובת הדיווח, ולכן לא דיווח. עוד טען המפר, כי לא ראה את שליטי ההסבר הקיימים במקום. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר בישראל אודות חובת הדיווח במעברים השונים באתרים רשמיים של מדינת ישראל. יתרה מכך, מעבר הגבול מרושת בשלטים מאירי עיניים המפרטים את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
5. יצויין, שאין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו.
6. העברת כספים דרך מעברי הגבול היא אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, בארץ ובעולם, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול מעבר לסכום הקבוע.
7. חוק איסור הלבנת הון מיועד להילחם בתופעה של "הלבנת הון", דהיינו, בתופעה של עשיית פעולות ברכוש שמקורו בעבירות שהוגדרו על פי החוק כעבירות מקור. אחת הדרכים העיקריות לחשיפתן של העברות ממון מיד ליד וממקום למקום היא בהטלת חובה לדווח באורח שוטף על העברות של כספים מתוך המדינה ואל המדינה. כך בענייננו, נקבעה חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק, כדי שניתן יהא לבצע מעקב אחר העברות מזומנים, על פי הסף הקבוע בחוק, של כספים הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מן המלחמה בתופעת הלבנת ההון בישראל.
8. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל. הוראה מחייבת דומה נחקקה במדינות רבות אחרות, לרבות ברוסיה, בארצות הברית, ובמדינות אירופה. החלת חובת הדיווח מתחייבת גם מן הכללים שנקבעו על ידי ה-FATF, הארגון הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור. יישום של המלצות אלו נדרש והכרחי, על מנת שמדינת ישראל תוכל להימנות עם המדינות המשתפות פעולה ונטולות במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.

9. לאור החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה, בסעיף 15 לחוק, להטיל עיצום כספי בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר. הוועדה מוסמכת גם להטיל עיצום בגובה מחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה היא ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (ראו בעניין זה תקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את העובדה כי הסברי המפר לעניין מקור הכספים ויעדם התקבלו, שמדובר בהפרה ראשונה ואת נסיבותיו האישיות, ומנגד את העובדה שהמפר לא הכיר את חובת הדיווח ולא בדק או התעדכן לעניין חובת הדיווח.
11. לפיכך, החליטה הוועדה, על בסיס כל השיקולים שפורטו לעיל להטיל על המפר עיצום כספי בסך של **2,000 ש"ח**.
12. למפר זכות ערעור לבית משפט השלום על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו.

נסיבות המקרה:

ביום 7.2.19 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "בגין", כשברשותו 12,000 דולר ארה"ב, 3,000 דולר ירדני, 1,120 לירות מצריות ו-940 ש"ח (שווה ערך ל-64,000 ש"ח) מבלי שדווח על הוצאתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, ובהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידי 9,000 דולר ארה"ב.

החלטה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מחמד עדנאן בקרי (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת סכום 12,000 דולר ארה"ב, 3,000 דולר ירדני, 1,120 לירות מצריות ו-940 ש"ח מישראל ביום ה-7.2.19 בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
2. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום ה-7.2.19, וכן בפני חוקרי המכס באותו היום. כמו כן טען המפר בפני חברי הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה") ביום 11.2.19.
3. לעניין מקור הכספים, טען המפר כי מקור הכספים מאביו ודודיו, ויעדם לטובת תשלום שכר לימוד שלו באוניברסיטה במצרים, שם הוא לומד רפואה משנת 2009. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
4. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי היה מודע לחובת דיווח מעל הסף של 100,000 ש"ח ולא ידע כי סף הדיווח ירד ל-12,000 ש"ח, ולכן לא דיווח. עוד טען המפר, כי לא ראה את שלטי ההסבר הקיימים במקום וכי אינו נוהג להוציא או להכניס סכומים משמעותיים במסגרת נסיעותיו. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. לאור העובדה שהמפר הכיר את חובת הדיווח. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח באתרים רשמיים של המדינה. יתרה מכך, מעבר הגבול מרושת בשלטים מאירי עיניים המפרטים את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
5. יצוין, שאין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו.
6. העברת כספים דרך מעברי הגבול היא אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, בארץ ובעולם, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול מעבר לסכום הקבוע.
7. חוק איסור הלבנת הון מיועד להילחם בתופעה של "הלבנת הון", דהיינו, בתופעה של עשיית פעולות ברכוש שמקורו בעבירות שהוגדרו על פי החוק כעבירות מקור. אחת הדרכים העיקריות לחשיפתן של העברות ממון מיד ליד וממקום למקום היא בהטלת חובה לדווח באורח שוטף על העברות של כספים מתוך המדינה ואל המדינה. כך בענייננו, נקבעה חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק, כדי שניתן יהא לבצע מעקב אחר העברות מזומנים, על פי הסף הקבוע בחוק, של כספים הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מן המלחמה בתופעת הלבנת ההון בישראל.
8. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל. הוראה מחייבת דומה נחקקה במדינות רבות אחרות, לרבות ברוסיה, בארצות הברית, ובמדינות אירופה. החלת חובת הדיווח מתחייבת גם מן הכללים שנקבעו על ידי ה-FATF, הארגון הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור. יישום של המלצות אלו נדרש והכרחי, על מנת שמדינת

- ישראל תוכל להימנות עם המדינות המשתפות פעולה ונוטלות במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
9. לאור החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה, בסעיף 15 לחוק, להטיל עיצום כספי בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר. הוועדה מוסמכת גם להטיל עיצום בגובה מחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה היא ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (ראו בעניין זה תקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את ההיקף הכספי של ההפרה, את העובדה כי הסברי המפר לעניין מקור הכספים ויעדם התקבלו, ואת העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה, כן התחשבה הוועדה בשיתוף הפעולה של המפר עם המכס ובנסיבותיו האישיות.
11. לפיכך, החליטה הוועדה, על בסיס כל השיקולים שפורטו לעיל להטיל על המפר עיצום כספי בסך של **5,000 ש"ח**.
12. למפר זכות ערעור לבית משפט השלום על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו.

מקרה הפרה 21/19- אלעוברה עבדאללה:

נסיבות המקרה:

ביום 11.2.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותו 6,100 ש"ח, 500 אירו, 120 דינר ירדני ו-2,050 דולר ארה"ב (שווה ערך לכ-16,000 ש"ח) מבלי שדווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, ובהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידי 4,100 ש"ח.

החלטה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אלעוברה עבדאללה (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים בסך של 6,100 ש"ח, 500 אירו, 120 דינר ירדני ו-2,050 דולר ארה"ב לישראל ביום ה-11.2.19 בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
2. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום ה-11.2.19, וכן בפני חוקרי המכס באותו היום וכמו כן בפני הוועדה להטלת עיצום כספי ביום ה-18.2.19.
3. לעניין מקור הכספים טען המפר כי מקור הכספים מעבודתו בתור יצואן של פרחים, לטענתו, חלק מהכספים גבה מלקוחות ירדנים, וכי הם נועדו להפקדה בחשבון הבנק של עסקו. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
4. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי היה מודע לחובת דיווח מעל הסף של 100,000 ש"ח ולא ידע כי סף הדיווח ירד ל-12,000 ש"ח. יחד עם זאת, כאשר יצא את ישראל, נאמר לו על ידי בודקי המכס על הורדת סף הדיווח, המפר לא הכחיש כי נאמר לו על הורדת סף הדיווח אך טען שלא הבין את דברי הבודקים. עוד טען המפר, כי לא ראה את שלטי ההסבר הקיימים במקום וכי אינו נוהג להוציא או להכניס סכומים משמעותיים במסגרת נסיעותיו. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. לאור העובדה שהמפר הכיר את חובת הדיווח.
5. יצויין, שאין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו.
6. העברת כספים דרך מעברי הגבול היא אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, בארץ ובעולם, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול מעבר לסכום הקבוע.
7. חוק איסור הלבנת הון מיועד להילחם בתופעה של "הלבנת הון", דהיינו, בתופעה של עשיית פעולות ברכוש שמקורו בעבירות שהוגדרו על פי החוק כעבירות מקור. אחת הדרכים העיקריות לחשיפתן של העברות ממון מיד ליד וממקום למקום היא בהטלת חובה לדווח באורח שוטף על העברות של כספים מתוך המדינה ואל המדינה. כך בענייננו, נקבעה חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק, כדי שניתן יהא לבצע מעקב אחר העברות מזומנים, על פי הסף הקבוע בחוק, של כספים הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מן המלחמה בתופעת הלבנת ההון בישראל.
8. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל. הוראה מחייבת דומה נחקקה במדינות רבות אחרות, לרבות ברוסיה, בארצות הברית, ובמדינות אירופה. החלת חובת הדיווח מתחייבת גם מן הכללים שנקבעו על ידי ה-FATF, הארגון הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור. יישום של המלצות אלו נדרש והכרחי, על מנת שמדינת ישראל תוכל להימנות עם המדינות המשתפות פעולה ונטולות במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.

9. לאור החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה, בסעיף 15 לחוק, להטיל עיצום כספי בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר. הוועדה מוסמכת גם להטיל עיצום בגובה מחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה היא ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (ראו בעניין זה תקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את ההיקף הכספי של ההפרה, את העובדה כי הסברי המפר לעניין מקור הכספים ויעדם התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה, כן התחשבה הוועדה בשיתוף הפעולה של המפר עם המכס. הוועדה שקלה לחומרה את העובדה כי מדובר ביצואן ותיק שמכיר היטב את חובת הדיווח וידע על השינוי בסף הדיווח.
11. לפיכך, החליטה הוועדה, על בסיס כל השיקולים שפורטו לעיל להטיל על המפר עיצום כספי בסך של **1,500 ש"ח.**
12. למפר זכות ערעור לבית משפט השלום על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו .

מקרה הפרה 22/19 - עוכל סאהר:

נסיבות המקרה:

ביום 11.2.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותו 6,000 אירו (שווה ערך לכ-25,000 ש"ח) מבלי שדווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, ובהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידי 3,000 אירו. בנוסף, הודה בחקירתו כי יום קודם לכן יצא את ישראל עם 6,500 אירו ללא שדיווח עליהם.

החלטה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עוכל סאהר (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין שתי הפרות - אי דיווח על הוצאת סכום של כ-6,500 אירו לירדן ביום 10.2.19, ואי דיווח על הכנסת סכום של כ-6000 אירו לישראל ביום ה-11.2.19 - בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
2. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום ה-11.2.19, וכן בפני חוקרי המכס באותו היום. כמו כן, בפני הוועדה להטלת עיצום כספי ביום ה-18.2.19.
3. לעניין מקור הכספים טען המפר כי מקור הכספים מעבודתו בתור מעצב אופנה, ומהיותו בעלים של חברה ללימודי אופנה בנצרת וחנות בגדים. לטענתו יצא לירדן לטובת רכישת בדים, וחזר עם הכסף מכיוון שאלה לא נרכשו לבסוף. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
4. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי היה מודע לחובת דיווח, אך חשב שגובה תקרת הדיווח עומדת על 10,000 דולר, ולא ידע כי סף הדיווח עומד על 12,000 ש"ח. עוד טען המפר, כי לא ראה את שלטי ההסבר הקיימים במקום וכי אינו נוהג להוציא או להכניס סכומים משמעותיים במסגרת נסיעותיו. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה, לאור העובדה שהמפר הכיר את חובת הדיווח. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות סכום הדיווח. יתרה מכך, מעבר הגבול מרושת בשלטים מאירי עיניים המפרטים את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
5. יציין, שאין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו.
6. העברת כספים דרך מעברי הגבול היא אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, בארץ ובעולם, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול מעבר לסכום הקבוע.
7. חוק איסור הלבנת הון מיועד להילחם בתופעה של "הלבנת הון", דהיינו, בתופעה של עשיית פעולות ברכוש שמקורו בעבירות שהוגדרו על פי החוק כעבירות מקור. אחת הדרכים העיקריות לחשיפתן של העברות ממון מיד ליד וממקום למקום היא בהטלת חובה לדווח באורח שוטף על העברות של כספים מתוך המדינה ואל המדינה. כך בענייננו, נקבעה חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק, כדי שניתן יהא לבצע מעקב אחר העברות מזומנים, על פי הסף הקבוע בחוק, של כספים הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מן המלחמה בתופעת הלבנת ההון בישראל.
8. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל. הוראה מחייבת דומה נחקקה במדינות רבות אחרות, לרבות ברוסיה, בארצות הברית, ובמדינות אירופה. החלת חובת הדיווח מתחייבת גם מן הכללים שנקבעו על ידי ה-FATF, הארגון הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור. יישום של המלצות אלו נדרש והכרחי, על מנת שמדינת ישראל תוכל להימנות עם המדינות המשתפות פעולה ונטולות במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.

9. לאור החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה, בסעיף 15 לחוק, להטיל עיצום כספי בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר. הוועדה מוסמכת גם להטיל עיצום בגובה מחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה היא ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (ראו בעניין זה תקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את ההיקף הכספי של ההפרה, את העובדה כי הסברי המפר לעניין מקור הכספים ויעדם התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה, כן התחשבה הוועדה בשיתוף הפעולה של המפר עם המכס.
11. לפיכך, החליטה הוועדה, על בסיס כל השיקולים שפורטו לעיל להטיל על המפר עיצום כספי בסך של **2,500 ש"ח**.
12. למפר זכות ערעור לבית משפט השלום על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו.

מקרה הפרה 23/19 - פתחי חסן:

נסיבות המקרה:

ביום 12.2.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין", כשברשותו 4,500 דולר ארה"ב ו-2,500 ש"ח (שווה ערך לכ-19,000 ש"ח) מבלי שדווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, ובהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידי 1,800 דולר ארה"ב ו-300 ש"ח. בנוסף, הודה בחקירתו כי יום קודם לכן יצא את ישראל עם כספים בשווי כ-19,200 ש"ח, ללא שדיווח עליהם.

החלטה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר פתחי חסן (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על סכום של 4,500 דולר ארה"ב ו-2,500 ש"ח בכניסה לישראל ביום 11.2.19 וביציאה מישראל ביום 12.2.19, על סכום הגבוהה ב-400 שקל מהסכום שלא דיווח בכניסה, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
2. גרסת המפר נשמעה בפני בודקי המכס ביום ה-12.2.19.
3. גרסתו לא נשמעה בפני חברי הוועדה מאחר שלא נכח בדיון, אף שזומן ואישר השתתפותו.
4. לעניין מקור הכספים טען המפר כי מקורם בחשבון הבנק שלו ויעדם לטובת רכישת מתנות בטיול במצרים. עוד טען כי סכום של 2,000 דולר מהסכום שנתפס אצלו שייך לחבר. המפר לא הציג תימוכין לדבריו ואף לא סיפק הסבר בכתב או בעל פה לעניין מקור הכסף, עובדה שהקשתה על יכולת התרשמותם של חברי הוועדה לעניין מקור הכסף.
5. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי לא היה מודע לחובת דיווח ואילו ידע עליה, היה מדווח. עוד טען המפר, כי לא ראה את שלטי ההסבר הקיימים במקום. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה.
6. יצוין, שאין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו.
7. העברת כספים דרך מעברי הגבול היא אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, בארץ ובעולם, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול מעבר לסכום הקבוע.
8. חוק איסור הלבנת הון מיועד להילחם בתופעה של "הלבנת הון", דהיינו, בתופעה של עשיית פעולות ברכוש שמקורו בעבירות שהוגדרו על פי החוק כעבירות מקור. אחת הדרכים העיקריות לחשיפתן של העברות ממון מיד ליד וממקום למקום היא בהטלת חובה לדווח באורח שוטף על העברות של כספים מתוך המדינה ואל המדינה. כך בענייננו, נקבעה חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק, כדי שניתן יהא לבצע מעקב אחר העברות מזומנים, על פי הסף הקבוע בחוק, של כספים הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מן המלחמה בתופעת הלבנת ההון בישראל.
9. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל. הוראה מחייבת דומה נחקקה במדינות רבות אחרות, לרבות ברוסיה, בארצות הברית, ובמדינות אירופה. החלת חובת הדיווח מתחייבת גם מן הכללים שנקבעו על ידי ה-FATF, הארגון הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור. יישום של המלצות אלו נדרש והכרחי, על מנת שמדינת ישראל תוכל להימנות עם המדינות המשתפות פעולה ונוטלות במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.

10. לאור החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה, בסעיף 15 לחוק, להטיל עיצום כספי בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר. הוועדה מוסמכת גם להטיל עיצום בגובה מחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה היא ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (ראו בעניין זה תקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את ההיקף הכספי של ההפרה, כי מדובר בהפרה ראשונה ואת העובדה כי הסברי המפר לעניין מקור הכספים לא התקבלו.
12. לפיכך, החליטה הוועדה, על בסיס כל השיקולים שפורטו לעיל להטיל על המפר עיצום כספי בסך של **3,000 ש"ח**.
13. למפר זכות ערעור לבית משפט השלום על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו .

מקרה הפרה 24/19- ולדיסלב לורצ'וק:

תיאור הנסיבות:

ביום 13.2.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך המסלול הירוק בנמל התעופה "בן גוריון", כשברשותו 60,500 אירו (שווה ערך ל-249,000 ש"ח) מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, ובהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידי 48,300 אירו.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר ולדיסלב לורצ'וק (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת סכום של 60,500 אירו לישראל ביום ה-13.2.19 בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
2. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני חוקרי המכס ביום 13.2.2019. כמו כן טען המפר בפני חברי הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה") ביום 14.2.19.
3. לעניין מקור הכספים, המפר, אזרח רוסי אשר לטענתו עוסק במסחר בינלאומי בשעונים ותכשיטים. המפר טען כי מקורם של הכספים מעבודתו, וכי נמשכו מחשבון הבנק שלו. בנוסף, מסר כי מתוך הכספים, 20,000 אירו ניתנו לו כמתנה מאביו. לעניין יעד הכספים, מסר שהיו מיועדים לרכישת טבעת אירוסין.
4. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי הוא מודע היטב לחובת הדיווח וכי אי-הדיווח במקרה הנוכחי נבע מטעות טכנית. המפר עוכב שעות ארוכות קודם לכן על ידי משטרת הגבולות. לאחר שהציג שם את הכספים שהיו עמו ואת טופס הדיווח עליהם ביציאה מרוסיה, ביקש מספר פעמים לדווח על הכספים. כשהיה בדרכו לעמדת המכס לשם מילוי טופס הדיווח, נזכר כי שכח תיק במשטרת הגבולות וחזר לאספו. כשחזר שוב מבלי לשים לב נכנס בטעות למסלול הירוק. במהלך חקירתו הציג המפר טופס ובו דיווח על הכספים האמורים עת יצא משדה התעופה במוסקבה.
5. יצויין, שאין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו.
6. העברת כספים דרך מעברי הגבול היא אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, בארץ ובעולם, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול מעבר לסכום הקבוע.
7. חוק איסור הלבנת הון מיועד להילחם בתופעה של "הלבנת הון", דהיינו, בתופעה של עשיית פעולות ברכוש שמקורו בעבירות שהוגדרו על פי החוק כעבירות מקור. אחת הדרכים העיקריות לחשיפתן של העברות ממון מיד ליד וממקום למקום היא בהטלת חובה לדווח באורח שוטף על העברות של כספים מתוך המדינה ואל המדינה. כך בענייננו, נקבעה חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק, כדי שניתן יהא לבצע מעקב אחר העברות מזומנים, על פי הסף הקבוע בחוק, של כספים הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מן המלחמה בתופעת הלבנת ההון בישראל.
8. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל. הוראה מחייבת דומה נחקקה במדינות רבות אחרות, לרבות ברוסיה, בארצות הברית, ובמדינות אירופה. החלת חובת הדיווח מתחייבת גם מן הכללים שנקבעו על ידי ה-FATF, הארגון הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור. יישום של המלצות אלו נדרש והכרחי, על מנת שמדינת ישראל תוכל להימנות עם המדינות המשתפות פעולה ונוטלות במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
9. לאור החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה, בסעיף 15 לחוק, להטיל עיצום כספי בשיעור של עד מחצית

הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר. הוועדה מוסמכת גם להטיל עיצום בגובה מחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה היא ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (ראו בעניין זה תקנה 12 לתקנות).

10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה. מחד, שקלה את היקפה הכספי הגבוה של ההפרה. מאידך, התחשבה בעובדה כי הסבריו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, את העובדה שמדובר בהפרה ראשונה, את שיתוף הפעולה של המפר עם הרשויות וקבלת גרסתו לעניין הטעות על אף מודעותו לחובת הדיווח.

11. לפיכך, החליטה הוועדה, על בסיס כל השיקולים שפורטו לעיל להטיל על המפר עיצום כספי בסך של **5,000 ש"ח בלבד**.

12. למפר זכות ערעור לבית משפט השלום על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו.

מקרה הפרה 25/19 - יוסף אבו כליב:

תיאור הנסיבות:

ביום 14.2.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותו 10,000 דולר ארה"ב (שווה ערך לכ-37,000 ש"ח) מבלי שדווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, ובהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידיו 6,700 דולר ארה"ב.

בנוסף, הודה בחקירתו כי יום קודם לכן יצא את ישראל עם הכספים האמורים, ללא שדיווח עליהם.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר יוסף אבו כליב (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על סכום של כ-10,000 דולר ארה"ב ביציאה מישראל ביום 13.2.19 ובגין אי דיווח בכניסה לישראל ביום 14.2.19 בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
2. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום ה-14.2.19, וכן בפני חוקרי המכס באותו היום וכמו כן בפני הוועדה להטלת עיצום כספי ביום ה-18.2.19.
3. לעניין מקור הכספים טען המפר כי מקור הכספים מעסקו המייבא משקאות אלכוהוליים, לטענתו את הכספים נשא עמו לטובת עסקה בירדן שלבסוף לא יצאה אל הפועל. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
4. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי היה מודע לחובת דיווח מעל הסף של 50,000 ש"ח ולא ידע כי סף הדיווח במעבר הגבול "נהר הירדן" עומד על 12,000 ש"ח. עוד טען המפר, כי לא ראה את שלטי ההסבר הקיימים במקום במסלול ה-VIP וכי אינו נוהג להוציא או להכניס סכומים משמעותיים במסגרת נסיעותיו. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. לאור העובדה שהמפר הכיר את חובת הדיווח.
5. יציין, שאין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו.
6. העברת כספים דרך מעברי הגבול היא אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, בארץ ובעולם, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול מעבר לסכום הקבוע.
7. חוק איסור הלבנת הון מיועד להילחם בתופעה של "הלבנת הון", דהיינו, בתופעה של עשיית פעולות ברכוש שמקורו בעבירות שהוגדרו על פי החוק כעבירות מקור. אחת הדרכים העיקריות לחשיפתן של העברות ממון מיד ליד וממקום למקום היא בהטלת חובה לדווח באורח שוטף על העברות של כספים מתוך המדינה ואל המדינה. כך בענייננו, נקבעה חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק, כדי שניתן יהא לבצע מעקב אחר העברות מזומנים, על פי הסף הקבוע בחוק, של כספים הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מן המלחמה בתופעת הלבנת ההון בישראל.
8. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל. הוראה מחייבת דומה נחקקה במדינות רבות אחרות, לרבות ברוסיה, בארצות הברית, ובמדינות אירופה. החלת חובת הדיווח מתחייבת גם מן הכללים שנקבעו על ידי ה-FATF, הארגון הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור. יישום של המלצות אלו נדרש והכרחי, על מנת שמדינת ישראל תוכל להימנות עם המדינות המשתפות פעולה ונטולות במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.

9. לאור החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה, בסעיף 15 לחוק, להטיל עיצום כספי בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר. הוועדה מוסמכת גם להטיל עיצום בגובה מחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה היא ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (ראו בעניין זה תקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את ההיקף הכספי של ההפרה, את העובדה כי הסברי המפר לעניין מקור הכספים ויעדם התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה, כן התחשבה הוועדה בשיתוף הפעולה של המפר עם המכס. הוועדה שקלה לחומרה את העובדה כי מדובר ביצואן ותיק שמכיר היטב את חובת הדיווח.
11. לפיכך, החליטה הוועדה, על בסיס כל השיקולים שפורטו לעיל להטיל על המפר עיצום כספי בסך של **4,000 ש"ח.**
12. למפר זכות ערעור לבית משפט השלום על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו .

מקרה הפרה 26/19- עבד אלמאהדי מחמד:

תיאור הנסיבות:

ביום 15.2.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותו 11,000 דינר ירדני, 1,800 דולר ארה"ב, 1,200 ש"ח ו-50 אירו (שווה ערך ל-63,000 ש"ח) מבלי שדווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, ובהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידי 10,000 דינר ירדני ו-50 אירו.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עבד אלמאהדי מחמד (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת סכומי הכסף: 11,000 דינר ירדני, 1,800 דולר ארה"ב, 1,200 ש"ח ו-50 אירו, לישראל, ביום ה-15.2.19 בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
2. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני חוקרי המכס ביום 15.2.2019. כמו כן טען המפר בפני חברי הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה") ביום 24.2.19.
3. לענין מקור הכספים, טען המפר כי מקור הכספים מאח של גיסו ממוצא ירדני המתגורר בירושלים, לטובת העברה לאביו של המפר החי בירדן. לטענתו, מטרת הכספים היא לטובת ניתוח רפואי של מי שמסר את הכספים למפר. לתימוכין, המפר הציע להציג מסמכים רפואיים.
4. הוועדה קיבלה את טענות המפר לענין מקור ויעד הכספים.
5. לענין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי לא היה מודע לחובת הדיווח, ולכן לא דיווח. עוד טען המפר, כי לא ראה את שלטי ההסבר הקיימים במקום.
6. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לענין זה.
7. הוועדה קבעה כי על המפר החובה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר בישראל אודות חובת הדיווח במעברים השונים באתרים רשמיים של מדינת ישראל.
8. יתרה מכך, מעבר הגבול מרושת בשלטים מאירי עיניים המפרטים את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
9. יצויין, שאין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו.
10. העברת כספים דרך מעברי הגבול היא אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, בארץ ובעולם, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול מעבר לסכום הקבוע.
11. חוק איסור הלבנת הון מיועד להילחם בתופעה של "הלבנת הון", דהיינו, בתופעה של עשיית פעולות ברכוש שמקורו בעבירות שהוגדרו על פי החוק כעבירות מקור. אחת הדרכים העיקריות לחשיפתן של העברות ממון מיד ליד וממקום למקום היא בהטלת חובה לדווח באורח שוטף על העברות של כספים מתוך המדינה ואל המדינה. כך בענייננו, נקבעה חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק, כדי שניתן יהא לבצע מעקב אחר העברות מזומנים, על פי הסף הקבוע בחוק, של כספים הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מן המלחמה בתופעת הלבנת ההון בישראל.
12. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל. הוראה מחייבת דומה נחקקה במדינות רבות אחרות, לרבות ברוסיה, בארצות הברית, ובמדינות אירופה. החלת חובת הדיווח מתחייבת גם מן הכללים שנקבעו על ידי ה-FATF, הארגון הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור. יישום של המלצות אלו נדרש והכרחי, על מנת שמדינת ישראל תוכל להימנות עם המדינות המשתפות פעולה ונטולות במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.

9. לאור החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה, בסעיף 15 לחוק, להטיל עיצום כספי בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר. הוועדה מוסמכת גם להטיל עיצום בגובה מחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה היא ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (ראו בעניין זה תקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, את העובדה כי הסברי המפר לעניין מקור הכספים ויעדם התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרתו הראשונה וכן בשיתוף הפעולה של המפר עם המכס.
11. לפיכך, החליטה הוועדה, על בסיס כל השיקולים שפורטו לעיל להטיל על המפר עיצום כספי בסך של **7,500 ש"ח**.
12. למפר זכות ערעור לבית משפט השלום על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו.

מקרה הפרה 27/19- רועי טייב:

תיאור הנסיבות:

ביום 18.2.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נמל התעופה בן גוריון עם 23,000 דולר ארה"ב (שווה ערך ל-85,000 ש"ח) מבלי שדווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, ובהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידי 9,200 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר רועי טייב (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת סכום של 23,000 דולר ארה"ב לישראל ביום ה-18.2.19 בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
2. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני חוקרי המכס ביום 18.2.2019. כמו כן טען המפר בפני חברי הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה") ביום 24.2.19.
3. לעניין מקור הכספים, אמר המפר כי מקורם בעבודתו מחוץ לישראל. לדבריו, בבעלותו עסקים למכירת מוצרי קוסמטיקה בארה"ב, מקסיקו ופנמה וכי יעדם לשיפוץ דירות שמחזיק בישראל. לתימוכין, הציג המפר מסמכים המאשרים את דבריו. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
4. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי היה מודע לחובת הדיווח על כספים, אך לא ידע שגובהה ירד מ-100,000 ל-50,000 ש"ח, הוכחה לכך היא העובדה שבחר לעבור במסלול האדום. בנוסף, טען שלא ראה את שלטי ההסבר הקיימים במקום. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה.
- הוועדה קבעה כי על המפר החובה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר בישראל אודות חובת הדיווח במעברים השונים באתרים רשמיים של מדינת ישראל במיוחד לאור העובדה כי המפר הכיר את חובת הדיווח בארה"ב.
- יתרה מכך, מעבר הגבול מרושת בשלטים מאירי עיניים המפרטים את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
5. יציין, שאין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו.
6. העברת כספים דרך מעברי הגבול היא אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, בארץ ובעולם, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול מעבר לסכום הקבוע.
7. חוק איסור הלבנת הון מיועד להילחם בתופעה של "הלבנת הון", דהיינו, בתופעה של עשיית פעולות ברכוש שמקורו בעבירות שהוגדרו על פי החוק כעבירות מקור. אחת הדרכים העיקריות לחשיפתן של העברות ממון מיד ליד וממקום למקום היא בהטלת חובה לדווח באורח שוטף על העברות של כספים מתוך המדינה ואל המדינה. כך בענייננו, נקבעה חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק, כדי שניתן יהא לבצע מעקב אחר העברות מזומנים, על פי הסף הקבוע בחוק, של כספים הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מן המלחמה בתופעת הלבנת ההון בישראל.
8. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל. הוראה מחייבת דומה נחקקה במדינות רבות אחרות, לרבות ברוסיה, בארצות הברית, ובמדינות אירופה. החלת חובת הדיווח מתחייבת גם מן הכללים שנקבעו על ידי ה-FATF, הארגון הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור. יישום של המלצות אלו נדרש והכרחי, על מנת שמדינת ישראל תוכל להימנות עם המדינות המשתפות פעולה ונטולות במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.

9. לאור החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה, בסעיף 15 לחוק, להטיל עיצום כספי בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר. הוועדה מוסמכת גם להטיל עיצום בגובה מחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה היא ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (ראו בעניין זה תקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את היקף ההפרה, העובדה כי הסברי המפר לעניין מקור הכספים ויעדם התקבלו ואת העובדה שמדובר בהפרתו הראשונה.
11. לפיכך, החליטה הוועדה, על בסיס כל השיקולים שפורטו לעיל להטיל על המפר עיצום כספי בסך של **5,000 ש"ח**.
12. למפר זכות ערעור לבית משפט השלום על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו.

מקרה הפרה 28/19 - שמואל שר:

תיאור הנסיבות:

ביום 17.2.19 נכנס המפר לכאורה יחד עם אשתו לישראל דרך נמל התעופה בן גוריון, ועברו במסלול הירוק. ברשותם של השניים היה סכום כולל בסך 18,000 אירו (שווה ערך ל-76,000 ש"ח). המפר לכאורה לא דווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, ובהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידי 5,800 אירו.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר שמואל שר (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת סכום של 18,000 אירו לישראל ביום ה-17.2.19 בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
2. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני חוקרי המכס ביום 17.2.2019. כמו כן טען המפר באמצעות ב"כ בפני חברי הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה") ביום 24.2.19. מגרסתו של המפר עלה, כי המפר הוא המעביר את הכספים למעשה והם פוצלו באופן מלאכותי בינו לבין אשתו מחשש כי יתפסו על ידי המכס. לדברי המפר טעה בהבנת החוק והבין שניתן להכניס לישראל כספים עד לסכום של 50,000 ש"ח בלבד ולא הבין כי קיימת האפשרות לדווח על הכספים שמעל התקרה כאמור. הוועדה ראתה בחומרה את פיצול הכספים באופן מלאכותי בין המפר לאשתו לשם התחמקות מכוונת ממילוי חובת הדיווח.
3. אין ספק בידי הוועדה כי בלשון סעיף 9 לחוק ביקש המחוקק למנוע את התופעה של פיצול סכום החייב בדיווח למספר סכומים. תימוך ללשון החוק ניתן למצוא בע"א 9796/03 חביב שם טוב ואח' נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(5), 397, שם קבע ביהמ"ש, כי דרך נפוצה ופשוטה לשיבוש חובת הדיווח על תנועות כספים ולהערמה על המערכת היא בביצוע מהלך הקרוי הַבְנֵיָה (Structuring). המושג הבניה משמעו פיצול הפקדת כספים למספר הפקדות, על דרך זו שבכל הפקדה מופקד סכום כסף הנמוך מן הסכום החייב בדיווח. ללא ההבניה, היה הסכום הכולל חייב בדיווח, וההבניה מביאה לפיצול הסכום לסכומים קטנים הפטורים מדיווח. הבניה היא אפוא אמצעי ליצירתו של מיסוך בין הכספים הגדולים לבין חובת הדיווח, ומטרתה שיבוש היכולת לעקוב אחרי אותם כספים גדולים.
4. לעניין מקור הכספים, טען ב"כ המפר שהוא המוטב של הכספים. לדבריו, המפר הוא למעשה בלדר של הכספים והוא עשה לו טובה בכך שהסכים להעביר עבורו את הכספים. מקור הכספים הוא מאדם בשם שמואל שפירא שנמצא באוקראינה המחזיר לו הלוואה שנתן לו לפני כשנה.
5. הוועדה החליטה שלא לקבל את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים. המפר לא הופיע לדיון בפני וועדה ולא הייתה לוועדה האפשרות להתרשם מדבריו. מנגד, הטוען לבעלות על הכספים לא הציג ולו ראייה כלשהי לתמוך בגרסתו.
6. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי חשב שלא ניתן להכניס לישראל כספים מעל הסף של 50,000 ש"ח ולא ידע כי קיימת האפשרות לדווח מעל הסף האמור. לפיכך, לטענתו, פיצל את הכספים בין אשתו.
7. הוועדה רואה בחומרה את התנהלות של המפר וזאת בשל העובדה כי הכיר את הסף של 50,000 ש"ח ולמרות עובדה זו בחר לפצל את הכספים. גם אם תקבל הוועדה את גרסת המפרה כי לא הכיר את האפשרות להיכנס עם כספים מעל הסף שהכיר, בכפוף לדיווח עליהם, הרי שהייתה לו המודעות לכך שאופן העברת הכספים כפי שביצע הוא פסול וביצע פעולות מתוכננות להתחמק מרשויות המכס. במצב דברים זה, מצופה היה כי יברר על אפשרויות חוקיות של העברת כספים ויברר לעומק אודות חובת הדיווח הקיימת במעברי גבול אשר מובהרת באתרי אינטרנט ובשלטים רבים ברחבי נתב"ג.
8. יצוין, שאין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000

- ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו.
7. העברת כספים דרך מעברי הגבול היא אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, בארץ ובעולם, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול מעבר לסכום הקבוע.
8. חוק איסור הלבנת הון מיועד להילחם בתופעה של "הלבנת הון", דהיינו, בתופעה של עשיית פעולות ברכוש שמקורו בעבירות שהוגדרו על פי החוק כעבירות מקור. אחת הדרכים העיקריות לחשיפתן של העברות ממון מיד ליד וממקום למקום היא בהטלת חובה לדווח באורח שוטף על העברות של כספים מתוך המדינה ואל המדינה. כך בענייננו, נקבעה חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק, כדי שניתן יהא לבצע מעקב אחר העברות מזומנים, על פי הסף הקבוע בחוק, של כספים הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מן המלחמה בתופעת הלבנת ההון בישראל.
9. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון למאבק בפשיעה קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 חביב שם טוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(5), 397 (2005):
- "...ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחת העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לענייננו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".
10. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל. הוראה מחייבת דומה נחקקה במדינות רבות אחרות, לרבות ברוסיה, בארצות הברית, ובמדינות אירופה. החלת חובת הדיווח מתחייבת גם מן הכללים שנקבעו על ידי ה-FATF, הארגון הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור. יישום של המלצות אלו נדרש והכרחי, על מנת שמדינת ישראל תוכל להימנות עם המדינות המשתפות פעולה ונטולות במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
11. לאור החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה, בסעיף 15 לחוק, להטיל עיצום כספי בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר. הוועדה מוסמכת גם להטיל עיצום בגובה מחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה היא ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (ראו בעניין זה תקנה 12 לתקנות).
12. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי נלקחו בחשבון מכלול נסיבות העניין כפי שפורטו לעיל, לרבות חשיבותו של משטר הדיווחים, גבולות הסמכות של הוועדה והמדיניות המשתקפת בפסיקת בתי המשפט לפיה יש להחמיר בגובה העיצומים המוטלים על מפרים, ויש למנוע מצב בו "ישתלם למפרי חוק למיניהם להפר את חובת הדיווח תוך נטילת הסיכון לתשלום כספי נמוך. רק מדיניות כזו תשרת נאמנה את מטרת החוק אשר עניינו המאבק בתופעת הלבנת ההון ומימון טרור ופשע" (וע (רמ') 1/08 פר'ג' נ' יו"ר הוועדה להטלת עיצומים (לא פורסם, 6.5.2009); כן ראו: עש"א (ת"א) 28285-02-11 בלעווי נ' מדינת ישראל, הוועדה להטלת עיצום כספי (לא פורסם, 1.6.2011)).
13. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את מודעתו של המפר לסף של 50,000 ש"ח ואת הפיצול

המכוון של הכסף בין המפר לאשתו על מנת להתחמק מהדיווח לרשויות המכס וכן את העובדה שטענותיו לעניין מקור ויעד הכסף לא התקבלו. מאידך, שקלה הוועדה את העובדה שמדובר בהפרה ראשונה של המפר, את שיתוף הפעולה של המפר עם רשויות האכיפה וכן את מכלול נסיבות העניין.

14. לפיכך, החליטה הוועדה, על בסיס כל השיקולים שפורטו לעיל להטיל על המפר עיצום כספי בסך כל הכספים התפוסים – **5,800 אירו בשוים בש"ח לפי שער ההמרה ביום התשלום בפועל.**

15. למפר זכות ערעור לבית משפט השלום על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו .

מקרה הפרה 29/19- דורון אייזקוב:

תיאור הנסיבות:

ביום 20.2.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נמל התעופה בן גוריון, ועבר במסלול הירוק כשברשותו 19,100 דולר ארה"ב (שווה ערך ל-70,000 ש"ח) מבלי שדווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, ובהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידיו 5,300 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר דורון אייזקוב (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת סכום של 19,100 דולר ארה"ב לישראל ביום ה-20.2.19 בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
2. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני חוקרי המכס ביום 20.2.2019. כמו כן טען המפר בפני חברי הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה") ביום 24.2.19.
3. לעניין מקור הכספים, טען המפר כי מקור הכספים מעבודתו בארה"ב, שם הוא מתגורר, ומיועד לצורך הוצאות קבורה לאחיו היחיד שנפטר בפתאומיות בארה"ב והוא לישראל לקבורה. המפר ביקש את התחשבות הוועדה לעניין גובה העיצום היות והגיע לוועדה ביום ההלוויה והוא זקוק לכספים להוצאות קבורה. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
4. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי היה מודע לחובת הדיווח, אך מאחר ולא היה בישראל מספר שנים, סבר כי גובה חובת הדיווח עומד על 100,000 ש"ח, ולכן לא דיווח. עוד טען המפר, כי מכיוון שהיה נתון בסערת רגשות באותם רגעים, לא שם לב לשלטי ההסבר הקיימים במקום.
- הוועדה קבעה כי המפר היה צריך לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר בישראל אודות חובת הדיווח במעברים השונים באתרים רשמיים של מדינת ישראל. יחד עם זאת, הוועדה תתחשב בנסיבות האישיות של המפר לעניין גובה העיצום הכספי.
5. יצוין, שאין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו.
6. העברת כספים דרך מעברי הגבול היא אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, בארץ ובעולם, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול מעבר לסכום הקבוע.
7. חוק איסור הלבנת הון מיועד להילחם בתופעה של "הלבנת הון", דהיינו, בתופעה של עשיית פעולות ברכוש שמקורו בעבירות שהוגדרו על פי החוק כעבירות מקור. אחת הדרכים העיקריות לחשיפתן של העברות ממון מיד ליד וממקום למקום היא בהטלת חובה לדווח באורח שוטף על העברות של כספים מתוך המדינה ואל המדינה. כך בענייננו, נקבעה חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק, כדי שניתן יהא לבצע מעקב אחר העברות מזומנים, על פי הסף הקבוע בחוק, של כספים הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מן המלחמה בתופעת הלבנת ההון בישראל.
8. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל. הוראה מחייבת דומה נחקקה במדינות רבות אחרות, לרבות ברוסיה, בארצות הברית, ובמדינות אירופה. החלת חובת הדיווח מתחייבת גם מן הכללים שנקבעו על ידי ה-FATF, הארגון הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור. יישום של המלצות אלו נדרש והכרחי, על מנת שמדינת ישראל תוכל להימנות עם המדינות המשתפות פעולה ונוטלות במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
9. לאור החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה, בסעיף 15 לחוק, להטיל עיצום כספי בשיעור של עד

מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר. הוועדה מוסמכת גם להטיל עיצום בגובה מחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה היא ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (ראו בעניין זה תקנה 12 לתקנות).

10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את היקפה הכספי הנמוך של ההפרה, העובדה כי הסברי המפר לעניין מקור הכספים ויעדם התקבלו, את שיתוף הפעולה של המפר עם המכס וכן כי מדובר בהפרתו הראשונה. הוועדה התחשבה בנסיבותיו האישיות המיוחדות של המפר כפי שהציג בפניה.

11. לפיכך, החליטה הוועדה, על בסיס כל השיקולים שפורטו לעיל **שלא להטיל על המפר עיצום כספי.**

12. למפר זכות ערעור לבית משפט השלום על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו.

מקרה הפרה 30/19- מאיר תורג'מן:

תיאור הנסיבות:

ביום 22.2.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין", כשברשותו 5,000 דולר ו-150 ש"ח (שווה ערך ל-19,000 ש"ח) מבלי שדווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, ובהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידי 1,700 דולר.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מאיר תורג'מן (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת סכום של 5,000 דולר ו-150 ש"ח לישראל ביום ה-22.2.19 בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
2. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני חוקרי המכס ביום 22.2.2019. כמו כן טען המפר באמצעות שיחת ועידה טלפונית מול חברי הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה") ביום 3.3.19.
3. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי יצא למצרים עם כ-1,500 ש"ח שמקורם מעבודתו, וכי משך אותם מחשבון הבנק שלו טרם הנסיעה. ולטענתו, חזר עם יתר הכספים האמורים לאחר שזכה בהם בקזינו.
4. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
5. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי לא היה מודע לחובת הדיווח, ולכן לא דיווח. עוד טען המפר, כי לא ראה את שלטי ההסבר הקיימים במקום.
6. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה.
7. הוועדה קבעה כי על המפר החובה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר בישראל אודות חובת הדיווח במעברים השונים באתרים רשמיים של מדינת ישראל.
8. יתרה מכך, מעבר הגבול מרושת בשלטים מאירי עיניים המפרטים את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
9. יצויין, שאין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו.
10. העברת כספים דרך מעברי הגבול היא אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, בארץ ובעולם, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול מעבר לסכום הקבוע.
11. חוק איסור הלבנת הון מיועד להילחם בתופעה של "הלבנת הון", דהיינו, בתופעה של עשיית פעולות ברכוש שמקורו בעבירות שהוגדרו על פי החוק כעבירות מקור. אחת הדרכים העיקריות לחשיפתן של העברות ממון מיד ליד וממקום למקום היא בהטלת חובה לדווח באורח שוטף על העברות של כספים מתוך המדינה ואל המדינה. כך בענייננו, נקבעה חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק, כדי שניתן יהא לבצע מעקב אחר העברות מזומנים, על פי הסף הקבוע בחוק, של כספים הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מן המלחמה בתופעת הלבנת ההון בישראל.
12. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל. הוראה מחייבת דומה נחקקה במדינות רבות אחרות, לרבות ברוסיה, בארצות הברית, ובמדינות אירופה. החלת חובת הדיווח מתחייבת גם מן הכללים שנקבעו על ידי ה-FATF, הארגון הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור. יישום של המלצות אלו נדרש והכרחי, על מנת שמדינת ישראל תוכל להימנות עם המדינות המשתפות פעולה ונוטלות במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
13. לאור החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה, בסעיף 15 לחוק, להטיל עיצום כספי בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי

- חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר. הוועדה מוסמכת גם להטיל עיצום בגובה מחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה היא ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (ראו בעניין זה תקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, את העובדה כי הסברי המפר לעניין מקור הכספים ויעדם התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרתו הראשונה וכן בשיתוף הפעולה של המפר עם המכס.
11. לפיכך, החליטה הוועדה, על בסיס כל השיקולים שפורטו לעיל להטיל על המפר עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח**.
12. למפר זכות ערעור לבית משפט השלום על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו .

מקרה הפרה 31/19- אלסייד מחמד:

תיאור הנסיבות:

ביום 23.2.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותו 5,200 דולר, 300 דינר ירדני ו-2,800 ש"ח (שווה ערך ל-23,000 ש"ח) מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, ובהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידי 1,700 דולר, 300 דינר ירדני ו-2,800 ש"ח. בנוסף, מחקירתנו עלה כי ביום 22.2.19 יצא מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותו 28,000 ש"ח ללא שדיווח על הוצאתם.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אלסייד מחמד (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת 28,000 ש"ח מישראל, והכנסת סכום של 5,200 דולר, 300 דינר ירדני ו-2,800 ש"ח לישראל ביום ה-23.2.19 בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
2. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני חוקרי המכס ביום 23.2.2019. כמו כן טען המפר בפני חברי הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה") ביום 3.3.19.
3. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי מקורם של הכספים מעסקיו וכי נלקחו מביתו טרם יציאתו לירדן. המפר מסר כי הכספים יועדו לטובת טיפול רפואי עבורו בירדן אשר לא צלח בסופו של דבר. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
4. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי חשב שסך הדיווח עומד על 50,000 ש"ח, ולכן לא דיווח. עוד טען המפר, כי לא ראה את שלטי ההסבר הקיימים במקום. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר בישראל אודות חובת הדיווח במעברים השונים באתרים רשמיים של מדינת ישראל. יתרה מכך, מעבר הגבול מרושת בשלטים מאירי עיניים המפרטים את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
5. יצוין, שאין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו.
6. העברת כספים דרך מעברי הגבול היא אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, בארץ ובעולם, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול מעבר לסכום הקבוע.
7. חוק איסור הלבנת הון מיועד להילחם בתופעה של "הלבנת הון", דהיינו, בתופעה של עשיית פעולות ברכוש שמקורו בעבירות שהוגדרו על פי החוק כעבירות מקור. אחת הדרכים העיקריות לחשיפתן של העברות ממון מיד ליד וממקום למקום היא בהטלת חובה לדיווח באורח שוטף על העברות של כספים מתוך המדינה ואל המדינה. כך בענייננו, נקבעה חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק, כדי שניתן יהא לבצע מעקב אחר העברות מזומנים, על פי הסף הקבוע בחוק, של כספים הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מן המלחמה בתופעת הלבנת ההון בישראל.
8. ההוראה המחייבת לדיווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל. הוראה מחייבת דומה נחקקה במדינות רבות אחרות, לרבות ברוסיה, בארצות הברית, ובמדינות אירופה. החלת חובת הדיווח מתחייבת גם מן הכללים שנקבעו על ידי ה-FATF, הארגון הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור. יישום של המלצות אלו נדרש והכרחי, על מנת שמדינת

- ישראל תוכל להימנות עם המדינות המשתפות פעולה ונוטלות במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
9. לאור החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה, בסעיף 15 לחוק, להטיל עיצום כספי בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר. הוועדה מוסמכת גם להטיל עיצום בגובה מחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה היא ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (ראו בעניין זה תקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, את העובדה כי הסברי המפר לעניין מקור הכספים ויעדם התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרתו הראשונה וכן בשיתוף הפעולה של המפר עם המכס. כן התחשבה הוועדה במצבו הרפואי של המפר.
11. לפיכך, החליטה הוועדה, על בסיס כל השיקולים שפורטו לעיל להטיל על המפר עיצום כספי בסך של **1,500 ש"ח** בלבד.
12. למפר זכות ערעור לבית משפט השלום על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו.

מקרה הפרה 32/19- דבאח יחיא:

תיאור הנסיבות:

ביום 26.2.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותו 8,000 דולר, ו-1,200 ש"ח (שווה ערך ל-30,000 ש"ח) מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, ובהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידי 5,000 דולר. בנוסף, מחקירתנו עלה כי ביום 20.2.19 יצא מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותו 10,000 דולר ללא שדיווח על הוצאתם.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר דבאח יחיא (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת 10,000 דולר מישראל ביום 20.2.19, והכנסת סכום של 8,000 דולר, ו-1,200 ש"ח לישראל ביום ה-26.2.19, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
2. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני חוקרי המכס ביום 26.2.2019. כמו כן טען המפר בפני חברי הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה") ביום 3.3.19.
3. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי מקורם של הכספים מעסקיו וכי נלקחו מביתו טרם יציאתו לירדן. המפר מסר כי הכספים יועדו לטובת ביקור משפחתי בירדן. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
4. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי לא הכיר את חובת הדיווח, ולכן לא דיווח. עוד טען המפר, כי לא ראה את שלטי ההסבר הקיימים במקום שכן אינו יודע קרוא וכתוב. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה.
5. הוועדה קבעה כי על המפר החובה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר בישראל אודות חובת הדיווח במעברים השונים באתרים רשמיים של מדינת ישראל. יתרה מכך, מעבר הגבול מרושת בשלטים מאירי עיניים המפרטים את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
6. יצויין, שאין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו.
7. העברת כספים דרך מעברי הגבול היא אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, בארץ ובעולם, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול מעבר לסכום הקבוע.
8. חוק איסור הלבנת הון מיועד להילחם בתופעה של "הלבנת הון", דהיינו, בתופעה של עשיית פעולות ברכוש שמקורו בעבירות שהוגדרו על פי החוק כעבירות מקור. אחת הדרכים העיקריות לחשיפתן של העברות ממון מיד ליד וממקום למקום היא בהטלת חובה לדווח באורח שוטף על העברות של כספים מתוך המדינה ואל המדינה. כך בענייננו, נקבעה חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק, כדי שניתן יהא לבצע מעקב אחר העברות מזומנים, על פי הסף הקבוע בחוק, של כספים הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מן המלחמה בתופעת הלבנת ההון בישראל.
9. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל. הוראה מחייבת דומה נחקקה במדינות רבות אחרות, לרבות ברוסיה, בארצות הברית, ובמדינות אירופה. החלת חובת הדיווח מתחייבת גם מן הכללים שנקבעו על ידי ה-FATF, הארגון הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור. יישום של המלצות אלו נדרש והכרחי, על מנת שמדינת ישראל תוכל להימנות עם המדינות המשתפות פעולה ונטולות במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.

9. לאור החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה, בסעיף 15 לחוק, להטיל עיצום כספי בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר. הוועדה מוסמכת גם להטיל עיצום בגובה מחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה היא ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (ראו בעניין זה תקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, את העובדה כי הסברי המפר לעניין מקור הכספים ויעדם התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרתו הראשונה וכן בשיתוף הפעולה של המפר עם המכס.
11. לפיכך, החליטה הוועדה, על בסיס כל השיקולים שפורטו לעיל להטיל על המפר עיצום כספי בסך של **2,500 ש"ח** בלבד.
12. למפר זכות ערעור לבית משפט השלום על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו .

מקרה הפרה 33/19 - משה סבג:

תיאור הנסיבות:

ביום 21.2.19 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "בגין", כשברשותו 3,500 דולר ו-3,950 ש"ח (שווה ערך ל-17,000 ש"ח) מבלי שדווח על הוצאתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, ובהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידיו 1,300 דולר.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר משה סבג (להלן: "המפר").

אלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת סכום של 3,500 דולר ו-3,950 ש"ח לישראל ביום ה-21.2.19 בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
2. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני חוקרי המכס ביום 21.2.2019. כמו כן בפני חברי הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה") ביום 3.3.19.
3. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי מקורם מעבודתו, וכי טרם הנסיעה היו בביתו. לטענתו, יועדו למטרת חופשה בטאבה, מצרים.
4. המפר, בעל עסק, הציג בפני חברי הוועדה דו"ח רווח והפסד לשנת המס 2018. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
5. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי היה מודע לחובת הדיווח, אך חשב שסך הדיווח עומד על 50,000 ש"ח, ולכן לא דיווח. עוד טען המפר, כי לא ראה את שלטי ההסבר הקיימים במקום. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה.
- הוועדה קבעה כי על המפר החובה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר בישראל אודות חובת הדיווח במעברים השונים באתרים רשמיים של מדינת ישראל. יתרה מכך, מעבר הגבול מרושת בשלטים מאירי עיניים המפרטים את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
6. יציין, שאין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו.
7. העברת כספים דרך מעברי הגבול היא אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, בארץ ובעולם, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול מעבר לסכום הקבוע.
8. חוק איסור הלבנת הון מיועד להילחם בתופעה של "הלבנת הון", דהיינו, בתופעה של עשיית פעולות ברכוש שמקורו בעבירות שהוגדרו על פי החוק כעבירות מקור. אחת הדרכים העיקריות לחשיפתן של העברות ממון מיד ליד וממקום למקום היא בהטלת חובה לדווח באורח שוטף על העברות של כספים מתוך המדינה ואל המדינה. כך בענייננו, נקבעה חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק, כדי שניתן יהא לבצע מעקב אחר העברות מזומנים, על פי הסף הקבוע בחוק, של כספים הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מן המלחמה בתופעת הלבנת ההון בישראל.
9. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל. הוראה מחייבת דומה נחקקה במדינות רבות אחרות, לרבות ברוסיה, בארצות הברית, ובמדינות אירופה. החלת חובת הדיווח מתחייבת גם מן הכללים שנקבעו על ידי ה-FATF, הארגון הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור. יישום של המלצות אלו נדרש והכרחי, על מנת שמדינת ישראל תוכל להימנות עם המדינות המשתפות פעולה ונוטלות במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.

10. לאור החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה, בסעיף 15 לחוק, להטיל עיצום כספי בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר. הוועדה מוסמכת גם להטיל עיצום בגובה מחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה היא ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (ראו בעניין זה תקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את היקפה הכספי הנמוך של ההפרה, את העובדה כי הסברי המפר לעניין מקור הכספים ויעדם התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרתו הראשונה וכן בשיתוף הפעולה של המפר עם המכס.
12. לפיכך, החליטה הוועדה, על בסיס כל השיקולים שפורטו לעיל להטיל על המפר עיצום כספי בסך של **700 ש"ח**.
13. למפר זכות ערעור לבית משפט השלום על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו.

תיאור הנסיבות:

ביום 4.3.19 נכנס המפר לכאורה מישראל דרך נמל התעופה בן גוריון, עבר במסלול הירוק כשברשותו 20,000 דולר ארה"ב, 17,200 קרונות דניות ו-50 אירו (שווה ערך לכ- 80,000 ש"ח), מבלי שדווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 5,000 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר ניר ילוז (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 4.3.19 וכן בפני חברי הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה"), ביום 11.3.19.
4. ההפרה של המפר אשר נידונה בפני ועדה זו מהווה הפרה חוזרת, כמשמעה בסעיף 16(ד) בחוק, הקובע כי זו הינה "הפרה שנעשתה בתוך שנתיים מהפרה קודמת של אותה הוראה שבשלה הוטל על המפר עיצום כספי או שבשלה הורשע". הפרתו הקודמת של המפר אירעה ביום 07.01.2019, עת נתפס בכניסתו לישראל דרך נתב"ג, כשברשותו כספים העולים על סף הדיווח הקבוע בחוק, ללא שהצהיר עליהם. הוועדה לעיצום כספי שהתכנסה לדון בעניין זה ביום 10.01.2019 השיתה על המפר, בגין אותה הפרה, עיצום כספי בסך 5,000 ש"ח.
5. לעניין מקור ויעד הכספים – המפר חזר על טענתו במקרה ההפרה הקודם כי מדובר בכספים שהרוויח ממכירת שקדים מסוכרים בלונדון, ומסר שיעדם לטובת רכישת וואן לטיול במצרים.
- הוועדה החליטה לקבל את גרסתו לעניין יעד ומקור הכספים. זאת מהתרשמותה החוזרת מגרסתו של המפר בפניה.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח - המפר אשר כאמור הפר את חובת הדיווח מספר חודשים קודם לכן, הודה כי הכיר היטב את הוראות החוק, ואת חובת הדיווח על כספים, ולא דיווח בידיעה מלאה שהוא עובר על החוק ובתקווה שלא להיתפס, עקב השעה המוקדמת בה נחת.
- הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. ובהחלטתה ראתה בחומרה רבה את התנהלות המפר, שנתפס כחודשיים בלבד קודם לכן, עוכב, נחקר וחויב בעיצום כספי של 5,000 ש"ח, ובכל זאת בחר להתעלם מהוראות החוק.
7. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
8. חוק איסור הלבנת הון, מיועד להילחם בתופעה של "הלבנת הון", דהיינו, בתופעה של עשיית פעולות ברכוש שמקורו בעבירות שהוגדרו על פי החוק כעבירות מקור. אחת הדרכים העיקריות לחשיפתן של העברות ממון מיד ליד וממקום למקום היא בהטלת חובה לדווח באורח שוטף על העברות של כספים מתוך המדינה ואל המדינה. כך בענייננו, נקבעה חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק, כדי שניתן יהא לבצע מעקב אחר העברות מזומנים, על פי הסף הקבוע בחוק, של כספים הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מן המלחמה בתופעת הלבנת ההון בישראל.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר.
10. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 חביב שם טוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(5), 397 (2005): "...ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות

- לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".
11. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת גם בארה"ב ובמדינות אירופה), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
12. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של הפרה, את היות הפרה הפרה חוזרת, את מודעותו של המפר לחובת הדיווח, את העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכסף התקבלו ובשיתוף הפעולה של המפר עם רשויות המכס. בנוסף, התחשבה הוועדה בנסיבותיו האישיות של המפר כפי שהציג בפניה עת קבעה את גובה העיצום הכספי.
13. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **20,000 ש"ח** בלבד.
14. החלטת הוועדה ונימוקה נמסרו למפר בסיום הדיון. כמו כן נאמר לו כי נימוקים בכתב יישלחו אליו בהמשך.
15. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 35/19 - רעד חדר:

תיאור הנסיבות:

ביום 7.3.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו 8,300 דולר ארה"ב (שווה ערך לכ- 30,000 ש"ח), מבלי לדווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 5,000 דולר ארה"ב.

בנוסף, מחקירתנו במכס עלה כי ביום 21.2.19 יצא מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כ-10,000 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר רעד חדר (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת והכנסת כספים לישראל.
3. המפר השמיע את טיעונו בפני חוקרי המכס ביום 7.3.19 וכן בפני חברי הוועדה ביום 11.3.19.
4. לעניין מקור ויעד הכספים – המפר, טען כי מקורם של הכספים מחשבון הבנק של החברה שבבעלותו, המפעילה שירותי תיירות וכי יעדו, לטובת מסע שיווקי וקידום מכירות באסיה. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
5. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק, ואת חובת הדיווח על כספים. וכי ענה לבודק שברשותו רק 3,000 דולר מאחר ושאר הכסף שהיה ברשותו לא היה בבעלותו. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. מצופה מבעל חברה בתחום התיירות שלכל הפחות יכיר חובות דיווח במעברי גבול וראוי כי ידריך תיירים (במיוחד תיירים מאסיה מולם הוא פועל) אשר נוהגים להגיע לישראל עם כספים במזומן. מעבר לאמור, מעבר הגבול מרושת בשילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח ואת אופן הדיווח ברמה המעשית.
6. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
8. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, את שיתוף הפעולה של המפר עם גורמי האכיפה, והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **3,500 ש"ח** בלבד.
10. למפר זכות ערעור על החלטה ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 36/19- אבנר בן חמו:

תיאור הנסיבות:

ביום 8.3.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נמל התעופה "בן גוריון" כשברשותו 29,880 אירו (שווה ערך לכ- 120,000 ש"ח), מבלי שדווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 17,580 אירו.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אבנר בן חמו (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. המפר השמיע את טיעונו בפני חוקרי המכס ביום 8.3.19 וכן בפני חברי הוועדה ביום 11.3.19.
4. לענין מקור ויעד הכספים – המפר, טען כי מקורם של הכספים ממתנות שקיבל בחתונתו שנערכה לפני כשלוש שנים בצרפת, ויעדם לטובת עזרה כלכלית לסבתו שבישראל. המפר ביקש את התחשבות הוועדה לאור מצבה הרפואי של סבתו. הוועדה קיבלה את טענות המפר לענין זה לאור אמינותו וגרסתו העקבית.
5. לענין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק, ואת חובת הדיווח על כספים. עוד הוסיף, כי מדובר בפעם הראשונה שלוקח עמו סכומי כסף גבוהים, ואם היה מודע לחובת הדיווח היה מדווח. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לענין זה. מעבר הגבול מרושת בשילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח ואת אופן הדיווח ברמה המעשית. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
6. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
8. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לענין מקור ויעד הכספים התקבלו, את שיתוף הפעולה של המפר עם גורמי האכיפה, והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **14,000 ש"ח** בלבד.
10. החלטת הוועדה ונימוקה נמסרו למפר בסיום הדיון. כמו כן נאמר לו כי נימוקים בכתב יישלחו אליו בהמשך.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 37/19- קולמן קארול:

תיאור הנסיבות:

ביום 12.3.19 הגיע המפר לכאורה לנמל התעופה בן גוריון במטרה להיכנס לישראל, עבר במסלול הירוק כשברשותו 65,000 אירו ו-640 פרנק שוויצרי (שווה ערך לכ- 268,700 ש"ח), מבלי לדווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידיו 53,000 אירו באב"ת 594298.

תמצית העובדות וטענות המפר לכאורה:

1. גרסת המפר לכאורה נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום 12.3.19, בחקירה ראשונה בפני חוקרי המכס ביום 13.3.19, חקירה שנייה בפני חוקרי המכס ביום 14.3.2019 וכן בפני הוועדה להטלת עיצום כספי על ידי ב"כ המפר (להלן: "הוועדה") ביום 18.3.19.
2. המפר לכאורה הינו אזרח ותושב שוויץ העוסק בתחום הנדל"ן ומגיע מעת לעת לבקר את שלושת ילדיו שגרים בישראל.
3. נסיבות המקרה: המפר לכאורה הגיע לישראל ועבר במסלול הירוק, והופנה על ידי בודקי המכס לבדיקה. בבדיקה התגלו בכיס מכנסיו ובז'קט כספים בסך של 65,000 אירו ו-640 פרנק שוויצרי.
4. מקור ויעד הכספים: המפר לכאורה טען בחקירתו הראשונה מיום 13.3.19 כי הכספים שייכים לו ומקורם מכספו הפרטי, נחסך מהעבודה שלו, שהיה אצלו בבית. לעניין יעד הכספים, המפר לכאורה טען כי הכספים יתחלקו בין מספר גורמים- 10,000 אירו בעבור ישיבת "שוטה" ברחביה בשביל ספר תורה, שראש הישיבה בה הוא הרב שמואל הרמן. יתר הכסף יתחלק בין שלושת ילדיו של המפר לכאורה, שניים מתוכם סטודנטים והשלישי עובד עם הכנסה מאוד נמוכה. במהלך הדיון בפני הוועדה, ב"כ המפר לכאורה טענה כי הכספים נמשכו מחשבון הבנק של החברה אשר בבעלות המפר לכאורה ומקורם מעסקיו שבשוויץ. לאחר שניתן לב"כ המפר לכאורה עד יום 19.3.19 על מנת להמציא אסמכתאות לעניין מקור הכספים, הומצא לוועדה הצהרת הון שהוגשה בשוויץ על ידי בנו של המפר לכאורה (מר מייקל קולמן) וצוין במכתבה של ב"כ המפר לכאורה כי הכספים מקורם בכספת הנמצאת אצל בנו של המפר לכאורה.
5. מודעות לחובת הדיווח: המפר לכאורה טען בחקירתו מיום 13.3.19 כי הוא מבקר בישראל כל שבועיים – שלושה שבועות (כ- פעם בחודש), והוא מודע לחובת הדיווח במעברי גבול ולקיומו של חוק איסור הלבנת הון בכל מדינה, לעניין הכנסת כספים לארץ. ציין עוד, כי הוא מודע לכך שחובת ההצהרה על כספים היא בין 50א' – 100א' ש"ח וחשב כי הסכום שיש לו אינו עולה על סף הדיווח. בחקירתו מיום 14.3.19 אמר המפר לכאורה כי הוא טעה בחקירתו הקודמת, וכי הוא חשב שחובת הדיווח בכניסה לישראל עומדת בין 50א' דולר ארה"ב לבין 100א' דולר ארה"ב ולא בשקלים.
6. ב"כ המפר לכאורה ביקשה כי הוועדה תתחשב בהחלטתה בעובדה שמדובר באדם דתי שמנסה לתרום ולסייע לקהילה היהודית בחו"ל ובארץ, בן 62 שסובל מבעיות לב שהגיע לארץ עייף ועשה טעות בתום לב. בנוסף, ב"כ המפר לכאורה, הציגה מספר דוגמאות מהחלטות קודמות של הוועדה שבהן התחשבה הוועדה בנסיבות המקרה ונסיבותיהם האישיים של המפרים.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר קולמן קארול (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בסך של 65,000 אירו ו-640 פרנק שוויצרי (שווה ערך לכ- 268,700 ש"ח) בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק ביום 12.3.19.
2. גרסת המפר נשמעה בפני בודקי המכס ביום 12.3.19, בפני חוקרי המכס בימים 13.3.19 ו- 14.3.19 וכן באמצעות ב"כ בפני חברי הוועדה ביום 18.3.19. כמו כן,

לבקשת ב"כ המפר הועבר לעיון הוועדה מכתב שלו, באמצעות ב"כ המפר הכולל טענות והבהרות נוספות ואסמכתאות ביום 19.3.19.

3. לענין מקור ויעד הכספים – ביום הדיון, טען המפר באמצעות ב"כ, כי מקורם של הכספים מעסקיו בנדל"ן בשוויץ, וכי הם נמשכו מחשבון הבנק של החברה, לטובת עזרה כלכלית לילדיו וכי 10,000 אירו מיועדים לתרומה לישיבה תורנית, לצורך רכישת ספר תורה. לחיזוק טענה זו הוצג בפני הוועדה מסמך מטעם העמותה בישראל שאמורה לקבל את הכסף, מיום 17.3.19. כמו כן, צורף למכתב ב"כ המפר מכתב נוסף מיום 18.3.19, בו צוין בשנית כי הכספים היו אמורים להיות מועברים להם כתרומה במזומן לצרכי העמותה וכן כי לפני שנתיים, המפר סייע בהעלאת ספר תורה עתיק בן 150 שנה לארץ וכעת המפר הסכים לתרום סכום של 10,000 אירו להשלמת ספר תורה חדש.

הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לענין מקור ויעדם של הכספים, בין היתר לאור טענת המפר בחקירתו כי מקור הכסף מעבודתו והיו אצלו בבית, וכי מדובר בכסף שנחסך עם הזמן מעבודתו, בעוד שב"כ המפר טענה בפני הוועדה ביום 18.3.19 כי הכסף מקורו במשיכה ולאחר מכן טענה במכתבה מיום 19.3.19 שהכסף מקורו מעבודתו של המפר, אבל נשמר במזומן אצל בנו בכספת. בענין זה, לא קיבלה הוועדה הסבר לטענה כי מקור הכספים בסכום כסף השמור במטבע שוויצרי בכספת, בעוד שהכסף אשר נתפס על ידי המפר היה במטבע אירו. כמו כן, ביחס ליעדם של הכספים, הוצגו בפני הוועדה שני מסמכים מטעם העמותה אליה, לכאורה, היו מיועדים 10,000 אירו מתוך הכספים, ולגבי היתר, בסך של 55,000 אירו בערך, לא הוגשו לוועדה אסמכתאות בכלל.

משכך, לאור הגרסאות הסותרות שהוצגו לוועדה ואי הצגת אסמכתאות אמינות לענין מקור ויעד הכסף, ולאור חוסר העקביות בטענות שהוצגו בפניה, התקשתה הוועדה להשתכנע באמינות הטענות.

יצוין, כי הוועדה רואה בחומרה רבה את העובדה כי הוצגו בפניה גרסאות משתנות וסותרות לענין מקור ויעד הכספים, ואף המסמכים והשלמות הטיעונים שהועברו לוועדה לאחר מתן הארכה, הכוללים בין היתר הצהרת הון שלא שייכת למפר אלא לבנו, טענות חדשות לענין הבעלות על עסקי הנדל"ן ומסמך דומה לזה שהוצג במהלך הדיון ביום 18.3.19 מטעם העמותה, שאינו מסמך רשמי חתום על ידי גורם מזוהה או תצהיר, אין בהם כדי לשכנע את הוועדה באשר למקור הכספים. בנוסף, בדיון בפני הוועדה טענה ב"כ המפר כי בעבר, נהג מפר הדיווח לתמוך בפעילות פילנטרופית ענפה ומגוונת, הכוללת בין היתר, חידוש ספר תורה עתיק ששרד את השואה וכן סיוע כספי בחגיגת בר ובת מצווה לילדים מעוטי יכולת, בישראל. הוועדה התרשמה כי מקרים אלו מעידים על התנהלותו של מפר הדיווח בכספים במזומן ובסכומים גבוהים והעברתם מחו"ל לישראל, וכל זאת ללא דיווח כנדרש.

4. לענין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי הכיר את הוראות החוק, ואת חובת הדיווח על כספים, אך לא היה בטוח מהו גובה חובת הדיווח, ובנוסף חש עייפות ולכן לא דיווח. עוד הוסיף, כי מדובר בפעם הראשונה שלוקח עמו סכומי כסף גבוהים, וכי לא התכוון להתחמק מדיווח.

הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לענין זה. מעבר לעובדה כי מעבר הגבול מרושת בשילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח ואת אופן הדיווח ברמה המעשית, טען המפר בחקירתו מיום 13.03.19 כי הכיר את חובת הדיווח בגובה של 50 אש"ח עד 100 אש"ח ולמחרת היום, בחקירתו טען כי התבלבל ועל אף מה שהצהיר בחקירתו מיום קודם, סבר כי חובת הדיווח בישראל עומדת בין 50 אלף דולר ל 100 אלף דולר. לחיזוק דבריו, טען כי בדק עם ילדיו וכל אחד מהם אמר לו סכום אחר. בענין זה, קובעת הוועדה כי העובדה שמפר הדיווח ידע על החובה לדווח ואף פעל לברר אודותיה, מחזקת את המסקנה כי הימנעותו מדיווח אינה נעוצה בחוסר ידיעתו, אלא ברצונו להתחמק ממנה.

- בנוסף, נראה כי השינוי בגרסת המפר בחקירתו השנייה מיום 14.3.19 לעניין גובה סף הדיווח הינה לאור העובדה שהוא העביר סכומים מעל 100 אש"ח, ואמירתו בחקירה מיום 13.3.19 מצביעה על כוונה להתחמק מחובת הדיווח.
5. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהופרה וכדי להטיל בעקבות כך עיצום כספי. לא נדרשת הוכחת מודעות לעצם חובת הדיווח, וממילא גם לא נדרשת קביעה בדבר קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. די בכך שהוצאו מהארץ כספים מעבר לסכום הקבוע בחוק מבלי לדווח עליהם, על מנת לקבוע שהחובה הופרה, כפי שקובעת הוועדה במקרה זה. יתרה מכך, בנסיבות אלה, בהן המפר נשא עמו סכום כסף משמעותי במזומן, ידע על חובת הדיווח, והינו איש עסקים שמגיע לפחות פעם בחודש לישראל, היה מצופה כי יגיש דיווח כנדרש בחוק.
6. העברת כספים דרך מעברי הגבול היא אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, בארץ ובעולם, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול מעבר לסכום הקבוע.
7. חוק איסור הלבנת הון מיועד להילחם בתופעה של "הלבנת הון", דהיינו, בתופעה של עשיית פעולות ברכוש שמקורו בעבירות שהוגדרו על פי החוק כעבירות מקור. אחת הדרכים העיקריות לחשיפתן של העברות ממון מיד ליד וממקום למקום היא בהטלת חובה לדווח באורח שוטף על העברות של כספים מתוך המדינה ואל המדינה. כך בענייננו, נקבעה חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק, כדי שניתן יהא לבצע מעקב אחר העברות מזומנים, על פי הסף הקבוע בחוק, של כספים הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מן המלחמה בתופעת הלבנת ההון בישראל.
8. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון למאבק בפשיעה קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 חביב שם טוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(5), 397 (2005):
- "...ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא יכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לענייננו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".
9. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל. הוראה מחייבת דומה נחקקה במדינות רבות אחרות, לרבות בארצות הברית ובמדינות אירופה. החלת חובת הדיווח מתחייבת גם מן הכללים שנקבעו על ידי ה-FATF, הארגון הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור. יישום של המלצות אלו נדרש והכרחי, על מנת שמדינת ישראל תוכל להימנות עם המדינות המשתפות פעולה ונוטלות במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

11. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי נלקחו בחשבון מכלול נסיבות המקרה, כפי שפורטו לעיל, לרבות חשיבות משטר הדיווחים, סמכות הוועדה והמדיניות המשתקפת בפסיקת בתי המשפט, לפיה יש להחמיר בגובה העיצומים המוטלים על מפרי, ויש למנוע מצב בו "ישתלם למפרי חוק למיניהם להפר את חובת הדיווח תוך נטילת הסיכון לתשלום כספי נמוך. רק מדיניות כזו תשרת נאמנה את מטרות החוק אשר עניינו המאבק בתופעת הלבנת ההון ומימון טרור ופשע" (וע (רמ') 1/08 פרג' נ' יו"ר הוועדה להטלת עיצומים (לא פורסם, 6.5.2009); כן ראו: עש"א (ת"א) 28285-02-11 בלעווי נ' מדינת ישראל, הוועדה להטלת עיצום כספי (לא פורסם, 1.6.2011), וכן התרשמות הוועדה מחקירות המפר וטענות ב"כ המפר.
12. לאור האמור, בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי, שקלה הוועדה את כלל הנסיבות, לרבות העובדה כי נתפס סכום כסף משמעותי, טענות המפר וב"כ המפר המשתנות והסותרות, החלטת וועדה לא לקבל את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים ואי גיבוי הטענות או חלקן, באסמכתאות מתאימות, על אף שהות הנוספת שניתנה למפר ולב"כ. יש לציין, כי כשיקול לקולא, התחשבה הוועדה בעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה של המפר וכן בטענות ב"כ לעניין מצבו הבריאותי של המפר.
13. בקביעת גובה העיצום הכספי, בחנה הוועדה החלטות קודמות עם נסיבות דומות למקרה זה, ובין היתר, החלטת הוועדה מיום 30.12.2015 בעניינו של Mr Jinhui Wang, אשר נכנס לישראל כשברשותו כספים בסכום של 97,700 דולר. הוועדה הטילה על המפר עיצום כספי בסכום בשווי כל הכספים שנתפסו 97,700 דולר לאחר שדחתה גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים ולאחר ששקלה במכלול שיקוליה, את מודעותו של המפר לחובת הדיווח.
14. סיכומו של דבר, לאור האמור לעיל ומכלול הנסיבות, סבורה הוועדה כי יש להשית על המפר עיצום כספי אשר ישקף את חומרת המקרה וירתיע מפני הפרת חובת הדיווח. לפיכך, החליטה הוועדה על בסיס כל השיקולים שפורטו לעיל, להטיל על המפר עיצום כספי בסך של **110,000 ש"ח**.
15. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 38/19 - יעקב בשירוב:

תיאור הנסיבות:

ביום 16.3.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נמל התעופה בן גוריון, עבר במסלול הירוק כשברשותו 10,000 אירו ו-9,200 דולר ארה"ב (שווה ערך לכ- 75,000 ש"ח), מבלי לדווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 6,600 דולר ארה"ב באב"ת 592372. בנוסף, מחקירתנו עלה כי יצא מישראל ביום 14.3.19 עם הסכום כאמור לעיל, ללא שדיווח עליו כנדרש.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר יעקב בשירוב (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת והכנסת כספים לישראל.
3. המפר השמיע את טיעונו בפני חוקרי המכס ביום 16.3.19 וכן בפני חברי הוועדה ביום 18.3.19.
4. לעניין מקור ויעד הכספים – טען המפר כי מקור הכספים מסכום שהוא מחזיק בביתו אשר קיבל במתנות במהלך השנים מבני משפחתו. לטענתו, הכספים יועדו לטובת רכישת יחידת דיור להשקעה באוקראינה, עסקה אשר לא יצאה אל הפועל בסופו של דבר. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
5. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק, ואת חובת הדיווח על כספים, ולכן לא דיווח. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. מעבר הגבול מרושת בשילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח ואת אופן הדיווח ברמה המעשית. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
6. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
8. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי הנמוך של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, את שיתוף הפעולה של המפר עם גורמי האכיפה, נסיבותיו האישיות ואת העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח** בלבד.
10. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 39/19 - אוקסנה שפטלוביץ':

תיאור הנסיבות:

ביום 15.3.19 נכנסה המפרה לכאורה לישראל דרך נמל התעופה בן גוריון, עברה במסלול הירוק כשברשותה 26,000 פרנק שוויצרי (שווה ערך לכ- 91,000 ש"ח), מבלי לדווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידיה 12,000 פרנק שוויצרי באב"ת 592371.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גב' אוקסנה שפטלוביץ' (להלן: "המפרה").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הכנסת כספים מישראל.
3. המפרה השמיע את טיעוניה בפני חוקרי המכס ביום 15.3.19 וכן באמצעות ב"כ בפני חברי הוועדה ביום 18.3.19.
4. לעניין מקור ויעד הכספים – המפרה, באמצעות ב"כ טענה כי הכספים שייכם לה ומקורם מעבודתה בחנות צעצועים, שם היא מרוויחה עד 10,000 ש"ח לחודש ובנוסף מבן זוגה ומהוריה, המתגוררים בחו"ל וכי הכספים מיועדים לרכישת שעון בשוויץ. לא הוצגה בפני הוועדה אסמכתא המעידה על מקור הכספים. הוועדה התקשתה לקבל את טענות המפרה לעניין מקור הכספים.
5. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפרה, באמצעות ב"כ טענה כי הכירה את הוראות החוק, ואת חובת הדיווח על כספים, אך סברה כי גובה עומד על 100,000 ש"ח ולכן לא דיווחה. עוד הוסיפה, כי מדובר בפעם הראשונה שבה לקחה עמה סכומי כסף גבוהים. הוועדה לא קיבלה את הסבריה של המפרה לעניין זה. מעבר הגבול מרושת בשילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח ואת אופן הדיווח ברמה המעשית. המפרה מרבה לנסוע לחו"ל, בין 2 עד 3 פעמים בחודש, והוועדה סבורה כי על המפרה היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתה למעבר אודות שינוי בסף חובת הדיווח.
6. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
7. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
8. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה וכי מדובר בהפרה ראשונה.
9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של **9,000 ש"ח** בלבד.
10. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 40/19- מנסור יאסר:

תיאור הנסיבות:

ביום 19.3.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נמל תעופה בן גוריון כשברשותו 20,600 דולר ארה"ב (שווה ערך לכ- 75,000 ש"ח), ללא שדיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 6,700 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מנסור יאסר (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. המפר השמיע את טיעונו בפני חוקרי המכס ביום 19.3.19 וכן באמצעות שיחת ועידה טלפונית בפני חברי הוועדה ביום 25.3.19.
4. לעניין מקור ויעד הכספים – המפר, אזרח אמריקאי, שבבעלותו תחנת דלק, טען כי מקור הכספים מעסקו, ויעדו לטובת סיוע כלכלי למשפחתו שגרה בישראל. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
5. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי לא הכיר את חובת הדיווח על כספים ולא שם לב לשילוט. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. מעבר הגבול מרושת בשילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח ואת אופן הדיווח ברמה המעשית. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח. מעבר לכך, מצופה מאיש עסקים אשר מגיע לישראל לפחות שלוש פעמים בשנה כדי לסייע למשפחתו, כי יברר ויקפיד בנוגע לחובות הדיווח.
6. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
8. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, את שיתוף הפעולה של המפר עם גורמי האכיפה, נסיבותיו האישיות ואת העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **6,000 ש"ח בלבד**.
10. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 41/19 - שרף זיאד:

תיאור הנסיבות:

ביום 19.3.19 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "ארז", כשברשותו 5,100 דולר ארה"ב ו-350 ש"ח (שווה ערך לכ- 20,000 ש"ח), ללא שדיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידיו 1,700 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר שרף זיאד (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. המפר השמיע את טיעונו בפני חוקרי המכס ביום 19.3.19 וכן באמצעות שיחת ועידה טלפונית בפני חברי הוועדה ביום 25.3.19.
4. לעניין מקור ויעד הכספים – טען המפר כי מקור הכספים הוא מעבודתו כסוחר רכבים עזתי, וכי מטרתו לטובת רכישת אבן חיפוי לביתו. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
5. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי הכיר את הוראות החוק, ואת חובת הדיווח על כספים, אך סבר שאין צורך לדווח ביציאה מהמעבר. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. מעבר הגבול מרושת בשילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח ואת אופן הדיווח ברמה המעשית. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח. מעבר לכך, מצופה מאיש עסקים שעובר במעבר לצורך עסקיו, כי יברר ויקפיד בנוגע לחובות הדיווח.
6. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
8. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי הנמוך של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, את שיתוף הפעולה של המפר עם גורמי האכיפה ואת העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **500 ש"ח** בלבד.
10. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 42/19- ג'אבר שנטי:

תיאור הנסיבות:

ביום 19.3.19 הצהיר המפר לכאורה בכניסתו לישראל דרך מעבר הגבול "ארז", על סכום כסף בסך 80,000 ש"ח. בספירה נתגלה כי ברשותו 90,000 ש"ח. משמע, דיווח המפר לכאורה דיווח לא נכון בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי הכספים.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר ג'אבר שנטי (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין דיווח לא נכון על הכנסת הכספים לישראל.
3. המפר השמיע את טיעונו בפני חוקרי המכס ביום 19.3.19 וכן באמצעות שיחת ועידה טלפונית בפני חברי הוועדה ביום 25.3.19.
4. לענין מקור ויעד הכספים – המפר, סוחר ירקות עזתי, טען כי מקור הכספים מעסקיו, וכי מטרתו לטובת רכישת מלאי לעסקו. הוועדה קיבלה את טענות המפר לענין זה.
5. לענין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי הכיר את הוראות החוק, ואת חובת הדיווח על כספים, אך טעה בספירת הכספים. הכספים שברשותו היו מחולקים ל- 8 חבילות בסך של 10,000 ש"ח בכל אחת. לדברי המפר, שכח כי בחבילה אחת (מתוך 8 חבילות כאמור) היה סכום של 20,000 ש"ח. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לענין מקור הטעות בחישוב סכום הכסף שנמצא ברשותו. יחד עם זאת, הוועדה מדגישה כי על המדווח חלה החובה לוודא כי הינו מגיש דיווח נכון ומדויק.
6. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
8. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי, שקלה הוועדה את העובדה כי זוהי הפרתו הראשונה של המפר ואת תום ליבו, את היקפה הכספי של ההפרה, קבלת גרסת המפר לענין מקור הכספים ויעדם, קבלת גרסתו לענין הטעות וכן את מכלול נסיבות הענין.
9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **500 ש"ח** בלבד.
10. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 43/19- חסן נופל:

תיאור הנסיבות:

ביום 21.3.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותו 10,000 דולר ארה"ב, ובתיק ידה של אשתו 10,600 דולר ארה"ב נוספים (שווה ערך לכ- 70,000 ש"ח), מבלי לדווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 17,200 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר חסן נופל (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. המפר השמיע את טיעונו בפני חוקרי המכס ביום 21.3.19 וכן בפני חברי הוועדה ביום 25.3.19.
4. לעניין מקור ויעד הכספים – טען המפר כי מקור הכספים הוא מעסקיו בקולומביה, בהם הוא שותף עם אשתו, וכי מטרתו לטובת הוצאות מחייה בעת ביקור משפחתו. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
5. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי הכיר את הוראות החוק, ואת חובת הדיווח על כספים, אך סבר כי החוק מאפשר לכל אדם להכניס עד 10,000 דולר ללא דיווח, ולכן לא דיווח על הכספים שהיו ברשותו, וכך גם אשתו. בנוסף, טען שלא שם לב לשילוט הקיים במקום המורה כי סף הדיווח הוא בסך 12,000 ש"ח. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. מעבר הגבול מרושת בשילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח ואת אופן הדיווח ברמה המעשית. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח. מעבר לכך, מצופה מאיש עסקים אשר נוסע רבות בעולם ומכיר חובות דיווח בעולם כי יברר ויקפיד בנוגע לחובות הדיווח.
6. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
8. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, את שיתוף הפעולה של המפר עם גורמי האכיפה, מודעותו לחובת הדיווח בעולם ואת העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **8,000 ש"ח** בלבד.
10. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 44/19- דאוד אבו דאהוד:

תיאור הנסיבות:

ביום 24.3.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נמל התעופה "בן גוריון", כשברשותו 17,200 לירות טורקיות ו-15,800 דולר ארה"ב (שווה ערך לכ- 67,000 ש"ח), ללא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 4,900 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר דאוד אבו דאהוד (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת 17,200 לירות טורקיות ו-15,800 דולר ארה"ב לשטח ישראל.
3. המפר השמיע את טיעונו בפני חוקרי המכס ביום 26.3.19 וכן בפני חברי הוועדה ביום 31.3.19.
4. לדברי המפר, נסע לקפריסין לטובת חיפוש אחר תרופה עבורו שאיננה כלולה בסל הבריאות בישראל.
5. לעניין מקור ויעד הכספים – המפר טען כי מקורם של הכספים הוא מעבודתו, וכי משך את הכספים מחשבון הבנק שלו באמצעות כרטיס אשראי, לכך הציג תימוכין בחקירתו. המפר פרש בפני חברי הוועדה את נסיבות מצבו הבריאותי הקשה. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק, ואת חובת הדיווח על כספים, ולכן לא דיווח. בנוסף, ציין כי לא שם לב לשילוט הקיים במקום. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. מעבר הגבול מרושת בשילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח ואת אופן הדיווח ברמה המעשית. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, את שיתוף הפעולה של המפר עם גורמי האכיפה, נסיבותיו האישיות הקשות כפי שתיאר בפניה, ואת העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להסתפק בהטלת עיצום כספי בגובה של **1,500 ש"ח בלבד**.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 45/19- מלחי מאיר:

תיאור הנסיבות:

ביום 27.3.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נמל התעופה "בן גוריון", כשברשותו 14,700 ליש"ט (שווה ערך לכ- 70,000 ש"ח), ללא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 4,300 ליש"ט.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מלחי מאיר (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת 14,700 ליש"ט לשטח ישראל.
3. המפר השמיע את טיעונו בפני חברי הוועדה ביום 31.3.19.
4. המפר, חשמלאי ואינסטלטור בעברו, אשר לדבריו מתגורר באנגליה ובישראל לסירוגין והגיע לצורך שיפוץ ביתו בישראל. עוד הוסיף המפר כי הוא מטפל באשתו, הסובלת מדמנציה, והמתגוררת בביתם באנגליה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים – המפר טען כי מקורם של הכספים בכספי הפנסיה שלו, מהם הוא מתקיים, וכי הביאם עמו לישראל לצורך שיפוץ ביתו בישראל. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק, ואת חובת הדיווח על כספים, ולכן לא דיווח. בנוסף, ציין כי לא שם לב לשילוט הקיים במקום. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. מעבר הגבול מרושת בשילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח ואת אופן הדיווח ברמה המעשית. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, את שיתוף הפעולה של המפר עם גורמי האכיפה, את נסיבותיו האישיות ואת העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להסתפק בהטלת עיצום כספי בגובה של **1,500 ש"ח בלבד**.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 46/19- הישאם אל מעני:

תיאור הנסיבות:

ביום 30.3.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותו 7,000 דולר ארה"ב (שווה ערך לכ- 25,000 ש"ח), ללא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 3,700 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר הישאם אל מעני (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת 7,000 דולר ארה"ב לשטח ישראל.
3. המפר השמיע את טיעונו בפני חוקרי המכס ביום 30.3.19 וכן בפני חברי הוועדה ביום 31.3.19.
4. לדברי המפר, הגיע לירדן להשתתף בחתונה, ומשם לישראל לביקור משפחתי.
5. לעניין מקור ויעד הכספים – המפר, אשר לדבריו בבעלותו עסק למכירת משקאות חריפים בארה"ב, טען כי מקורם של הכספים בעסקו, וכי הם נועדו להוצאותיו השוטפות במהלך ביקורו בישראל.
הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק, ואת חובת הדיווח על כספים, ולכן לא דיווח. בנוסף, ציין כי לא שם לב לשילוט הקיים במקום.
הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. מעבר הגבול מרושת בשילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח ואת אופן הדיווח ברמה המעשית. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, את שיתוף הפעולה של המפר עם גורמי האכיפה, ואת העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להסתפק בהטלת עיצום כספי בגובה של **1,500 ש"ח בלבד**.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 47/19- יונס גאלב:

תיאור הנסיבות:

ביום 28.3.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותו 10,000 דולר ארה"ב (שווה ערך לכ- 35,000 ש"ח), ללא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 6,700 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר יונס גאלב (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת 10,000 דולר ארה"ב.
3. המפר השמיע את טיעונו בפני חוקרי המכס ביום 28.3.19 וכן בפני חברי הוועדה ביום 7.4.19.
4. לדברי המפר לכאורה, הגיע יחד עם אביו ואחיו לבקר את דודם, אדם מבוגר בן כ-90, המתגורר בירדן. לדבריו, מדובר באדם אמיד אשר מסייע לבני משפחתו בפעם לפעם.
5. לעניין מקור ויעד הכספים – המפר, טען כי מקורם של הכספים במתנה מדודו המתגורר בירדן, אשר חילק במתנה 10,000 דולר ארה"ב לכל אחד, כלומר לו, לאביו ולאחיו, וכי מטרת הכספים עזרה כלכלית.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי הכיר את הוראות החוק, ואת חובת הדיווח על כספים, אך סבר כי גובה חובת הדיווח עומד על 70-80 אלפי ש"ח, ולכן לא דיווח. וכן לא שם לב לשילוט הקיים במקום.
8. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. מעבר הגבול מרושת בשילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח ואת אופן הדיווח ברמה המעשית. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, את שיתוף הפעולה של המפר עם גורמי האכיפה, ואת העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **4,000 ש"ח** בלבד.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 48/19- יונס מוניב:

תיאור הנסיבות:

ביום 28.3.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותו 10,000 דולר ארה"ב (שווה ערך לכ- 35,000 ש"ח), ללא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 6,700 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר יונס מוניב (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת 10,000 דולר ארה"ב.
3. המפר השמיע את טיעונו בפני חוקרי המכס ביום 28.3.19 וכן בפני חברי הוועדה ביום 7.4.19.
4. לדברי המפר לכאורה, הגיע יחד עם שני בניו לבקר את דודם, אדם מבוגר בן כ-90, המתגורר בירדן. לדבריו, מדובר באדם אמיד אשר מסייע לבני משפחתו מפעם לפעם.
5. לעניין מקור ויעד הכספים – המפר, טען כי מקורם של הכספים הוא מתנה מדודו המתגורר בירדן, אשר חילק במתנה 10,000 דולר ארה"ב לכל אחד מאחייניו, כלומר לו ולשני בניו וכי הכספים נועדו לעזרה כלכלית. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי הכיר את הוראות החוק, ואת חובת הדיווח על כספים, אך סבר כי גובה חובת הדיווח עומד על 10,000 דולר ארה"ב, ולכן לא דיווח. וכן לא שם לב לשילוט הקיים במקום. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. מעבר הגבול מרושת בשילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח ואת אופן הדיווח ברמה המעשית. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, את שיתוף הפעולה של המפר עם גורמי האכיפה, ואת העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **4,000 ש"ח בלבד**.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 49/19- יונס מוחמד:

תיאור הנסיבות:

ביום 28.3.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותו 10,000 דולר ארה"ב ו-1,500 ש"ח (שווה ערך לכ- 35,000 ש"ח), ללא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 7,100 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר יונס מוחמד (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת 10,000 דולר ארה"ב ו-1,500 ש"ח.
3. המפר השמיע את טיעונו בפני חוקרי המכס ביום 28.3.19 וכן בפני חברי הוועדה ביום 7.4.19.
4. לדברי המפר לכאורה, הגיע יחד עם אביו ואחיו לבקר את דודם, אדם מבוגר בן כ-90, המתגורר בירדן. לדבריו, מדובר באדם אמיד אשר מסייע לבני משפחתו בפעם לפעם.
5. לעניין מקור ויעד הכספים – המפר, טען כי מקורם של הכספים הוא מתנה מדודו המתגורר בירדן, אשר חילק במתנה 10,000 דולר ארה"ב לכל אחד מאחייניו, כלומר לו, לאביו ולאחיו, וכי הכספים נועדו לעזרה כלכלית.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי הכיר את הוראות החוק, ואת חובת הדיווח על כספים, אך סבר כי גובה חובת הדיווח עומד על 10,000 דולר ארה"ב, ולכן לא דיווח. וכן לא שם לב לשילוט הקיים במקום.
8. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. מעבר הגבול מרושת בשילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח ואת אופן הדיווח ברמה המעשית. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת הצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, את שיתוף הפעולה של המפר עם גורמי האכיפה, ואת העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **4,000 ש"ח** בלבד.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 50/19 - יהושע מסעוד אוחנה:

תיאור הנסיבות:

ביום 28.3.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין", כשברשותו 4,600 דולר ארה"ב (שווה ערך לכ- 16,000 ש"ח), ללא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 1,300 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר יהושע מסעוד אוחנה (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת 4,600 דולר ארה"ב.
3. המפר השמיע את טיעונו בפני חוקרי המכס ביום 28.3.19 וכן בפני חברי הוועדה ביום 7.4.19.
4. לדברי המפר, הגיע לאילת לחופשה עם אשתו וילדיו ויצא למצרים דרך מעבר בגין לטובת הימורים בקזינו.
5. לעניין מקור ויעד הכספים – המפר לכאורה טען כי מקורם של הכספים מעבודתו, וכי משך את הכספים מחשבון הבנק שלו באמצעות כרטיס אשראי, לכך הציג תימוכין בחקירתו. המפר הציג בפני חברי הוועדה מציאות כלכלית קשה ומצב משפחתי מורכב. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק, ואת חובת הדיווח על כספים, ולכן לא דיווח. בנוסף, ציין כי לא שם לב לשילוט הקיים במקום. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. מעבר הגבול מרושת בשילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח ואת אופן הדיווח ברמה המעשית. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח. מעבר לכך, מצופה מאיש עסקים אשר נוסע רבות בעולם ומכיר חובות דיווח בעולם כי יברר ויקפיד בנוגע לחובות הדיווח.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, את שיתוף הפעולה של המפר עם גורמי האכיפה, נסיבותיו האישיות הקשות לרבות מצבו הכלכלי הקשה ומצב המשפחתי המורכב ואת העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להסתפק באזהרה בלבד, ללא הטלת עיצום כספי.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 51/19- עבדול רחמן עבד אל עבד:

תיאור הנסיבות:

ביום 28.3.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בן גוריון", כשברשותו 40,000 דולר ארה"ב (שווה ערך לכ- 144,000 ש"ח), ללא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 26,200 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עבדול רחמן עבד אל עבד (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת 40,000 דולר ארה"ב.
3. המפר השמיע את טיעונו בפני חוקרי המכס ביום 28.3.19 וכן בפני חברי הוועדה ביום 7.4.19.
4. המפר לכאורה הוא אזרח ארה"ב ובבעלותו חנויות של בגדים, טלפונים סלולרים ועסקי נדל"ן. לדברי המפר לכאורה, הגיע לבקר את אשתו וילדיו המתגוררים בישראל וכי הוא מרבה לבקר בישראל.
5. לענין מקור ויעד הכספים – המפר לכאורה טען כי מקורם של הכספים שנמצאו ברשותו בעסקיו בארה"ב, חלקם נמשכו מחשבון הבנק הפרטי והעסקי שלו, וחלקם מחסכונות. המפר לכאורה הציג לחברי הוועדה הוכחות בדבר הצהרת ההון שלו לרשות המסים בארה"ב אך לא הציג הוכחות בנוגע למשיכת הכספים מחשבונות הבנק שלו. לדבריו הכספים נועדו לרכישת רכב עבור אשתו בישראל.
6. לענין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק, ואת חובת הדיווח על כספים, ולכן לא דיווח. בנוסף ציין כי גם לא הכיר את חובת הדיווח על כספים בארה"ב וכי לא דיווח על הוצאת הכספים בצאתו מהמדינה. בנוסף, ציין כי לא שם לב לשילוט הקיים במקום.
- הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לענין זה. מעבר הגבול מרושת בשילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח ואת אופן הדיווח ברמה המעשית. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח. מעבר לכך, מצופה מהמפר לכאורה, אשר מרבה לבקר בישראל באופן תדיר בשנים האחרונות לברר מהן חובות הדיווח בעולם ולהקפיד לקיימן.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
9. לענין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 חביב שם טוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(5), 397 (2005):
"...ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".

10. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת גם בארה"ב ובמדינות אירופה), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.

בהקשר זה, ראו המלצה 32 של ארגון ה-FATF, שהינו הגוף הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור, לגבי העברת כספים במעברי גבול:

0. CASH COURIERS

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including a declaration system or other disclosure obligation.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing or money laundering, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing or money laundering, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 3 and Special Recommendation III, which would enable the confiscation of such currency or instruments."

11. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

12. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי הגדול של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, את שיתוף הפעולה של המפר עם גורמי האכיפה ואת העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.

13. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להטיל עיצום כספי בסך **25,000 ש"ח**.

14. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 52/19- יעקב קליין:

תיאור הנסיבות:

ביום 3.4.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בן גוריון", כשברשותו 19,000 אירו (שווה ערך לכ- 76,000 ש"ח), ללא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 6,500 אירו.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר יעקב קליין (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת 19,000 אירו.
3. המפר השמיע את טיעונו בפני חוקרי המכס ביום 3.4.19 וכן בפני חברי הוועדה ביום 7.4.19.
4. לעניין מקור ויעד הכספים – המפר, אשר לדבריו עומד בראש עמותת יהודית בהונגריה, שמטרתה סיוע לעולים ותלמידי ישיבה, הסביר שמקורם של הכספים הוא בתרומה אשר הועברה בהעברה בנקאית מקנדה, ויעדם לטובת תשלום הוצאות ותמיכה כלכלית בשני תלמידי ישיבה בישראל. הנ"ל הציג אסמכתא בנקאית לקבלת הכספים בעמותה.
הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
5. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי הכיר את הוראות החוק, ואת חובת הדיווח על כספים, אך סבר כי סף הדיווח עומד על 100,000 ש"ח ולכן לא דיווח. בנוסף, ציין כי לא שם לב לשילוט הקיים במקום.
הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. מעבר הגבול מרושת בשילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח ואת אופן הדיווח ברמה המעשית. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח. מעבר לכך, מצופה מאיש עסקים אשר נוסע רבות בעולם ומכיר חובות דיווח בעולם כי יברר ויקפיד בנוגע לחובות הדיווח.
6. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר הפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
8. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של הפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, את שיתוף הפעולה של המפר עם גורמי האכיפה, ואת העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להטיל עיצום כספי בגובה **1,500 ש"ח**.
10. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

תיאור הנסיבות:

ביום 31.3.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "ארז", כשברשותו 4,560 דולר ארה"ב ו-200 ש"ח (שווה ערך לכ- 15,000 ש"ח), ללא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 1,300 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר דואן סט ווילי (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת 4,560 דולר ארה"ב ו-200 ש"ח.
3. המפר השמיע את טיעונו בפני חוקרי המכס ביום 31.3.19 וכן בפני חברי הוועדה ביום 7.4.19.
4. המפר הוא עיתונאי וותיק המועסק בחברת CBS כ-11 שנים. במסגרת עבודתו הוא מרבה לנסוע בכל העולם, בהתאם למטלותיו המקצועיות.
5. לדברי המפר הגיע במסגרת עבודתו לעזה ויצא ביום 31.3.2019 במטרה לנסוע לאיטליה, שם הוא מתגורר.
6. כאשר המפר נקרא לבדיקה, הוא לא נענה לפניית הבודקים וכן לא שיתף פעולה עם החוקרים במהלך החקירה. המפר סירב לחתום על המסמכים שהוצגו בפניו וזאת למרות בקשותיהם הנשנות של החוקרים.
7. לעניין מקור ויעד הכספים – טען המפר כי מקורם של הכספים מחברת החדשות בה הוא עובד, וכי כספים אלו משמשים אותו לכלכלתו ולתשלום עבור בית המלון והוצאותיו השוטפות במהלך נסיעותיו. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
8. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק, ואת חובת הדיווח על כספים, ולכן לא דיווח. בנוסף, ציין כי לא שם לב לשילוט הקיים במקום. הוועדה לא קיבלה את טענותיו אלו של המפר. לעניין זה מדובר על עיתונאי וותיק המועסק באחת מרשתות הטלוויזיה הגדולות ביותר בארצות הברית. מצופה כי רשת חדשות בינלאומית ברמה זו, המעסיקה מספר רב של כתבים, אשר ייעודם לנסוע ברחבי העולם, תכיר את חובת הדיווח במעברי הגבול ותעשה מאמץ לברר ביוזמתה מהו סף הדיווח הנדרש בכל מדינה. בהקשר זה הוועדה סבורה כי חובה על רשת החדשות ליידע את עובדיה בנוגע לחובות הבינלאומיים בנוגע לדיווח על כספים במעברי הגבול ולספי הדיווח. יצויין כי מעבר הגבול מרושת בשילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח ואת אופן הדיווח ברמה המעשית. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח בנוסף, הוועדה ראתה בחומרה את התנהלותו של המפר מול בודקי המכס, ואת חוסר שיתוף הפעולה מטעמו.
9. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
10. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 חביב שם טוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(5), 397 (2005): "...ידענו כי דיווח הוא מאושיותו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת הון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו:

היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".¹¹ ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת גם בארה"ב ובמדינות אירופה), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.

בהקשר זה, ראו המלצה 32 של ארגון ה-FATF, שהינו הגוף הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור, לגבי העברת כספים במעברי גבול:

CASH COURIERS.¹²

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including a declaration system or other disclosure obligation.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing or money laundering, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing or money laundering, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 3 and Special Recommendation III, which would enable the confiscation of such currency or instruments."

¹³. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

¹⁴. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

¹⁵. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות חוסר שיתוף הפעולה של המפר עם גורמי האכיפה, את העובדה שמדובר בעיתונאי וותיק המועסק על ידי חברת חדשות בינלאומית אשר לא טרחה לברר מהן חובות הדיווח וליידע את עובדיה, את היקף ונסיבות ההפרה וכן את העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.

¹⁶. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי **בסך של כל הכספים התפוסים בגובה 1,300 דולר ארה"ב, כערכם בש"ח ביום התשלום.**

¹⁷. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 54/19-שאהין עמאר:

תיאור הנסיבות:

ביום 31.3.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר נהר הירדן, כשברשותו 5,350 דינר ירדני + 5,000 דולר ארה"ב (שווה ערך לכ-45,000 ש"ח) מבלי שדיווח על הכנסתם וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, ובהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 5,350 דינר ירדני ו-1,700 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר שאהין עמאר (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת סכום של 5,350 דינר ירדני ו-5,000 דולר ארה"ב לישראל ביום ה-31.3.19 בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
2. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני חוקרי המכס ביום 31.3.2019. כמו כן טען המפר בפני חברי הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה") ביום 3.4.19.
3. לעניין מקור הכספים- מפר הדיווח, אזרח ירדני אשר משמש ככומר בכנסיית הר-נבו, טען כי מקורם של הכספים מהכנסייה וכי מטרת הכנסתם לישראל הייתה רכישת בגדים לתפילה, תשמישי תפילה ועוד בגדים לשימוש האישי.
4. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי לא היה מודע לחובת הדיווח וכי כשנשאל, ענה לפקידת המכס כי יש ברשותו בין 5,000 ל-5,300 דינר ירדני ועוד 5,000 דולר, ציין כי שיתף פעולה ופתח לבקשת בודקת המכס את תיק היד שהיה עמו. כנשאל מדוע אמר לבודקת כי יש ברשותו רק 4,000 דולר ארה"ב (הסכום שבערך מתאים לגובה חובת הדיווח במעבר נהר-הירדן) ולא את הסכום האמיתי שהיה עמו, טען כי לא נכון הדבר וכי הוא זה שאמר והראה לבודקת את כל הכספים שהיו ברשותו.
5. יצויין, שאין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו.
6. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול מעבר לסכום הקבוע.
7. חוק איסור הלבנת הון מיועד להילחם בתופעה של "הלבנת הון", דהיינו, בתופעה של עשיית פעולות ברכוש שמקורו בעבירות שהוגדרו על פי החוק כעבירות מקור. אחת הדרכים העיקריות לחשיפתן של העברות ממון מיד ליד וממקום למקום היא בהטלת חובה לדווח באורח שוטף על העברות של כספים מתוך המדינה ואל המדינה. כך בענייננו, נקבעה חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק, כדי שניתן יהא לבצע מעקב אחר העברות מזומנים, על פי הסף הקבוע בחוק, של כספים הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מן המלחמה בתופעת הלבנת ההון בישראל.
8. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת גם בארה"ב ובמדינות אירופה), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
9. לאור החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה, בסעיף 15 לחוק, להטיל עיצום כספי בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר. הוועדה מוסמכת גם להטיל עיצום בגובה מחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה היא ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (ראו בעניין זה תקנה 12 לתקנות).

10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה. מחד, שקלה את היקפה הכספי של ההפרה. מאידך, התחשבה בעובדה כי הסבריו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו וכן את העובדה שמדובר בהפרה ראשונה ואת שיתוף הפעולה של המפר עם הרשויות.
11. לפיכך, החליטה הוועדה, על בסיס כל השיקולים שפורטו לעיל להטיל על המפר עיצום כספי בסך של **2,000 ש"ח** בלבד.
12. למפר זכות ערעור לבית משפט השלום על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו.

מקרה הפרה 55/19-חג'ידה פאיז אחמד:

תיאור הנסיבות:

ביום 4.4.19 נכנסה המפרה לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותה 16,600 דולר ארה"ב, 7,100 דינר ירדני ו-2,200 ש"ח (שווה ערך לכ- 98,000 ש"ח), ללא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידיה 13,300 דולר ארה"ב 7,100 דינר ירדני ו-2,200 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גב' חג'ידה פאיז אחמד (להלן: "המפרה").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הכנסת 16,600 דולר ארה"ב, 7,100 דינר ירדני ו-2,200 ש"ח.
3. המפרה השמיעה את טיעוניה בפני חוקרי המכס ביום 4.4.19 וכן בפני חברי הוועדה ביום 14.4.19 באמצעות בא כוחה.
4. המפרה, אזרחית אמריקאית ומתגוררת דרך קבע בישראל.
5. לעניין מקור ויעד הכספים – ב"כ המפרה, טען כי מקורם של הכספים משכירות נכסי נדל"ן שבבעלות משפחתה, ויעדם לטובת עזרה כלכלית למשפחתה, שיפוץ הבית והוצאות מחיה.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפרה לעניין זה.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפרה טענה כי לא הכירה את הוראות החוק הישראלי בדבר חובת הדיווח על כספים, ולכן לא דיווחה וכן, לא שמה לב לשילוט הקיים במקום. מנגד, מודעת לחובת הדיווח המקבילה הקיימת בארה"ב. מדו"ח הפעולה של בודקת המכס עולה כי המפרה לא שיתפה פעולה באופן מלא, וכשנשאלה לגבי סכום הכסף שברשותה, השיבה כי ברשותה 2,000 ש"ח בלבד. תשובת המפרה מחזקת את העובדה כי ידעה על חובת הדיווח וכי ענתה לפקידת המכס כי ברשותה סכום הנמוך מהסכום החייב בדיווח על מנת להתחמק ממנו. עוד טענה המפרה כי לא ראתה את השילוט במעבר בנוגע לחובת ההצהרה. הוועדה לא קיבלה את הסבריה של המפרה לעניין זה. מעבר הגבול מרושת בשילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח ואת אופן הדיווח ברמה המעשית. הוועדה קבעה כי על המפרה היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתה למעבר אודות חובת הדיווח.
8. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיה לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, את אי שיתוף הפעולה המלא של המפרה עם גורמי האכיפה, ואת העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדה.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **12,000 ש"ח בלבד**.
12. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 56/19-חטיב מאג'ד:

תיאור הנסיבות:

ביום 4.4.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותו 10,200 ש"ח, 200 דולר ארה"ב ו-630 דינר ירדני (שווה ערך לכ-14,000 ש"ח), ללא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 2,200 ש"ח.

בנוסף, בחקירתו עלה כי יצא מישראל דרך מעבר נהר הירדן כשברשותו כספים בשווי של כ-13,000 ש"ח, ללא דיווח, בניגוד לסעיף 9 לחוק.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר חטיב מאג'ד (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת 10,200 ש"ח, 200 דולר ארה"ב ו-630 דינר ירדני.
3. המפר השמיע את טיעונו בפני חוקרי המכס ביום 28.3.19 וכן בפני חברי הוועדה ביום 7.4.19.
4. המפר, תושב ישראל, חקלאי במקצועו, יצא לירדן לדבריו לצורך טיפולים רפואיים.
5. לענין מקור ויעד הכספים – המפר, טען כי חלקם מהלוואה בנקאית שנטל, והשאר קיבל מבני משפחתו כעזרה כלכלית.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לענין זה.
7. לענין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק, ואת חובת הדיווח על כספים, ולכן לא דיווח. בנוסף, טען שלא שם לב לשילוט הקיים במקום.
8. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לענין זה. כשנשאל מפר הדיווח על הימצאות כספים בכבודתו, ענה כי ברשותו סכום של 4,000 שקל בלבד. עובדה זו מחזקת את העובדה כי מפר הדיווח ידע על החובה לדווח ובחר להשיב כי ברשותו סכום נמוך, על מנת להתחמק ממנה.
9. בנוסף, מעבר הגבול מרושת בשילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח ואת אופן הדיווח ברמה המעשית. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה. מחד, טענותיו לענין מקור ויעד הכספים התקבלו, וכן מדובר בהפרה ראשונה מצדו. ומנגד, את חוסר שיתוף הפעולה של המפר עם גורמי האכיפה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **500 ש"ח** בלבד.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

תיאור הנסיבות:

בתאריך 26.12.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נמל תעופה "בן גוריון" כשברשותו כספים בסך 19,400 דולר ארה"ב (שווי של כ-69,840 ש"ח), עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 5,000 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר Mikhail Tverdovskii (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 19,400 דולר ארה"ב.
3. המפר השמיע את טיעונו בפני חוקרי המכס ביום 26.12.19 וכן בפני הוועדה ביום 30.12.19.
4. המפר, אזרח רוסי המתגורר בסנט פטרבורג ומתגורר בדרך קבע ברוסיה, הגיע לישראל מרוסיה, עם אשתו וילדיו, למטרת חופשה. לדבריו, מתעסק נדל"ן ובעלותו דירות להשכרה ברוסיה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים - המפר טען כי הכספים שייכים לו מעיסוקו ונשמרו במזומן בתוך כספתו האישית בבנק, משם משך אותם לפני כחצי שנה. את הכספים הביא עמו על מנת לשלם חוב בגין ארנונה על דירתו בירושלים, למימון הוצאותיו והוצאות משפחתו בביקורם בישראל וכן על מנת להשאיר סכום כסף בדירתו. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעותו לחובת הדיווח - המפר טען כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך סבר כי אינו עובר על החוק שכן נכנס לישראל עם אשתו וארבעת ילדיהם, היות וסבר כי ניתן להעביר מבלי לדווח 10,000 דולר לכל אדם ולכן הכסף שהביא עמו אינו חייב בדיווח. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה.
7. בהקשר זה יצוין, כי במספר החלטות קודמות של הוועדה, נקבע כי פעולת פיצול כספים במטרה שלא לדווח, על אף שהיא בין קרובי משפחה, מהווה הפרה של הוראות סעיף 9 לחוק. פרשנות, לפיה ניתן לפצל את הסכומים המוכנסים לארץ אף שמדובר בבני משפחה, מרוקנת מתוכן את סעיף 9 לחוק כמו גם את תכלית חובת הדיווח שנקבעה בחוק. פרשנות זו אף מאיינת את סעיף 3(ב) לחוק הקובע, כי עשיית פעולה ברכוש במטרה שלא יהיה דיווח לפי סעיף 9 לחוק או כדי לגרום לדיווח בלתי נכון, מהווה עבירה פלילית.
8. יתרה מכך, הוועדה אינה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה", להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה חובה מוחלטת ועל שני תנאים להתקיים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק, כי במקרה זה שני תנאים אלו התקיימו, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה. הוועדה התחשבה בעובדה כי הסבריו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, בשיתוף הפעולה של המפר עם רשויות המכס, בעובדה כי מדובר בהפרתו הראשונה ובנסיבותיו האישיות.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח** בלבד.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 58/19-נווה רן:

תיאור הנסיבות:

ביום 14.4.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נמל התעופה "בן גוריון", עבר במסלול הירוק כשברשותו 20,000 דולר ארה"ב (שווה ערך לכ- 72,000 ש"ח), ללא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 5,950 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר נווה רן (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת 20,000 דולר ארה"ב.
3. המפר השמיע את טיעונו בפני חוקרי המכס ביום 15.4.19 וכן בפני חברי הוועדה ביום 18.4.19.
4. המפר אזרח ישראל, עצמאי העוסק בניהול נכסי נדל"ן. לדבריו, חזר לישראל לאחר ששהה ברוסיה לטובת חופשה.
5. לעניין מקור ועד הכספים – המפר לכאורה טען כי מקורם של הכספים מהחזר הלוואה שנתן לחברו ברוסיה, ומסר כי לא נחתם הסכם הלוואה בין הצדדים. המפר לכאורה הציג בקשה לביצוע העברה בנקאית, בסכום הלוואה, לחברו. הוועדה קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי הכיר את הוראות החוק, ואת חובת הדיווח על כספים, אך סבר כי גובה חובת הדיווח על כספים עומד על 100,000 ש"ח, ולכן לא דיווח. בנוסף, ציין כי לא שם לב לשילוט הקיים במקום. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. מעבר הגבול מרושת בשילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח ואת אופן הדיווח ברמה המעשית. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח. מעבר לכך, מצופה היה מהמפר, אשר נוסע לחו"ל באופן תדיר לברר מהן חובות הדיווח בעולם ובישראל בפרט, ולהקפיד לקיימן.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ועד הכספים התקבלו, את שיתוף הפעולה של המפר עם גורמי האכיפה ואת העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להטיל עיצום כספי בסך **3,000 ש"ח**.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 59/19 - שמעון אריה:

תיאור הנסיבות:

ביום 14.4.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נמל התעופה "בן גוריון", עבר במסלול הירוק כשברשותו 30,850 דולר ארה"ב (שווי של כ-110,000 ש"ח), ללא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 16,800 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר רבי שמעון אריה (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת 30,850 דולר ארה"ב.
3. המפר השמיע את טיעונו בפני חוקרי המכס ביום 15.4.19 וכן בפני חברי הוועדה ביום 18.4.19.
4. המפר, אזרח ישראלי, שב לישראל לאחר ששהה בארה"ב לצורך גיוס תרומות לעמותה ישראלית אותה מנהל.
5. לענין מקור ויעד הכספים – המפר טען, כי מקורם של הכספים הוא מתרומות שהתקבלו מתורמים שונים, אשר לטענתו נמשכו מחשבון הבנק של העמותה בארה"ב. הנ"ל הציג בחקירתו תימוכין לגרסתו. הוועדה קיבלה את הסבריו של המפר לענין זה.
6. לענין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי טרם יציאתו מישראל, נועץ בעורך דינו, והסתמך על דבריו כי גובה חובת הדיווח בישראל עומד על כ-120,000 ש"ח, ולכן לא דיווח. בנוסף, ציין כי לא שם לב לשילוט הקיים במקום. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לענין זה. מעבר הגבול מרושת בשילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח ואת אופן הדיווח ברמה המעשית. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח ולהקפיד לקיימה.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספי בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענתיו לענין מקור ויעד הכספים התקבלו, את שיתוף הפעולה של המפר עם גורמי האכיפה ואת העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להטיל עיצום כספי בסך **5,000 ש"ח**.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 60/19-אסאמה בשיתי:

תיאור הנסיבות:

ביום 16.4.19 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "ארז", כשברשותו 26,950 ש"ח, ללא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 14,950 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אסאמה בשיתי (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת 26,950 ש"ח.
3. המפר השמיע את טיעונו בפני חוקרי המכס ביום 16.4.19 וכן בפני חברי הוועדה ביום 18.4.19.
4. המפר, סוחר ירקות תושב עזה, יצא מישראל לאחר ששהה בה לצורך מכירת סחורה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים – המפר טען כי מקורם של הכספים הוא תקבול מלקוח ישראלי בעבור סחורה שסיפק. אותו תקבול ניתן לו בישראל באמצעות שיק, ולדבריו, נפדה ישירות בבנק הלקוח. הנ"ל הציג תימוכין לגרסתו במהלך חקירתו בפני חוקרי המכס.
הוועדה קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק, ואת חובת הדיווח על כספים, ולכן לא דיווח. בנוסף, ציין כי לא שם לב לשילוט הקיים במקום.
הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. מעבר הגבול מרושת בשילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח ואת אופן הדיווח ברמה המעשית. הוועדה קבעה כי על המפר אשר במסגרת עיסוקו מרבה לעבור במעבר הגבול "ארז" באופן תדיר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח ולהקפיד לקיימה.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, את שיתוף הפעולה של המפר עם גורמי האכיפה ואת העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להטיל עיצום כספי בסך **2,500 ש"ח**.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 61/19-ויאצ'סלב אמירמוב:

תיאור הנסיבות:

ביום 22.4.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נמל התעופה "בן גוריון", עבר במסלול הירוק כשברשותו 15,000 דולר ארה"ב (שווה ערך לכ- 54,000 ש"ח) ללא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 1,100 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר ויאצ'סלב אמירמוב (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת 15,000 דולר ארה"ב.
3. המפר השמיע את טיעונו בפני חוקרי המכס ביום 23.4.19 וכן בפני חברי הוועדה ביום 28.4.19.
4. המפר, איש עסקים תושב רוסיה, הגיע לישראל לטובת ביקור משפחתי.
5. לעניין מקור ויעד הכספים – המפר, טען כי מקורם של הכספים מעסקיו וכי נמשכו מחשבון הבנק שלו טרם הנסיעה, לדבריו הכספים נועדו לעזרה כלכלית לבני משפחתו. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי הכיר את הוראות החוק, ואת חובת הדיווח על כספים, אך סבר כי חובת הדיווח עומדת על 100,000 ש"ח, ולכן לא דיווח. בנוסף, טען שלא שם לב לשילוט הקיים במקום. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. מעבר הגבול מרושת בשילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח ואת אופן הדיווח ברמה המעשית. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח, במיוחד כאשר מדובר באיש עסקים אשר מרבה לעבור במעברי גבול בעולם ובישראל בפרט.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו ואת שיתוף הפעולה של המפר עם גורמי האכיפה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **500 ש"ח** בלבד.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 62/19-סמיר חיג'אזי:

תיאור הנסיבות:

ביום 18.4.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותו 8,600 דולר ארה"ב ו-5,000 ש"ח (שווה ערך לכ- 36,000 ש"ח) ללא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 5,200 דולר ארה"ב ו-5,000 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר סמיר חיג'אזי (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת 8,600 דולר ארה"ב ו-5,000 ש"ח.
3. המפר השמיע את טיעונו בפני חוקרי המכס ביום 18.4.19 וכן באמצעות ב"כ בשיחת ועידה טלפונית מול חברי הוועדה ביום 28.4.19.
4. המפר, איש יחסי ציבור של אוניברסיטה ירדנית תושב ירדן, הגיע לישראל לטובת ביקור עסקי.
5. לעניין מקור ויעד הכספים – המפר, טען כי מקורם של הכספים מעבודתו כבעל בתי מלון ברחבי העולם וכי משך אותם מחשבון הבנק שלו, הכספים נועדו להוצאותיו במהלך שהייתו בישראל. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק, ואת חובת הדיווח על כספים, ולכן לא דיווח. בנוסף, טען שלא שם לב לשילוט הקיים במקום. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. מעבר הגבול מרושת בשילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח ואת אופן הדיווח ברמה המעשית. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח, במיוחד כאשר מדובר באיש עסקים אשר מרבה לעבור במעבר גבול בעולם ובישראל בפרט.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו ואת שיתוף הפעולה של המפר עם גורמי האכיפה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **4,000 ש"ח בלבד**.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 64/19-פרסאן מחאג'נה:

תיאור הנסיבות:

ביום 17.4.19 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותו 21,500 דולר ארה"ב, 550 אירו ו-200 דינר ירדני (שווה ערך לכ- 80,000 ש"ח) ללא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 18,100 דולר ארה"ב, 550 אירו ו-200 דינר ירדני.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר פרסאן מחאג'נה (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת 21,500 דולר ארה"ב, 550 אירו ו-200 דינר ירדני.
3. המפר השמיע את טיעונו בפני חוקרי המכס ביום 17.4.19 וכן בפני חברי הוועדה ביום 5.5.19.
4. המפר, פנסיונר, אזרח ישראל, יצא לירדן לטובת ביקור משפחתי.
5. לעניין מקור ויעד הכספים – המפר, טען כי מקורם של הכספים הוא פיצוי מחברת ביטוח בעקבות מחלה קשה וכי נשא אותם עמו מכיוון שלא רצה להשאירם בביתו. המפר הציג אישור על קבלת כספים מחברת הביטוח. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח על כספים ולכן לא דיווח. בנוסף, טען שלא שם לב לשילוט הקיים במקום. הוועדה לא קיבלה את הסברו של המפר לעניין זה.
7. מעבר לגבול מרושת בשילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח ואת אופן הדיווח ברמה המעשית. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
8. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, את העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו ואת העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו. כן התחשבה הוועדה בנסיבותיו האישיות הקשות של המפר וכי בעובדה כי הכספים נועדו לטיפולים רפואיים.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **500 ש"ח בלבד**.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 65/19-קאסם פארס:

תיאור הנסיבות:

ביום 2.5.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותו 2,000 דולר ארה"ב, 3,920 דינר ירדני ו-3,700 ש"ח (שווה ערך לכ-30,000 ש"ח) ללא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידיו 3,700 דינר ירדני.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר קאסם פארס (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת 2,000 דולר ארה"ב, 3,920 דינר ירדני ו-3,700 ש"ח.
3. המפר השמיע את טיעונו בפני חוקרי המכס ביום 2.5.19 וכן בפני חברי הוועדה ביום 5.5.19.
4. המפר, איש עסקים, אזרח ירדן, הגיע לישראל לטובת ביקור משפחתי.
5. לעניין מקור ויעד הכספים – המפר, טען כי מקורם של הכספים מעסקיו וכי הסכום בדינר הוא פדיון העסק אותו לא הספיק להפקיד לחשבון הבנק, טרם הנסיעה. לדבריו 2,000 דינר מתוכם שייכים לאחיו, והיה אמור להעביר אותם אליו ואילו שאר הכספים נועדו לצורך הוצאות מחייה בישראל. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח על כספים ולכן לא דיווח. בנוסף, טען שלא שם לב לשילוט הקיים במקום. יש לציין, כי על פי דו"ח פעולה של הבודקים עולה כי המפר נשאל אודות כספים חבי דיווח, והשיב כי ברשותו רק 3,000 דינר ואף הסביר בחקירתו כי טעה ולא זכר כמה כסף היה ברשותו בפועל. הוועדה לא קיבלה את הסברו של המפר לעניין זה. בנוסף, מעבר הגבול מרושת בשילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח ואת אופן הדיווח ברמה המעשית. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח, במיוחד כאשר מדובר באיש עסקים אשר מרבה לעבור במעברי גבול בעולם ובישראל.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספי בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, את שיתוף הפעולה החלקי שלו עם גורמי האכיפה ואת העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו ובנוסף, את העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **3,000 ש"ח** בלבד.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 66/19-ראזק בשיתי:

תיאור הנסיבות:

ביום 29.4.19 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "ארז", כשברשותו 116,660 ש"ח, ודיווח באמצעות טופס הדיווח על 111,660 ש"ח בלבד בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידיו 5,060 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר ראזק בשיתי (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין דיווח כוזב ביציאה מישראל, עת שדיווח על סכום של 111,660 ש"ח במקום סכום של 116,660 ש"ח שהיה ברשותו.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 29.4.19.
4. המפר, איש עסקים תושב עזה, יצא מישראל לאחר ששהה בה לטובת ביקור עסקי.
5. לענין מקור ויעד הכספים – המפר טען כי מקור הכספים מעסקיו. לדבריו, 30,000 דולרים הוציא מעזה, המירם לש"ח בישראל וחזר עמם לעזה, יחד עם כ-4,500 ש"ח שקיבל מלקוח ישראלי.
הוועדה קיבלה את טענות המפר לענין זה.
6. לענין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר דיווח על 111,660 ש"ח במקום 116,660 ש"ח, המפר טען כי מכיר היטב את הוראות החוק ואף דיווח על כספים בעבר.
הוועדה התרשמה כי מדובר בטעות טכנית שבוצעה בתום לב, וקיבלה את הסבריו של המפר לענין זה.
7. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, שיתוף הפעולה של המפר עם גורמי האכיפה, העובדה כי טענותיו לענין מקור ויעד הכספים התקבלו, טענותיו לענין נסיבות ההפרה התקבלו, והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו וקבלת טיעוניו לענין הטעות במילוי טופס הדיווח בתום לב.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה שלא להשית על המפר עיצום כספי.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 67/19-האדאבא נאחס:

תיאור הנסיבות:

ביום 25.4.19 נכנס המפר לכאורה מישראל דרך נמל התעופה "בן גוריון", עבר במסלול הירוק כשברשותו 17,100 דולר ארה"ב, (שווי של כ-61,000 ש"ח) ללא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 3,300 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר האדאבא נאחס (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת 17,100 דולר ארה"ב ללא דיווח.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 25.4.19, וביקש להשמיע את טיעוניו בכתב לוועדה, אך אלה לא נשלחו עד למועד הדיון בפני הוועדה ביום 5.5.19, ולכן התבצע הדיון בהיעדרו.
4. המפר, איש עסקים, אזרח אמריקאי, נכנס לישראל לטובת ביקור.
5. לענין מקור ויעד הכספים – המפר טען כי מקורם מעסקיו וחסכוניותו, ולדבריו נועדו לטובת שהותו בארץ, ועזרה כלכלית לחברתו החולה של אמו.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לענין זה.
7. לענין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי איננו מכיר את הוראות החוק בישראל בדבר דיווח על הכנסת או הוצאת כספים, ולכן לא דיווח. בנוסף, טען כי לא שם לב לשילוט קיים במקום וכי בעבר הגיע לישראל מספר פעמים עם סכומי כסף זהים ללא שדיווח על הכנסתם.
8. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לענין זה.
9. מהחקירה עולה כי המפר לא שיתף פעולה באופן מלא עם רשויות המכס. המפר נשאל על המצאות כספים ברשותו, השיב כי מצויים בכבודתו 10,000 דולר בלבד. לאחר מכן ולפני שנכנס לבדיקה הוציא מכיסו 7,100 דולר נוספים, כאשר עובדה זו מחזקת את מודעותו לחובת הדיווח.
10. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
11. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
12. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את היקפה הכספי, העובדה כי טענותיו לענין מקור ויעד הכספים התקבלו, והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו. הוועדה שקלה במסגרת שיקוליה לחומרה את חוסר שיתוף הפעולה של המפר עם אנשי המכס.
13. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסכום של **5,000 ש"ח**.
14. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 68/19-תייסר מג'אדלה:

תיאור הנסיבות:

ביום 29.4.19 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותו 3,850 דולר ארה"ב, 960 דינר ו-800 ש"ח (שווה ערך לכ- 18,000 ש"ח) ללא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 1,900 דולר ארה"ב ו-800 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר תייסר מג'אדלה (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת 3,850 דולר ארה"ב, 960 דינר ו-800 ש"ח.
3. המפר השמיע את טיעונו בפני חוקרי המכס ביום 29.4.19 וכן בפני חברי הוועדה ביום 5.5.19.
4. המפר, אזרח ישראלי, יצא לירדן לצורך רישום בנו לאוניברסיטה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים – המפר, טען כי מקורם של הכספים מחסכונות שנצברו במהלך השנים, ונועדו לטובת סיוע כלכלי לילדיו בתשלומי שכר הלימוד. המפר הציג אישור הרשמה מאוניברסיטה ירדנית.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח על כספים ולכן לא דיווח. בנוסף, טען שלא שם לב לשילוט הקיים במקום.
8. הוועדה לא קיבלה את הסברו של המפר לעניין זה. מעבר הגבול מרושת בשילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח ואת אופן הדיווח ברמה המעשית. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח. לציין כי על פי דוחות הפעולה של הבודקים, הנ"ל נשאל מספר פעמים אודות כספים חבי הדיווח, עד אשר התברר הסכום אותו נשא עמו.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, את העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו ואת העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו. כן התחשבה הוועדה בנסיבותיו האישיות של המפר.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **800 ש"ח בלבד**.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 69/19-ג'בור יוסף עדנאן:

תיאור הנסיבות:

ביום 26.4.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נמל התעופה "בן גוריון", עבר במסלול הירוק כשברשותו 24,100 אירו (שווה ערך לכ- 100,000 ש"ח) ללא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 11,700 אירו.

בנוסף, מחקירתנו עלה כי ביום 19.4.19 הנ"ל הוציא את הכספים בסך 24,100 אירו מישראל דרך נמל התעופה "בן גוריון", ללא שדיווח כנדרש.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר ג'בור יוסף עדנאן (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת והכנסת 24,100 אירו לישראל, בימים 19.4.19 ו-26.4.19 בהתאמה.
3. המפר השמיע את טיעונו בפני חוקרי המכס ביום 28.4.19, אך למרות שזומן כדין, לא הגיע לדיון בפני הוועדה. לכן, החליט יו"ר הוועדה לבצע הדיון בהיעדרו ביום 5.5.19, בהסתמך על החומר שהונח בפניה.
4. המפר, איש עסקים, אזרח ישראלי, יצא יחד עם חברו ליוון לצורך חופשה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים – המפר, טען כי מקורם של הכספים מעסקיו וכי הוציאם מחשבון הבנק שלו טרם הנסיעה. המפר שלח בפקס אישור משיכת כספים בשקלים מחשבונו בבנק דיסקונט. המסמך התקבל בצורה שלא ניתן להתרשם ממנו בנוגע לתאריך או בנוגע לסכום המשיכה. בנוסף, לא התבהרו מספר עובדות בפני הוועדה. כך לא ברור מדוע דיווח בכניסה ליוון על 20,000 יורו ונכנס לישראל עם 24,100 יורו. לא ברור גם באיזה שלב הוא המיר את הכספים. מאחר והמפר לא התייצב לדיון בפני הוועדה, לא ניתן היה להתרשם מגרסתו. לפיכך, הוועדה לא קיבלה את טיעונו לעניין מקור הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח על כספים, אך סבר כי סף הדיווח בישראל עומד על 100,000 ש"ח, ולכן לא דיווח. בנוסף, טען שלא שם לב לשילוט הקיים במקום. לציין כי הנ"ל דיווח על הוצאת 20,000 אירו בעת כניסתו ליוון, והציג תימוכין לעניין זה בחקירתו. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. מעבר הגבול מרושת בשילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח ואת אופן הדיווח ברמה המעשית. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את היקפה הכספי הגבוה של ההפרה, העובדה כי מדובר בהפרה הן ביציאתו והן בכניסתו לישראל, העובדה כי טיעונו לעניין מקור הכספים לא התקבלו וכן בעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצידו.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של 17,000 ש"ח בלבד.

11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 70/19-טיבי ניאזי:

תיאור הנסיבות:

ביום 3.5.19 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו 5,275 דולר ארה"ב ו-850 דינר ירדני (שווי של כ-23,240 ש"ח) ללא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידיו 3,140 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר טיבי ניאזי (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 5,275 דולר ארה"ב ו-850 דינר ירדני.
3. המפר השמיע את טיעונו בפני חוקרי המכס ביום 3.5.19 וכן, בפני חברי הוועדה ביום 28.5.19.
4. המפר, אזרח ישראלי, סטודנט באוניברסיטה ירדנית.
5. לעניין מקור ויעד הכספים – המפר טען כי מקורם של הכספים מפיצויים שקיבל מתביעה משפטית שהגיש בגין תאונה. לדבריו, מדובר על סך של כ-300,000 ש"ח. לטענתו, הכספים שהוציא מיועדים לטובת תשלום שכר לימוד והוצאות מחייה בירדן. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך לא ידע מהי תקרת הסכום עליו יש לדווח, ולכן לא דיווח. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **700 ש"ח** בלבד.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 71/19-ג'ראמנה נידאל:

תיאור הנסיבות:

ביום 4.5.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותו 30,300 ש"ח ללא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 18,300 ש"ח. בנוסף, מחקירתו עולה כי ביום 1.5.19 יצא המפר לישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותו 32,400 ש"ח ללא שדיווח בהתאם לחוק.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר ג'ראמנה נידאל (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת והוצאת כספים מישראל בגובה 30,300 ו-32,400 ש"ח בהתאמה.
3. המפר השמיע את טיעונו בפני חוקרי המכס ביום 4.5.19 וכן בפני חברי הוועדה ביום 12.5.19.
4. המפר, תושב ישראל, איש עסקים, יצא מישראל לירדן לטובת חופשה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים – המפר, טען כי מקורם של הכספים הוא מעסקיו וכי מדובר בפדיון המכירות שהצטבר על פני כמה ימים, לטענתו, הכספים נשמרו במספר מעטפות, ונלקחו עמו מכיוון שלא הספיק להפקידם בחשבון הבנק. המפר הודה בחקירתו כי יצא עם הכספים וחזר עמם. בנוסף, הציג תימוכין לעניין מקור הכספים מהכרסת של עסקו.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי הכיר את הוראות החוק, אך סבר כי גובה חובת הדיווח עומד על 80,000 ש"ח, ולכן לא דיווח. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה.
8. הוועדה קבעה כי על המפר שהוא איש עסקים, היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **4,500 ש"ח** בלבד.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 72/19-תקיוי נאיל:

תיאור הנסיבות:

ביום 4.5.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותו 21,450 ש"ח ללא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 9,450 ש"ח. בנוסף, מחקירתו עולה כי ביום 4.5.19 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" עם אותו הסכום מבלי להצהיר על הכספים.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר תקיוי נאיל (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת 21,450 ש"ח.
3. המפר השמיע את טיעונו בפני חוקרי המכס ביום 4.5.19 וכן בפני חברי הוועדה ביום 12.5.19.
4. המפר, תושב ישראל, בעל עסק למכירת אבן יצא מישראל לירדן לטובת רכישת סחורה לעסקו.
5. לענין מקור ויעד הכספים – המפר, טען כי מקורם של הכספים הוא מעסקיו וכי נועדו לצורך תשלום לספק ירדני בעבור סחורה שהזמין. המפר יצא וחזר עם הכספים האמורים, טען כי לא שילם בעד הסחורה עקב עיכוב של המשלוח. הוועדה קיבלה את טענות המפר לענין זה.
6. לענין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק, ואת חובת הדיווח על כספים, ולכן לא דיווח. בנוסף, טען שלא יודע לקרוא ולכן לא התייחס לשילוט הקיים במקום. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לענין זה.
7. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח, הוועדה קבעה כי על המפר חלה חובה מוגברת, בעקבות היותו איש עסקים אשר רוצה לרכוש סחורה מחוץ לישראל.
8. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לענין מקור ויעד הכספים התקבלו, והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,000 ש"ח** בלבד.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 73/19-פאדי סלאמה:

תיאור הנסיבות:

ביום 12.5.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו 6,700 דולר ארה"ב (שווי של כ-23,900 ש"ח) עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 3,200 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר פאדי סלאמה (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 6,700 דולר ארה"ב.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 12.5.19 וכן, ולבקשתו, באמצעות שיחת ועידה טלפונית בפני חברי הוועדה ביום 20.5.19.
4. המפר, אזרח ותושב אוסטרליה, כומר ומנהל כנסיה, הגיע לדבריו לארץ, לטובת ביקור משפחתי וחתונה של האחיינית שלו.
5. לעניין מקור ויעד הכספים – המפר, טען כי מקורם של הכספים הוא מעבודתו, וכי נועדו לטובת הוצאותיו בעת שהייתו בארץ, למתנה עבור אחייניתו שעתידה להתחתן וכן לרכישת מתנות למשפחתו המתגוררת באוסטרליה. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק במעבר "נהר הירדן", וכי הוא מכיר את חובת הדיווח באוסטרליה על סך \$10,000 אולם לא היו עליו סכומים כאלה ולכן לא דיווח. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,500 ש"ח** בלבד.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 74/19-חן מסאלחה:

תיאור הנסיבות:

ביום 11.5.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נמל התעופה "בן גוריון" כשברשותו 25,000 דולר ארה"ב (שווי של כ-89,000 ש"ח) ולא דיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 10,900 דולר ארה"ב.

בנוסף, עלה מחקירתו כי ביום 7.5.19 יצא מישראל דרך נמל התעופה "בן גוריון", כשברשותו 25,000 דולר ארה"ב ללא שדיווח עליהם כנדרש על פי החוק.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר חן מסאלחה (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת והוצאת כספים מישראל בגובה 25,000 דולר ארה"ב, בהתאמה.
3. המפר השמיע את טיעונו בפני חוקרי המכס ביום 11.5.19 וכן בפני חברי הוועדה ביום 20.5.19.
4. המפר, אזרח ישראלי, לדבריו, בבעלותו חברה לייבוא ושיווק מוצרים שונים.
5. לעניין מקור ויעד הכספים – המפר טען כי מקורם של הכספים במשיכת בעלים מהחברה שבבעלותו, כספים אשר נמשכו מחשבון הבנק של החברה ונועדו לדבריו, לצורך רכישה של שמן זית בטורקיה, עסקה שבסופו של דבר, לא יצאה אל הפועל. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך סבר כי גובה התקרה לצורך הדיווח, עומד על 100,000 ש"ח, ולכן לא דיווח.
7. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו, קל וחומר כאשר מדובר באיש עסקים מכובד אשר קיימת לו חובה מוגברת באשר לחובת הדיווח.
8. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **7,000 ש"ח** בלבד.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 75/19-דידייה פטריק:

תיאור הנסיבות:

ביום 12.5.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נמל התעופה "בן גוריון" כשברשותו 15,690 אירו (שווי של כ-62,900 ש"ח) ללא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 3,170 אירו.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר דידייה פטריק (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 15,690 אירו.
3. המפר השמיע את טיעונו בפני חוקרי המכס ביום 13.5.19 וכן, באמצעות מיופה כוחו, בפני חברי הוועדה ביום 20.5.19.
4. המפר, אזרח צרפתי, לדבריו הגיע לישראל לביקור משפחתי.
5. לעניין מקור ויעד הכספים – המפר, טען כי מקורם של חלק מהכספים מעבודתו, אותם חסך במהלך כמה שנים. הכספים נועדו לשמש אותו בעת ביקורו וכן לסייע לאימו שגרה בישראל, אשר לאחרונה נפלה ושברה את האגן. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך לטענתו בדיק באינטרנט, והבין כי גובה התקרה לצורך הדיווח, עומד על 100,000 ש"ח, ולכן לא דיווח. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר הפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את היקפה הכספי של הפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,000 ש"ח** בלבד.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 76/19-אוזאן יוני פייר:

תיאור הנסיבות:

ביום 12.5.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נמל התעופה "בן גוריון" כשברשותו 16,210 אירו (שווי של כ-65,000 ש"ח) ללא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידיו 3,650 אירו.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אוזאן יוני פייר (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 16,210 אירו.
3. המפר השמיע את טיעונו בפני חוקרי המכס ביום 13.5.19 וכן, בפני חברי הוועדה ביום 20.5.19.
4. המפר, אזרח צרפתי ותושב ישראל, לדבריו חי בישראל ועבד עד לפני 3 עד 4 חודשים בחברת הדואר בצרפת.
5. לעניין מקור ויעד הכספים – המפר, טען כי מקורם של חלק מהכספים מעבודתו ואילו חלקו האחר ממתנות שקיבל במסיבת הולדת ביתו שנערכה בצרפת. לעניין היעד, טען כי מדובר בכספים שמטרתם לצרכי מחייה בארץ. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך לטענתו בדק באינטרנט, והבין כי גובה התקרה לצורך הדיווח, עומד על 100,000 ש"ח, ולכן לא דיווח. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,000 ש"ח** בלבד.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 77/19-אלי יצחק אביטבול:

תיאור הנסיבות:

ביום 13.5.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נמל התעופה "בן גוריון" כשברשותו 16,600 אירו (שווי של כ-66,300 ש"ח) ללא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 4,000 אירו.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אלי יצחק אביטבול (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים מישראל בגובה 16,600 אירו.
3. המפר השמיע את טיעונו בפני חוקרי המכס ביום 13.5.19 וכן בפני חברי הוועדה ביום 20.5.19.
4. המפר, תושב צרפת, בעל עסק לתיקון שעונים בצרפת, הגיע לישראל לטובת ביקור משפחתי.
5. לעניין מקור ויעד הכספים – המפר, טען כי מקורם של הכספים מעבודתו בצרפת, לטענתו, הכספים ישמשו אותו להוצאות במהלך שהייתו בישראל. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי הכיר את הוראות החוק, אך סבר כי גובה חובת הדיווח עומד על 100,000 ש"ח, ולכן לא דיווח. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,000 ש"ח** בלבד.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 78/19-חן שלום:

תיאור הנסיבות:

ביום 15.5.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נמל התעופה "בן גוריון" כשברשותו 17,140 אירו (שווי של כ- 68,400 ש"ח) ללא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 4,660 אירו.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר שלום חן (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 17,140 אירו.
3. המפר השמיע את טיעונו בפני חוקרי המכס ביום 16.5.19 וכן בפני חברי הוועדה ביום 20.5.19.
4. המפר, תושב ישראל, יצא למונקו עם חברו לצורך הליך משפטי.
5. לעניין מקור ויעד הכספים – המפר, טען כי מקורם של הכספים ממכירה של דירה השייכת לאמו והכספים, לטענתו, נועדו לצורך תשלום קנס שיכול ויוטל עליו במונקו. לבסוף, חלק מהקנס לא הוטל, וזה חזר עם חלק מהכספים. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי הכיר את הוראות החוק, ולא דיווח לטענתו כי היה טרוד במצבה הבריאותי של אמו. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **4,000 ש"ח בלבד**.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 79/19-תומא בשארה:

תיאור הנסיבות:

ביום 21.5.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול נהר הירדן כשברשותו 3,000 אירו ו-4,500 דולר ארה"ב (שווי של כ-28,200 ש"ח) ללא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 4,500 דולר ארה"ב. בנוסף, יצא מישראל כשברשותו 3,000 אירו ו-4,500 דולר ארה"ב, ללא שדיווח עליהם כנדרש.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר תומא בשארה (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 3,000 אירו ו-4,500 ש"ח.
3. המפר השמיע את טיעונו בפני חוקרי המכס ביום 21.5.19 וכן בפני חברי הוועדה ביום 28.5.19.
4. המפר, אזרח ישראלי, העובד כנהג אוטובוס לצורך הסעת תיירים מישראל לירדן וההיפך.
5. לעניין מקור ויעד הכספים – המפר, טען כי מקורם של הכספים מראש קבוצת התיירים שהעביר לצד הירדני, לצורך העברתם לחברת התיירות בה הוא עובד. המפר ציין כי לא ידע מהו סכום הכסף שהיה במעטפה. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, ובנוסף לטענתו, לא התכוון לדווח, מאחר ולא העלה על דעתו כי היא חייב בדיווח. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **700 ש"ח** בלבד.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 80/19-אלכסנדר שאקוב:

תיאור הנסיבות:

ביום 30.5.19 נכנס המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "בן גוריון" כשברשותו 27,000 דולר ארה"ב (שווי של כ-97,740 ש"ח) ללא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 13,000 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אלכסנדר שאקוב (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 27,000 דולר ארה"ב.
3. המפר השמיע את טיעונו בפני חוקרי המכס ביום 1.6.19 וכן, בפני חברי הוועדה ביום 5.6.19.
4. המפר, אזרח רוסיה, הגיע לישראל לצורך חופשה יחד עם משפחתו.
5. לעניין מקור ויעד הכספים – המפר, טען כי הכספים שייכים לו ולאשתו, וכי מקורם של הכספים מעסקיו, וכי הובאו עמו לצורך הוצאות במהלך שהייתם בחופשה בישראל. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך מאחר ולטענתו כל נוסע רשאי להכניס 50,000 ש"ח, לא חלה עליו ועל אשתו חובת דיווח, מאחר שביחד יש לכל אחד פחות מ-50,000 ש"ח, ולכן לטענתו לא בוצעה הפרה של החוק וזו הסיבה שהוא לא דיווח. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח, בפרט שמדובר באיש עסקים אשר מכיר את הוראות החוק ונוסע לישראל לנופש מספר פעמים.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, וכי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **4,000 ש"ח** בלבד.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 81/19-שמעון כהן:

תיאור הנסיבות:

ביום 1.6.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו 10,500 דולר ארה"ב (שווי של כ-38,000 ש"ח) ללא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 7,200 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר שמעון כהן (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 10,500 דולר ארה"ב.
3. המפר השמיע את טיעונו בפני חוקרי המכס ביום 1.6.19 וכן, בפני חברי הוועדה ביום 5.6.19.
4. המפר, אזרח ישראלי, יצא לטאבה, מצרים לצורך הימורים בקזינו.
5. לעניין מקור ויעד הכספים – המפר, טען כי מקורם של הכספים מעבודתו וכי נועדו לצורך בילוי בקזינו בטאבה.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, ולכן לא דיווח.
8. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,000 ש"ח** בלבד.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 82/19-עאדל אבו צראר נעאמי:

תיאור הנסיבות:

ביום 28.5.19 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "ארז" כשברשותו 19,200 ש"ח ללא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 7,200 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עאדל אבו צראר נעאמי (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 19,200 ש"ח.
3. המפר השמיע את טיעונו בפני חוקרי המכס ביום 28.5.19 וכן, באמצעות שיחת ועידה טלפונית בפני חברי הוועדה ביום 5.6.19.
4. המפר, תושב עזה, סוחר בענף הדפוס.
5. לעניין מקור ויעד הכספים – המפר, טען כי מקורם ממכירה של מכונות דפוס, וכי הכספים נועדו לטובת טיפול רפואי.
הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך לטענתו חשב כי החובה לדווח חלה רק בעת הכניסה לישראל ולא ביציאה, ולכן לא דיווח.
הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח בלבד**.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 83/19-אבו סוויס עטאללה:

תיאור הנסיבות:

ביום 2.6.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בן גוריון" כשברשותו 19,400 אירו ו-5,400 דולר ארה"ב (שווי של כ-98,000 ש"ח) ללא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 11,900 אירו.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אבו סוויס עטאללה (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 19,400 אירו ו-5,400 דולר ארה"ב.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 2.6.19 וכן בפני חברי הוועדה ביום 5.6.19.
4. המפר, תושב איטליה, הגיע לישראל לצורך בחינת זכויותיו כתושב חוזר.
5. לעניין מקור ויעד הכספים – המפר, טען כי מקורם של הכספים מעסקיו, ונועדו להוצאותיו בארץ, ובחינת פתיחת עסק בישראל. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, ולכן לא דיווח. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **3,500 ש"ח בלבד**.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 84/19-ארול נחמן:

תיאור הנסיבות:

ביום 2.6.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נמל התעופה "בן גוריון" כשברשותו 24,600 דולר ארה"ב, 50,000 אירו ו-12,000 ש"ח במזומן (שווי של כ-300,000 ש"ח) ללא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 50,000 אירו ו-14,100 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר ארול נחמן (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 24,600 דולר ארה"ב, 50,000 אירו ו-12,000 ש"ח.
3. המפר השמיע את טיעונו בפני חוקרי המכס ביום 02.6.19 וכן, באמצעות ב"כ בפני חברי הוועדה ביום 19.6.19.
4. המפר, אזרח ישראלי, שלדבריו עובד כסוכן נסיעות שכיר, הגיע לישראל לאחר ששהה באוקראינה לצורך ביצוע עסקה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים – המפר, טען כי מקורם של הכספים הוא מעבודתו כסוכן נסיעות בישראל, אשר נחסכו במהלך של כ-15 שנים. לדבריו, במהלך כל השנים הללו יצא מספר פעמים בשנה לאוקראינה במסגרת עיסוקו, ולצורך ביצוע עסקאות של "השכרת מיטות" באומן. לשם כך, הודה, כי הוציא עמו מישראל לאוקראינה בכל פעם שנסע סכום כסף של כמה אלפי דולרים בודדים, עד שהסכום הצטבר לכדי כ-100,000 דולר ארה"ב, אותם לטענתו אחסן בקביעות בכספת באוקראינה אצל נאמן מטעמו, זאת לאור אי יציבותה של המערכת הבנקאית באוקראינה ולצורך אותן עסקאות שביצע מעת לעת. ב"כ המפר טען, בניגוד למפר, כי מדובר בעסקה שבוצעה מטעם החברה בה הוא מועסק, בה המפר זכאי יהיה לבונוס/אחוזים. ב"כ המפר הציג בפני חברי הוועדה, מספר תלושי שכר, תצהיר בכתב יד מהנאמן שלכאורה אחסן בעבורו את הכספים, חוזה בכתב יד על ביצוע העסקה האחרונה להשכרת מיטות, מספר ימים קודם למקרה ההפרה.
6. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין מקור הכספים. מעבר לקיום סתירות בין גרסתו הראשונה של המפר שנמסרה בחקירה לבין הגרסה שניתנה על ידי ב"כ המפר בדיון בפני הוועדה לעניין מקור הכספים, קיים חוסר סבירות בין הסכום אותו משתכר המפר (כ-8,000 ש"ח בחודש), לבין הסכום אותו טען שחשך (כ-100,000 דולר ארה"ב), מה גם שמדובר באב ל-11 ילדים.
7. הוועדה התרשמה כי מקורם של הכספים הוא בפעילות עסקית ב"אומן" ובהכנסות שאינן מדווחות לרשויות המס בישראל, שכן, המפר מופיע במערכי המס כשכיר המשתכר בהכנסות משכר עבודה בלבד, כאמור כ-8,000 ש"ח בחודש. באשר ליעד הכספים, הוועדה קיבלה את טענות המפר.
8. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – טען המפר כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך היה עייף וכי שכח שסכומי הכסף היו עמו, מאחר והיה אמור להשאירם באוקראינה ולכן לא דיווח.
9. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. המפר נוהג להעביר כספים במזומן במעבר הגבול באופן תדיר והוא מכיר את חובת הדיווח. המפר נשא עמו כסף מזומן בסכום משמעותי, לאחר שלדבריו הנאמן שהיה צריך לקחת את הכספים לא התייצב בשדה התעופה באוקראינה. לפיכך, בנסיבות אלו אין הוועדה יכולה לקבל טיעונו של המפר כי "שכח" על קיום הכספים שברשותו.
10. ב"כ המפר ביקש את התחשבות הוועדה לאור נסיבותיו האישיות של המפר אשר כאמור אב ל-11 ילדים ומפרנס יחיד.
11. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את היקפה הכספי הגבוה של הפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור הכספים לא התקבלו, וכן נסיבות הפרה. מאידך, התחשבה בעובדה כי גרסתו לעניין יעד הכספים התקבלה, מדובר בהפרה ראשונה מצדו וכן בנסיבותיו האישיות כפי שהוצגו על ידי ב"כ המפר.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **104,000 ש"ח** בלבד.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 85/19-הרצל הממפיור:

תיאור הנסיבות:

ביום ה-19.6.10 הגיע המפר לכאורה למשרדי המכס בנמל התעופה "בן גוריון" וביקש להצהיר על הכספים. לגרסתו, ביום 30.5.19, נכנס לישראל דרך נמל התעופה "בן גוריון" כשברשותו 600,000 דולר במזומן (שווי של כ- 2,160,000 ש"ח), ללא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. בעקבות הפרת הדיווח לכאורה, הוחלט ביום ה-19.6.10, להפנות את המפר לכאורה לחקירה לצורך בירור הנסיבות, ובהמשך זומן המפר לכאורה לטעון בפני הוועדה להטלת עיצום כספי.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. מדובר בעולה חדש מאיראן, אשר לטענתו נמלט מהמשטר האיראני על ידי כך שמימש את כל נכסיו, הגיע לישראל שברשותו 600,000 דולר ארה"ב במזומן, לטענתו עבר במסלול הירוק, ללא שידע כי קיימת חובת דיווח על כספים.
2. לאחר שהתבקש המפר לכאורה להניח את דעתם של חברי הוועדה בדבר קיומם של הכספים, המציא ב"כ המפר לוועדה תצהיר וסרטון שבו נספרים הכספים. בנסיבות אלו, קבעה הוועדה כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר הרצל הממפיור (להלן: "המפר").
3. לעניין מקור ויעד הכספים טען המפר כי נכנס לישראל על פי אשרת עולה לאחר שנמלט דרך תורכיה מהמשטר המוסלמי הקיצוני שבאיראן. לדבריו, מימש את נכסיו ואת עסקיו באיראן במהלך פרק זמן של מספר חודשים. את המטבע האיראני המיר לדולרים בשוק השחור ומאחר ולא יכל להעביר את הכספים דרך המערכת הבנקאית, נאלץ לשאת עמו את הכספים במזומן תוך סיכון חייו. המפר הציג בפני הוועדה מסמכי מקור מפורטים בשפה הפרסית ובאנגלית הנושאים חותמת של בית הדין האיראני לעניין מכירת נכסיו במזומן אשר תומכים בגרסתו. באשר ליעד הכספים, טען הפר כי הוא מעוניין לרכוש דירה בישראל לשם מגורים. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים ומצאה אותה מהימנה וזאת גם בהתבסס על האסמכתאות שהוצגו.
4. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי לא הכיר את חובת הדיווח, והוא איננו יכול היה להבין את השילוט המפרט את חובת הדיווח ואת אופן הדיווח, מאחר ואיננו קורא אף אחת מארבעת השפות המפורטות בשילוט. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין זה.
5. ב"כ המפר ביקש את התחשבות הוועדה לאור הנסיבות המיוחדות של המקרה. והוסיף, כי מדובר באדם מבוגר מאד עם בריאות רעועה, עולה חדש מאיראן שנמלט ממשטר קיצוני לאחר שמכר את כל נכסיו תוך סיכון חייו. את גרסתו תמך במסמכים מפורטים וביקש להתחשב בעובדה כי המפר התייצב מיוזמתו למכס לאחר שנכנס לישראל.
6. חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר הפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה לקולה את הנסיבות המיוחדות של המקרה ואת נסיבותיו האישיות של המפר, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, את שיתוף הפעולה של המפר עם גורמי האכיפה ואת העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו. כן שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את היקפה הכספי של הפרה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להטיל עיצום כספי בסך **10,000 ש"ח** בלבד.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 86/19-ריבחי קאטום:

תיאור הנסיבות:

ביום 9.6.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נמל התעופה "בן גוריון" כשברשותו 18,900 דולר ארה"ב במזומן (שווי של כ-70,000 ש"ח) ללא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 4,900 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר ריבחי קאטום (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 18,900 דולר ארה"ב.
3. המפר השמיע את טיעונו בפני חוקרי המכס ביום 9.6.19 וכן, בפני חברי הוועדה ביום 12.6.19.
4. המפר, אזרח ארה"ב, אשר לטענתו עובד כרוקח במדינת אילינוי, הגיע לישראל בעקבות אירוסיו לבחורה בישראל.
5. לעניין מקור ויעד הכספים – המפר, טען כי מקורם של הכספים מעבודתו בארה"ב, ולתימוכין הציג את תלושי השכר שלו. לטענתו, יעד הכספים הוא לצורך הוצאות החתונה שעתידה להתקיים. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, ולכן לא דיווח. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו, ונסיבותיו האישיות כפי שפירט.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,500 ש"ח** בלבד.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 87/19-חסן מוחמד ברטום:

תיאור הנסיבות:

ביום 11.6.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו 4,500 דינר ירדני, 1,000 אירו, 5,000 דולר ארה"ב ו-282 דינר כוויתי (שווה ערך לכ-52,000 ש"ח) ללא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 4,500 דינר ירדני, 1,000 אירו, 1,700 דולר ארה"ב ו-282 דינר כוויתי.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר חסן מוחמד ברטום (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 4,500 דינר ירדני, 1,000 אירו, 5,000 דולר ארה"ב ו-282 דינר כוויתי.
3. המפר השמיע את טיעונו בפני חוקרי המכס ביום 11.6.19 וכן באמצעות שיחת ועידה טלפונית, בפני חברי הוועדה ביום 12.6.19.
4. המפר, תושב כוויתי, הגיע לישראל לצורך חופשה וביקור משפחתי.
5. לעניין מקור ויעד הכספים – המפר, טען כי מקורם של הכספים מעבודתו בכווית, ונועדו להוצאות חופשה בארץ אצל משפחתו.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, ולכן לא דיווח. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
8. יש לציין כי המפר לא שיתף פעולה באופן מלא עם בודקי המכס. כשנשאל אם יש בידיו כספים, הוציא את הכספים בחלקים.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו ואת חוסר שיתוף הפעולה של המפר עם בודקי המכס.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **10,000 ש"ח** בלבד.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 88/19-חטיב עמאד:

תיאור הנסיבות:

ביום 6.6.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו 27,500 ש"ח במזומן ללא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 15,500 ש"ח. בנוסף, הודה בחקירתו המפר לכאורה כי ביום ה-6.6.19 יצא מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו 27,500 ש"ח ללא שדיווח עליהם כנדרש בחוק.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר חטיב עמאד (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 27,500 ש"ח.
3. המפר השמיע את טיעונו בפני חוקרי המכס ביום 6.6.19 וכן, בפני חברי הוועדה ביום 12.6.19.
4. המפר, אזרח ישראלי, העובד כנהג אוטובוס לצורך הסעת תיירים מישראל לירדן וההיפך.
5. לעניין מקור ויעד הכספים – המפר, טען כי מקורם של הכספים ממספר שירותים שסיפק לתיירים בגין שירותי הסעה. הכספים מיועדים להפקדה לחשבון הבנק של חברת התיירות בה הוא עובד. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
6. לעניין נסיבות הפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, ובנוסף לטענתו, לא התכוון לדווח, מאחר ולא העלה על דעתו כי הוא חייב בדיווח. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר הפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את היקפה הכספי של הפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח** בלבד.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 89/19-טהני עווידה:

תיאור הנסיבות:

ביום 14.6.19 נכנסה המפרה לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותה 11,600 דולר ארה"ב ו-1,700 ש"ח (שווה ערך לכ-43,000 ש"ח) ללא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידיה 8,700 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גב' טהני עווידה (להלן: "המפרה").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הכנסת 11,600 דולר ארה"ב ו-1,700 ש"ח.
3. המפרה השמיעה את טיעוניה בפני חוקרי המכס ביום 14.6.19 וכן בפני חברי הוועדה ביום 19.6.19.
4. המפרה, אזרחית אמריקאית שהגיעה לישראל לצורך ביקור משפחתי.
5. לעניין מקור ויעד הכספים – טענה כי חלק ממקור הכספים משכירות דירה שבבעלות משפחתה וחלק מעבודתה בארה"ב. מטרת הכספים לטענתה לצורך הוצאותיה השוטפות בישראל במהלך ביקורה. הוועדה קיבלה את טענות המפרה לעניין זה.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפרה טענה כי לא הכירה את הוראות החוק בדבר חובת הדיווח על כספים, ולכן לא דיווחה. הוועדה לא קיבלה את הסבריה של המפרה לעניין זה. מעבר הגבול מרושת בשילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח ואת אופן הדיווח ברמה המעשית. הוועדה קבעה כי על המפרה היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתה למעבר אודות חובת הדיווח.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיה לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, ואת העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **3,000 ש"ח** בלבד.
11. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 90/19-אמיר נסאסרה:

תיאור הנסיבות:

ביום 21.6.19 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו 3,250 דינר ירדני ו-2,300 ש"ח. (שווי של כ-18,000 ש"ח) ללא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידיו 850 דינר ירדני ו-2,300 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אמיר נסאסרה (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים לישראל בגובה 3,250 דינר ירדני ו-2,300 ש"ח.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 21.6.19 וכן, באמצעות ב"כ בפני חברי הוועדה ביום 26.6.19.
4. המפר, אזרח ישראלי, יצא מישראל לירדן לצורך לימודיו בירדן.
5. לעניין מקור ויעד הכספים – טען המפר כי מקורם של הכספים הוא מחשבון הבנק שלו, אשר נועדו לצורך תשלום שכר הלימוד והוצאות המחייה שלו בירדן. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, ולכן לא דיווח. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו, את שיתוף הפעולה שלו עם המכס וכן נסיבותיו האישיות כפי שהציג.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של 1,000 ש"ח בלבד.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 91/19-צבי דורון גואטה:

תיאור הנסיבות:

ביום 20.6.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "רבין" כשברשותו 10,000 דולר ארה"ב (שווי של כ-36,000 ש"ח) ללא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 6,600 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר צבי דורון גואטה (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 10,000 דולר ארה"ב.
3. המפר השמיע את טיעונו בפני חוקרי המכס ביום 22.6.19 וכן בפני חברי הוועדה ביום 26.6.19.
4. המפר, אזרח ישראלי, אשר יצא מישראל לירדן לטובת טיול שארגן לקבוצת חברים.
5. לעניין מקור ויעד הכספים – בחקירתו, טען המפר כי מקורם של הכספים מעבודתו ושנמשכו מחשבון הבנק שלו, אשר נועדו לצורך הוצאות החופשה בירדן. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. המפר הציג מסכת עובדות לא קלות הקשורות להליך כניסת קבוצתו לירדן וכן אירועים אישיים מצערים שהתקיימו במהלך שהותו בטיול.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך לטענתו סבר כי טרם הגיע לעמד הדיווח ולכן לא דיווח. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
8. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו, את שיתוף הפעולה שלו עם המכס וכן נסיבותיו האישיות כפי שהציג.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח** בלבד.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 92/19-מרינה פנחסוב:

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:

ביום 20.6.19 יצאה המפרה לכאורה מישראל ללרנקה דרך נמל התעופה "בן גוריון" כאשר ברשותה סך של 115,000 אירו ו-30,000 דולר ארה"ב (שווה ערך ל- 574,242 ש"ח), מבלי שהצהירה על כך, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); ביום 21.6.19 חזרה לישראל עם אותם הכספים ועברה במסלול הירוק באולם הנוסעים בנתב"ג מבלי שהצהירה עליהם. משלא הצהירה המפרה לכאורה על הכספים שברשותה, לא ביציאה מישראל ולא בכניסה לישראל, נתפסו כל הכספים בא.ב.ת. 595512

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גב' מרינה פנחסוב (להלן: "המפרה").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. ביום 21.6.2019 נכנסה המפרה לישראל ועברה במסלול הירוק כאשר ברשותה 115,000 אירו ו-30,000 דולר ארה"ב (שווה ערך ל- 574,242 ש"ח), בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
4. המפרה השמיעה את גרסתה בחקירתה ביום 21.6.2019 וכן בדיון בפני הוועדה ביום 26.6.2019 באמצעות בא-כוחה.
5. המפרה הינה אזרחית ישראלית המתגוררת בארץ. לדבריה, נסעה, יחד עם בעלה, לרכוש סחורה עבור חנות התכשיטים אשר בבעלות בעלה בבני ברק.
6. כאשר הגיעה המפרה ובעלה למסלול הירוק נתבקשו בני הזוג להתלוות לבודקי המכס לבדיקה. במהלך הבדיקה הגופנית נמצאו מוסלקים על גופה סכומי כסף גדולים.
7. לדברי המפרה, הכספים שהיו ברשותה הם של בעלה והוא שביקש ממנה להסליק את הכספים על גופה.
8. לעניין מקור הכספים, טען ב"כ המפרה כי הכספים שנמצאו על גופה מקורם בהלוואה מדודו של בעלה, וכי הם הועברו אליהם בהעברה בנקאית, אל חשבונם האישי. עם קבלת הכספים, משכו בני הזוג את הסכום מהבנק, ביום 02.06.19. ב"כ המפר הציג בפני הוועדה את האסמכתאות של משיכת הכספים.
9. הוועדה קיבלה את טענות המפרה לעניין מקור הכספים.
10. באשר ליעד הכספים טען ב"כ המפרה כי, הכספים יועדו לרכישת תכשיטים בלרנקה, עבור העסק אשר ברשותם אך מכיוון שמחיר הזהב עלה הבינו כי לא משתלם להם לרכוש את הסחורה כעת ולכן לא ביצעו את הרכישה וחזרו לארץ עם כל הכספים.
11. הוועדה קיבלה את טענות המפרה לעניין יעד הכספים.
12. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח המפרה טענה כי ידעה על החובה לדווח אך חששה מהפרוצדורה וחשבה כי תצטרך לשלם כסף בגין ההצהרה. הוועדה לא קיבלה את גרסת המפרה לעניין המודעות לחובת הדיווח זאת ומאחר והיא עוברת לעיתים קרובות במעברי הגבול, הייתה עליה החובה לבדוק את הוראות החוק.
13. לעניין המודעות יצוין כי חובת הדיווח הינה חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהחובה הופרה וכדי להטיל עיצום כספי. לשם קביעה כי הופרה חובת הדיווח לא נדרשת הוכחת מודעות לעצם חובת הדיווח, לסכום החייב בדיווח ולדרך מסירת הדיווח, שהרי אלו הן הוראות החוק.
14. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
15. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא

- כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
16. חוק איסור הלבנת הון, מיועד להילחם בתופעה של "הלבנת הון", דהיינו, בתופעה של עשיית פעולות ברכוש שמקורו בעבירות שהוגדרו על פי החוק כעבירות מקור. אחת הדרכים העיקריות לחשיפתן של העברות ממון מיד ליד וממקום למקום היא בהטלת חובה לדווח באורח שוטף על העברות של כספים מתוך המדינה ואל המדינה. כך בענייננו, נקבעה חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק, כדי שניתן יהא לבצע מעקב אחר העברות מזומנים, על פי הסף הקבוע בחוק, של כספים הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מן המלחמה בתופעת הלבנת ההון בישראל.
17. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 חביב שם טוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(5), 397 (2005):
"...ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לענייננו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".
18. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת גם בארה"ב ובמדינות אירופה), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
19. המפרה הציגה בפני הוועדה מסכת עובדות קשות ומצערות בנוגע למצבה האישי והכלכלי.
20. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, את העובדה כי טענותיה לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, העובדה כי מדובר על הפרה ראשונה וכן את מכלול הנסיבות האישיות הקשות שהועלו בפני הוועדה.
21. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך **75,000 ש"ח**.
22. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 93/19-יבגני קושניר:

תיאור הנסיבות:

ביום 17.6.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נמל התעופה "בן גוריון" כשברשותו 22,500 דולר ארה"ב במזומן (שווי של כ-80,000 ש"ח) ללא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 8,600 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר יבגני קושניר (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 22,500 דולר ארה"ב.
3. המפר השמיע את טיעונו בפני חוקרי המכס ביום 17.6.19 וכן, בפני חברי הוועדה ביום 19.6.19.
4. המפר, אזרח רוסי, הגיע לישראל לצורך טיפולים רפואיים שלו ושל אשתו, אשר שהתה בישראל כשבועיים קודם למקרה ההפרה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים – המפר, טען כי מקורם של הכספים הוא מעבודתם שלו ושל אשתו, כספים אשר נחסכו במהלך מספר שנים, לטענתו, הכסף לא נמשך מהבנק, מאחר וברוסיה קשה להסתמך על המערכת הבנקאית. הכספים נועדו לצורך טיפולים רפואיים של אשתו, לשם כך הציג מסמכים רפואיים בשפה הרוסית. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, ולכן לא דיווח. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו, את שיתוף הפעולה שלו עם המכס וכן נסיבותיו האישיות כפי שהציג.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,500 ש"ח בלבד**.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 94/19-איגור רודינקו:

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:

ביום 24.6.19 נכנס המפר לכאורה לישראל מרוסיה ועבר במסלול הירוק בדרך נמל התעופה "בן גוריון" כאשר ברשותו סך של 129,500 אירו (שווה ערך ל- 525,770 ש"ח), מבלי שהצהיר על כך, בניגוד לסעיף 9 לחוק בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); משלא הצהיר המפר לכאורה על הכספים שברשותו, נתפסו כל הכספים בא.ב.ת. 590846.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר איגור רודינקו (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. ביום 24.6.2019 נכנס המפר לישראל ועבר במסלול הירוק כאשר ברשותו 129,500 אירו (שווה ערך ל- 525,770 ש"ח), בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
4. המפר השמיע את גרסתו בחקירתו ביום 24.6.2019 וכן בדיון בפני הוועדה ביום 26.6.2019 באמצעות בא-כוחו.
5. המפר לכאורה הינו אזרח ותושב רוסיה. לדבריו, הגיע לישראל לצורך רכישת דירה בישראל ולצורך ביצוע טיפולים רפואיים עבור אשתו. המפר לכאורה מחזיק חשבון בנק בישראל אך בחר שלא לבצע העברה בנקאית על מנת לחסוך את העמלה.
6. כאשר הגיע המפר למסלול נתבקש להוציא את תכולת כיסיו. במהלך הבדיקה נמצאו סכומי כסף גדולים המחויבים בדיווח.
7. לעניין מקור הכספים טען ב"כ המפר לכאורה כי הכספים שנמצאו ברשותו שייכים לו. לטענתו, מקורם ממכירת נכס ברוסיה לפני כעשר שנים. בניסיון לבסס את טענותיו, הציג ב"כ המפר לכאורה בפני הוועדה צילום של חוזה של מכירת דירה בשפה הרוסית. המסמך שהוצג לא הניח את דעתה של הוועדה לעניין ביסוס הקשר בין מכירת הדירה למקור הכספים, שעמדו מזה כעשור במזומן, בביתו של המפר. שנית לטעמה של הוועדה, טענתו של המפר לעניין שמירת הכספים במזומן בביתו במשך שנים רבות, במקום להפקידו בבנק או להשקיעו באפיק פיננסי אחר הינה בלתי סבירה ונטולת כל הגיון כלכלי. מטעמים אלו הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין מקור הכספים.
8. באשר ליעד הכספים, טען ב"כ המפר לכאורה כי הכסף מיועד לטיפולים רפואיים לו ולאשתו וכן עבור רכישת דירה בעבורם. עם זאת, המפר לא הציג ולו אסמכתא אחת כתימוכין לטענותיו, הן לעניין רכישת הדירה והן לעניין הטיפולים הרפואיים. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין יעד הכספים שכן המפר לא הצליח לבסס את טענותיו בנוגע ליעדם. בפועל לא נמסר שום מידע או פרט קונקרטי בנוגע לכוונותיו של המפר. בפועל נראה כי המפר הגיע לישראל עם הכספים "כמגשש באפלה", ללא כל מידע מקדים באשר לתכניותיו ולפיכך הוועדה לא קיבלה את טענותיו בנוגע ליעד הכספים.
9. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח-המפר טען כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח. עם זאת טען כי חשב שהחובה להצהיר חלה רק ביציאה מהמדינה אך לא בכניסה אליה.
10. הוועדה לא קיבלה את גרסת המפר לעניין המודעות לחובת הדיווח. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח, במיוחד כאשר מדובר באדם המרבה לבקר בישראל.
11. לעניין המודעות יצוין כי חובת הדיווח הינה חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהחובה הופרה וכדי להטיל עיצום כספי. לשם קביעה כי הופרה חובת הדיווח לא נדרשת הוכחת מודעות לעצם חובת הדיווח, לסכום החייב בדיווח ולדרך מסירת הדיווח, שהרי אלו הן הוראות החוק.
12. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי

של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

13. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

14. חוק איסור הלבנת הון, מיועד להילחם בתופעה של "הלבנת הון", דהיינו, בתופעה של עשיית פעולות ברכוש שמקורו בעבירות שהוגדרו על פי החוק כעבירות מקור. אחת הדרכים העיקריות לחשיפתן של העברות ממון מיד ליד וממקום למקום היא בהטלת חובה לדווח באורח שוטף על העברות של כספים מתוך המדינה ואל המדינה. כך בענייננו, נקבעה חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק, כדי שניתן יהא לבצע מעקב אחר העברות מזומנים, על פי הסף הקבוע בחוק, של כספים הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מן המלחמה בתופעת הלבנת ההון בישראל.

15. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 חביב שם טוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(5), 397 (2005):
"...ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לענייננו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".

16. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת גם בארה"ב ובמדינות אירופה), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.

בהקשר זה, ראו המלצה 32 של ארגון ה-FATF, שהינו הגוף הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור, לגבי העברת כספים במעברי גבול:

CASH COURIERS

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including a declaration system or other disclosure obligation.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing or money laundering, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing or money laundering, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 3 and Special Recommendation III, which would enable the confiscation of such currency or instruments."

17. לאור החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף

61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

18. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה זה בחנה הוועדה החלטות קודמות בנסיבות דומות, כמפורט להלן:

א. בהחלטה מיום 30.12.2015 נדון עניינו של Mr. Jinhui Wang, אשר יצא מישראל כשברשותו כספים בסכום של 97,700 דולר. הוועדה הטילה על המפר עיצום כספי בסכום השווה לכספים אשר נתפסו 77,700 דולר לאחר שדחתה גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים ולקחה בחשבון שיקוליה את מודעותו של המפר לחובת הדיווח.

ב. בהחלטה מיום 31.7.2017 נדון עניינו של גב' Dawit Kashay, אשר יצא מישראל כברשותו סכום של 190,450 דולר ארה"ב עליו לא הצהיר. הוועדה הטילה על המפר עיצום כספי בסך 300,000 ש"ח לאור היקפה הכספי של ההפרה, שינויים בגרסאות המפר, מודעותו של המפר לחובת הדיווח, פעולותיו האקטיביות בניסיון להימנע מדיווח ולאחר שלא השתכנעה בנוגע למקור הכספים.

ג. בהחלטה מיום 19.6.2019 נדון העניין של Mr. Arul Namm, אשר נכנס לישראל כשברשותו סכום של 50,000 אירו + 14,100 דולר ארה"ב עליהם לא הצהיר. הוועדה הטילה על המפר עיצום כספי בסך 104,000 ש"ח לאחר שדחתה את גרסת המפר לעניין מקור הכספים וכן לאור המודעות של המפר לחובת הדיווח.

19. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה לחומרה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי העצום של ההפרה, את העובדה כי טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים לא התקבלו על ידי הוועדה וכן את מכלול נסיבות העניין.

20. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **140,000 ש"ח**.

21. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 95/19-מוהנד סאלם:

תיאור הנסיבות:

ביום 22.6.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נמל התעופה "בן גוריון" כשברשותו 24,253 דולר ארה"ב, 400 ש"ח ו-326 דינר ירדני (שווי של כ-88,000 ש"ח) ללא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 11,000 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מוהנד סאלם (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 24,253 דולר ארה"ב, 400 ש"ח ו-326 דינר ירדני.
3. המפר השמיע את טיעונו בפני חוקרי המכס ביום 22.6.19, אך בחר שלא להגיע לדיון בפני חברי הוועדה ביום 26.6.19 על מנת להציג את טיעונו. מאחר שכך, החליט יו"ר הוועדה לקיים את הדיון בהיעדרו.
4. המפר, אזרח ארה"ב, אשר הגיע לישראל לטובת ביקור משפחתי וחופשה.
5. לענין מקור ויעד הכספים – טען המפר כי מקורם מעבודתו, חלקם נמשכו מחשבון הבנק הפרטי שלו ומחשבון עסקו, והשאר היו רווחים מעסקיו, אשר נועדו לצורך הוצאות החופשה בישראל.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לענין מקור ויעד הכספים.
7. לענין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, ולכן לא דיווח.
8. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לענין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לענין מקור ויעד הכספים התקבלו, והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **5,000 ש"ח** בלבד.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 96/19-מישל אסולין:

תיאור הנסיבות:

ביום 30.6.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נמל התעופה "בן גוריון" כשברשותו 30,200 אירו ו-600 ש"ח. (שווי של כ-120,000 ש"ח) ללא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 18,000 אירו.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מישל אסולין (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 30,200 אירו ו-600 ש"ח.
3. המפר השמיע את טיעונו בפני חוקרי המכס ביום 30.6.19 וכן, באמצעות ב"כ בפני חברי הוועדה ביום 3.7.19.
4. המפר, אזרח צרפתי, הגיע לישראל ליומיים. לדבריו, הגיע על מנת ללוות את בתו, שהגיעה לישראל לשלושה חודשים לצורכי עבודה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים – המפר טען כי הכספים שהיו ברשותו שייכים לו ומקורם בעבודתו ועסקיו, וכי הם נמשכו מחשבון הבנק שלו. לעניין הכספים שהיו ברשות בתו, טען המפר כי מקורם בחסכונותיה. לדבריו הכספים נועדו לצורך תשלום שכר הדירה והוצאות המחייה של בתו בישראל. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך סבר שגובה חובת הדיווח עומדת על 15,000 אירו לאדם, ולכן לא דיווח.
7. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
8. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספי בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **3,000 ש"ח בלבד**.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 97/19-יעקב שלו:

תיאור הנסיבות:

ביום 30.6.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נמל התעופה "בן גוריון" כשברשותו 14,100 דולר ארה"ב, 6,500 ש"ח ו-3,550 ריאל ברזילאי. (שווי של כ-61,000 ש"ח) ללא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 2,000 דולר ארה"ב ו-3,550 ריאל ברזילאי.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר יעקב שלו (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 14,100 דולר ארה"ב, 6,500 ש"ח ו-3,550 ריאל ברזילאי.
3. המפר השמיע את טיעונו בפני חוקרי המכס ביום 30.6.19. יצוין כי המפר לא התייצב לזימון בפני הוועדה לעיצום כספי. ועל כן, הוחלט על ידי יו"ר הוועדה לדון בהיעדרו של המפר.
4. המפר, אזרח ישראל המתגורר בברזיל, הגיע לביקור משפחתי בישראל.
5. לעניין מקור ויעד הכספים – טען המפר כי מקורם של הכספים מעבודתו ועסקיו, כאשר את חלקם, סך של 6,200 דולר ארה"ב, התבקש להעביר מבית חב"ד בברזיל לשיבת מעוז התורה בבני ברק. לעניין ייעודם של הכספים – לטובת תרומה מטעם חב"ד ויתרת הכספים למתנות וסיוע לבני משפחתו.
6. הוועדה קבעה כי המפר שימש בלדר בעת שהעביר כספים שאינם שייכים לו. הוועדה רואה זאת בחומרה רבה. לעניין כספים אלו, הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין זה, העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
8. חוק איסור הלבנת הון, מיועד להילחם בתופעה של "הלבנת הון", דהיינו, בתופעה של עשיית פעולות ברכוש שמקורו בעבירות שהוגדרו על פי החוק כעבירות מקור. אחת הדרכים העיקריות לחשיפתן של העברות ממון מיד ליד וממקום למקום היא בהטלת חובה לדיווח באורח שוטף על העברות של כספים מתוך המדינה ואל המדינה. כך בענייננו, נקבעה חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק, כדי שניתן יהא לבצע מעקב אחר העברות מזומנים, על פי הסף הקבוע בחוק, של כספים הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מן המלחמה בתופעת הלבנת ההון בישראל.
9. במקרה דנן המפר שימש בפועל כבלדר להעברת כספים עבור שולחיו, מבלי להצהיר עליהם, ובכך למעשה מימש את חשש הרשויות מהלבנת הון באמצעות העברת מזומן במעברי גבול, חשש עמו נועדה חובת הדיווח להתמודד. בפעולותיו אלו סיכל המפר את מטרת החוק ותרם לסיכוני הלבנת הון איתן מתמודדת המדינה. הוועדה רואה בחומרה רבה את מעשיו של המפר הכרוכים בהעברת כספים עבור אחר.
10. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים שהיו בבעלותו.
11. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי חשב כי סף חובת הדיווח הינו 20,000 דולר ואילו היה יודע היה מדווח.
12. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
13. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
13. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר

- לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
14. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי המפר שימש כבלדר, אי קבלת הוועדה את טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים שהעביר עבור אחר, וטענותיו לעניין מקור ויעד הכספים בבעלותו.
15. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **3,000 ש"ח בלבד**.
16. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.